

Rapport nr.: 2006.023	ISSN 0800-3416	Gradering: Åpen
Tittel: Jordforurensning i Odda		
Forfatter: Morten Jartun, Tore Volden og Jan Alexander (Nasjonalt folkehelseinstitutt)		Oppdragsgiver: Norges geologiske undersøkelse (NGU)
Fylke: Hordaland		Kommune: Odda
Kartblad (M=1:250.000)		Kartbladnr. og -navn (M=1:50.000) 13153
Forekomstens navn og koordinater:		Sidetall: 82 Pris: Kartbilag:
Feltarbeid utført: September 2003	Rapportdato: Februar 2006	Prosjektnr.: 296000
		Ansvarlig: <i>Roy Tore Ottesen</i>

Sammendrag:

Norges geologiske undersøkelse (NGU) foretok i perioden 1. – 3. september 2003 en prøvetaking av overflatejord (0-2 cm) i de tettest bebygde områdene av Odda kommune. Det er blitt samlet inn 257 prøver fra områdene Eidesåsen, Odda sentrum, nordover mot Tokheim og Eitrheim samt Tyssedal. Prøver fra industriområdene til Tinfos Titan & Iron, Boliden Odda og Odda smelteverk er inkludert i prøvematerialet.

Industriområdet til Boliden Odda er klart mest forurenset. Boligområdene på Tokheim og Eitrheim er tildels meget sterkt forurenset med kadmium og sink. Alle de undersøkte boligområdene er moderat forurenset med bly, sink og nikkel. To av boligområdene er forurenset med kvikksølv.

Det foreslås oppfølgende undersøkelser i boligområder og barns utelekjemiljø.

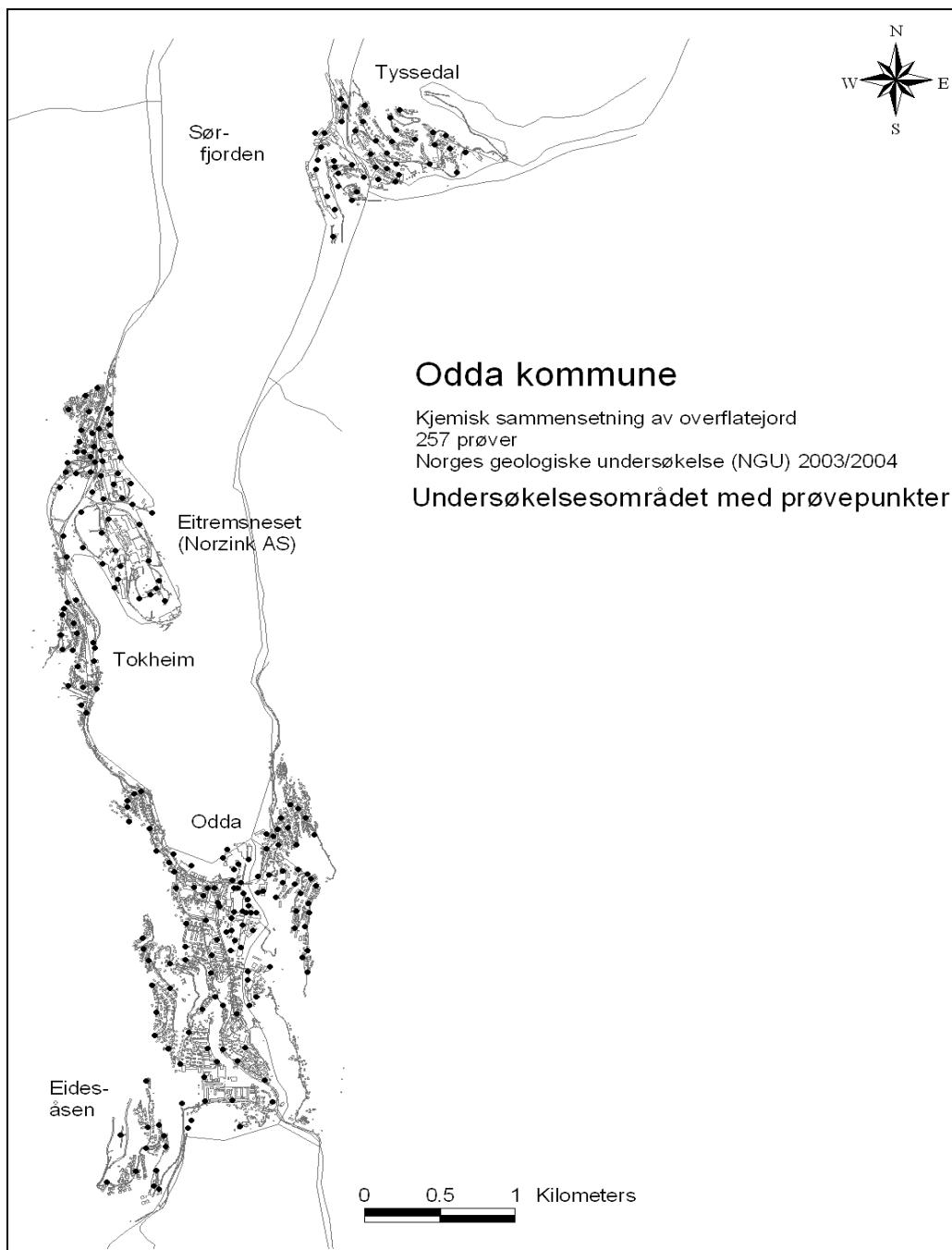
Emneord: Overflatejord	Forurensning	Tungmetaller
Smelteverk	Odda kommune	

INNHOLD

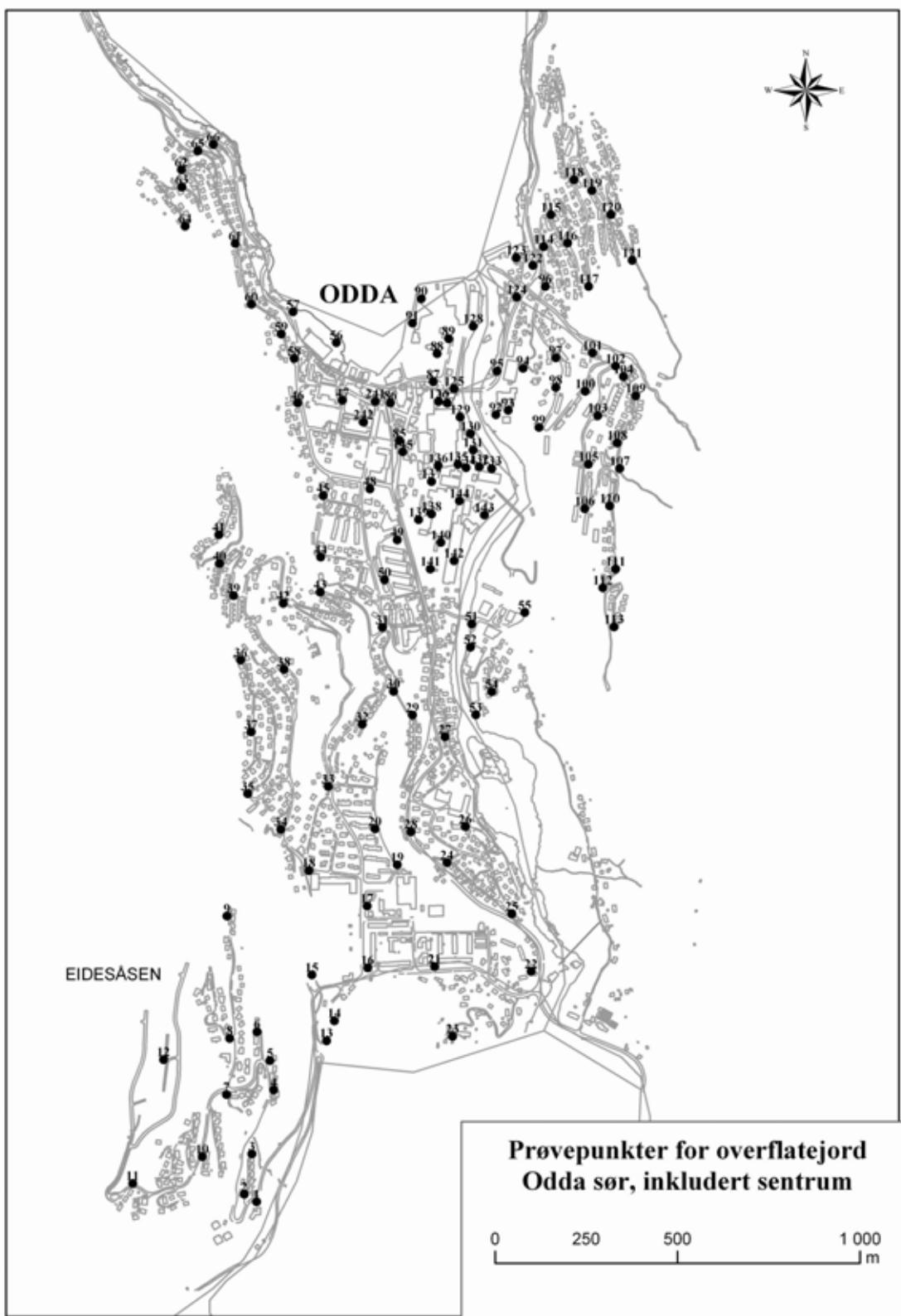
1.	INNLEDNING	6
2.	VURDERINGER OG ANBEFALINGER.....	10
3.	KORT OM ODDA	10
3.1	Områdebeskrivelse	10
3.2	Industrien i Oddaområdet.....	11
3.2.1	Odda smelteverk.....	11
3.2.2	DNN-aluminium og Tinfos Titan & Iron (TTI)	12
3.2.3	Boliden Odda.....	12
3.3	Miljøutfordringer i Oddaområdet.....	13
4.	METODEBESKRIVELSE.....	14
4.1	Prøvetaking.....	14
4.2	Prøvepreparering	14
4.3	Kjemisk analyse	14
5.	RESULTATER OG KOMMENTARER	15
	Geokjemiske kart for Oddaområdet	19
5.1	Kart som viser forurensningsstatus i forhold til foreslalte grenseverdier for grave/anleggsmasser i Trondheim.....	50
6.	KOMMENTARER TIL RESULTATENE AV KARTLEGGINGEN	59
6.1	Forurensningsnivået i overflatejord i Oddaområdet.....	59
6.2	Fordelingsmønstre for grunnstoffer i overflatejord fra Oddaområdet	59
6.3	Forurensningsnivået i boligområdene: Tokheim, Tyssedal, Odda sentrum inkludert Eidesåsen og Eitrheim utenfor Boliden Odda	60
7.	FORSLAG TIL AKSEPTKRITERIER FOR FORURENSET GRUNN BASERT PÅ HELSEVURDERINGER.....	64
7.1	Akseptkriterier for ulik arealbruk.....	64
7.2	Grunnlaget for SFTs helsebaserte verdier for forurenset grunn.....	64
7.3	Utvikling av helsebaserte akseptkriterier for ulik arealbruk	65
7.4	Generelle kommentarer til inndelingen av bruk. og eksponering	66
7.4.1	Kommentarer til de enkelte komponentene	66
8.	LITTERATUR	69
9.	VEDLEGG: Analyseresultater.....	72

1. INNLEDNING

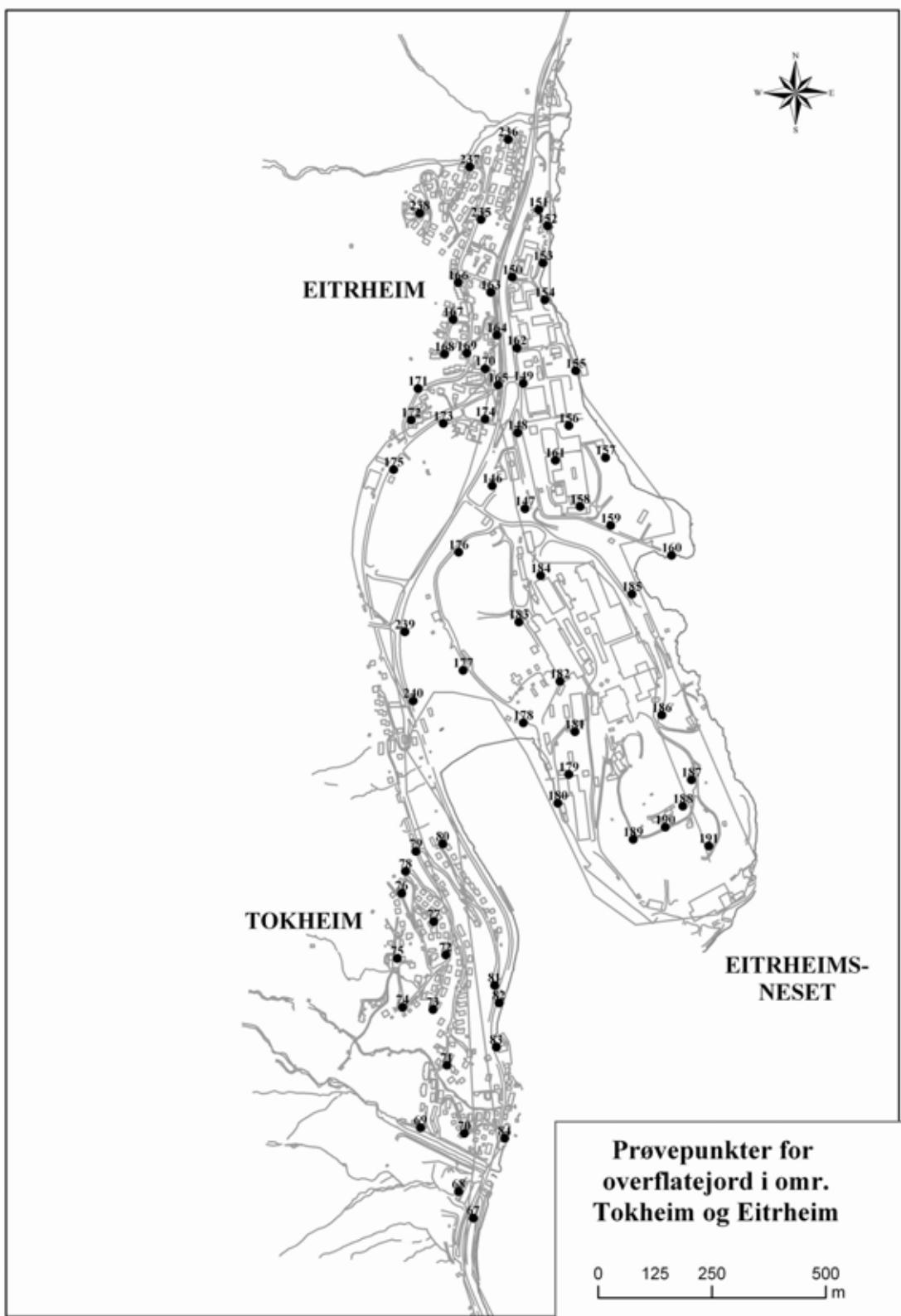
Odda har en svært interessant industrihistorie, med bl.a. tre store smelteverk, og det er gjort flere omfattende miljøundersøkelser, bl.a. på utslipp til luft og vann i området tidligere. Denne undersøkelsen fokuserer på overflatejord, dvs den jorda som vi mennesker og spesielt små barn har direkte kontakt med. Norges geologiske undersøkelse (NGU) foretok i perioden 1. – 3. september 2003 en prøvetaking av overflatejord (0-2 cm) i de tettest bebygde områdene av Odda kommune. Det er blitt samlet inn 257 prøver fra områdene Eidesåsen, Odda sentrum, nordover mot Tokheim og Eitrheim samt Tyssedal (Figur 1).

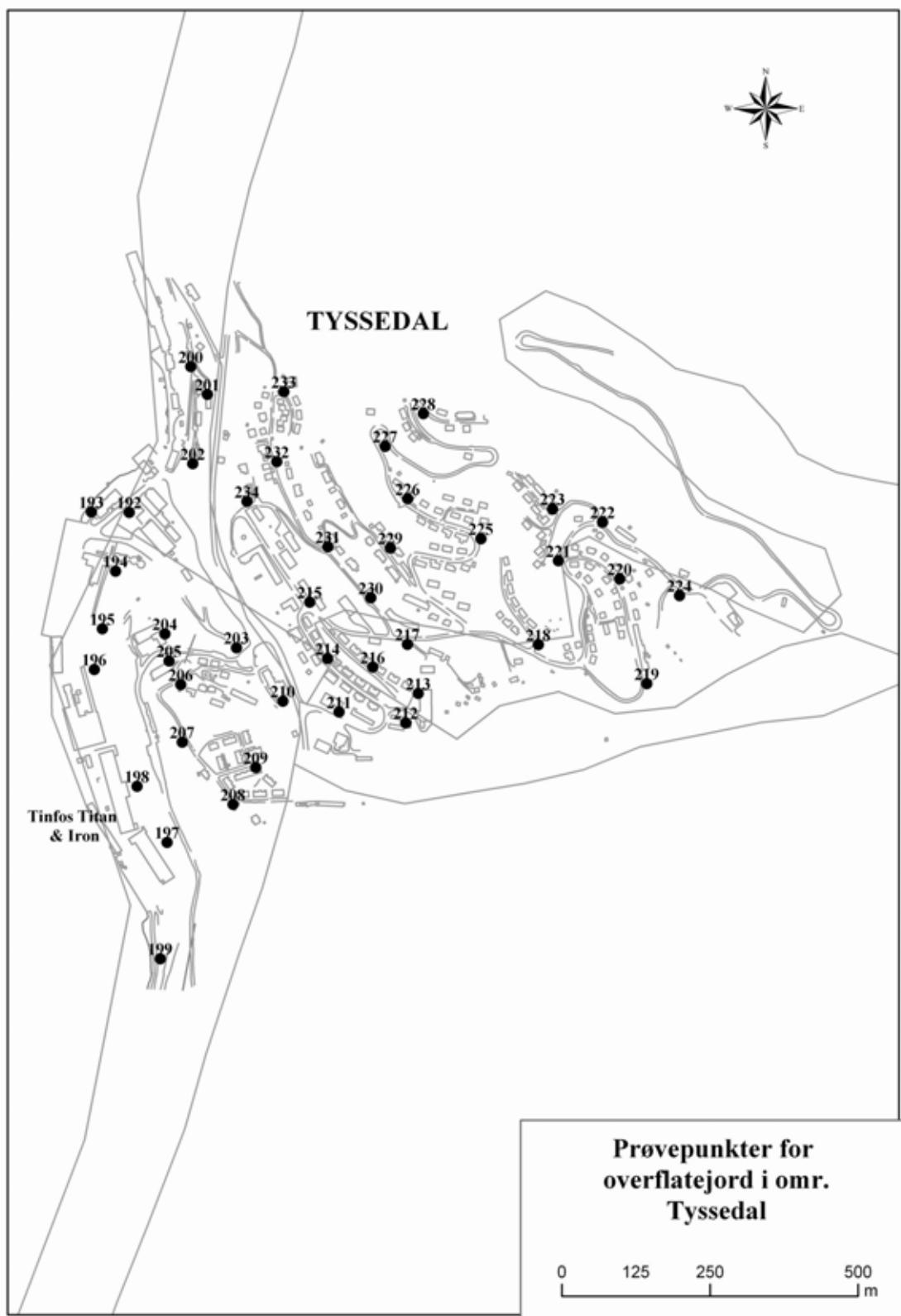
Figur 1. Prøvetakingsområdet fra de tettest bebygde områdene i Odda

Figur 2. Prøvepunkter i området Odda sør, inkludert sentrum

Figur 3. Prøvepunkter i områdene Tokheim og Eitrheim

Figur 4. Prøvepunkter fra området Tyssedal

2. VURDERINGER OG ANBEFALINGER

Overflatejord i Odda er tildels sterkt forurensset med metaller. NGU anbefaler 5 oppfølgende prosjekter:

1. Utvidet prøvetaking i boligområder, lekeplasser og skolegårder og eventuelt utarbeidelse av tiltaksplan for opprydding.
2. Partikkkelkarakterisering av "Odda-støv". Bruk av elektronmikroskop (SEM). Sammenligne prøver fra industribedriftene og fra boligområder/barnehager.
3. Utarbeidelse av "Aktsomhetskart for jordforurensning i Odda", hvor fokus legges fra forsvarlig håndtering av grave- og anleggsmasser
4. Spredning av miljøgifter over tette flater fra Oddaområdet til Sørfjorden
5. Karakterisering av kilder og spredning for organiske miljøgifter (PCB, PAH, TBT, dioksiner) i Oddaområdet. Prøver fra overflatejord, sandfangsmasser og utvalgte bygninger (jfr. PCB fra kraftstasjonen i Tyssedal)

3. KORT OM ODDA

3.1 Områdebeskrivelse

Odda ligger helt sør i Sørfjorden, som er en del av Hardangerfjorden (Figur 5). Prøvetakingsområdet for NGUs undersøkelse av overflatejord omfattet områdene Tyssedal i nord, og sørover fra Eitrheim på vestsida av fjorden t.o.m. Eidesåsen litt sør for Odda sentrum.

Figur 5. Norgeskart med Oddas beliggenhet ved Sørkjorden

3.2 Industrien i Oddaområdet

Odda var allerede fra 1850 et populært turistmål med sin fantastiske natur. De imponerende Tyssefaldene gjorde Odda internasjonalt kjent. Rundt 1900 kom representanter fra utenlandsk industri til Odda pga. de høye fossefallene med stor vannføring som kunne produsere elektrisk kraft. Gode havneforhold gjorde også at Odda ble etablert som et industrisentrums. Fra starten av 1900-tallet startet tre ulike smelteverksforetak opp i Odda-området: Odda smelteverk i Odda sentrum, DNN-aluminium (senere Tinfos Titan & Iron) i Tyssedal og Norzink AS (Boliden Odda) på Eitrheimneset. Disse er senere i rapporten omtalt som henholdsvis Odda smelteverk, Tyssedal og Boliden Odda.

3.2.1 Odda smelteverk

I 1908 etablerte Alby United Carbide Factories Ltd. seg i Odda og startet produksjon av kalsiumkarbid. Senere startet et annet firma produksjon av kalsiumcyanamid på samme område. I 1921, i nedgangstider og depresjon, ble de to fabrikkene lagt ned, men i 1924 ble Odda Smelteverk grunnlagt. I 1951 startet produksjonen av dicyandiamid (cyanoguanin), og det ble benyttet egenprodusert cyanamid og CO₂ i denne prosessen. De siste åra ble råstoffet cyanamid importert. Produksjonen av kalsiumkarbid og dicyandiamid fortsatte helt til fabrikken ble stoppet inntil videre i 2002. Kalsiumkarbid benyttes i produksjonen av acetylengass, som brukes til bl.a. sveising, lodding og i visse kjemiske analyseinstrumenter. Produksjonen av dicyandiamid gir en spesiell kalk (Odda-kalk) som biprodukt, som benyttes som gjødsel. Oddakalken reduserer også omdannelsen av ammonium til nitrat, og hindrer dermed risikoen for nitratutvasking.

Odda smelteverk ligger i SFTs database for forurensset grunn, men det er lite data som er tilgjengelig fra denne tomta. Det antydes at det kan være problemer med metallforbindelser og alifatiske hydrokarboner, men at det ikke er noen kjent konflikt med dagens arealbruk.

3.2.2 DNN-aluminium og Tinfos Titan & Iron (TTI)

Det Norske Nitridaktieselskap (DNN - Aluminium), seinare Tinfos Titan & Iron, etablerte seg i Tyssedal i 1916 og produserte råaluminium mer eller mindre sammenhengende fram til 1981. Lave aluminiumspriser gjorde at Stortinget i 1986 valgte å bygge et ilmenittsmelteverk i Tyssedal i stedet. Råmaterialet er ilmenitt, et mineral som er rikt på titan og jernoksid. Verket har to hovedprodukter: 1) "Tinfos Titanium Dioxide Slag", brukt til produksjon av hvitt titandioksid og 2) "Tinfos High Purity Pig Iron", spesialråjern med lavt innhold av svovel, fosfor og sporelementer. I 2002 hadde TTI 4456 tonn avfall, og 53,8 tonn spesialavfall. Tabell 1 viser utslippene fra TTI til luft og vann i 2001 og 2002. Tallene er hentet fra SFTs database.

Tabell 1. Utslipp til luft og vann fra Tinfos Titan & Iron i 2001 og 2002 (fra SFTs database "Utslipp fra norske bedrifter")

	Luft		Vann	
	2001	2002	2001	2002
Arsen (As)	7,1 kg	2,0 kg	0 kg	3,7 kg
Kadmium (Cd)	3,4 kg	1,0 kg	0,09 kg	3,0 kg
Kobber (Cu)	14,3 kg	11,4 kg	10,5 kg	10,9 kg
Kvikksolv (Hg)	2,47 kg	2,34 kg	0,64 kg	0,70 kg
Bly (Pb)	585 kg	133 kg	168,9 kg	27,4 kg
Sink (Zn)	9458 kg	3587 kg	9318 kg	6034 kg
Dioksiner	0,14 g	0,14 g	-	-
PAH	50 kg	50 kg	210 kg	190 kg

3.2.3 Boliden Odda

Norzink ble etablert i 1924 under navnet Det Norske Zinkkompani A/S, og sinkfabrikken på Eitremneset 4 km fra Odda sentrum startet opp i 1929. Smelteverket benytter et sinkkonsentrat med opptil 60 % Zn og produserer jern- og sinkokside i pulverform ved brenning (røsting) av konsentratet. Pulveret løses i fortynnet svovelsyre og sendes til elektrolysehaller hvor alle komponenter utenom sink fjernes. Til slutt anrikes metallisk sink på aluminiumkatoder i en elektrolyseprosess før det støpes ut som rent sinkmetall med renhet 99,995 % eller som legeringer med bl.a. kobber (Cu), aluminium (Al), magnesium (Mg) eller bly (Pb). Norzink produserer også svovelsyre (H_2SO_4), kadmium (Cd), aluminiumfluorid og anhydritt. I 2002 hadde de 98 624 tonn spesialavfall. Fabrikken har etablert fjellhalldeponier litt nord for Eitrheim. Tabell 2 viser Boliden Oddas utslipp av ulike forbindelser til luft og vann for 2001 og 2002 (SFT).

Tabell 2. Utslipp til luft og vann fra Boliden Odda i 2001 og 2002 (fra SFTs database "Utslipp fra norske bedrifter")

	Luft		Vann	
	2001	2002	2001	2002
Arsen (As)	-	-	108,9 kg	85 kg
Kadmium (Cd)	61 kg	54 kg	299,9 kg	100 kg
Kobber (Cu)	Ikke rapportert (I.R.)	94 kg	62,7 kg	47,0 kg
Kvikksølv (Hg)	I.R.	8 kg	3,43 kg	1,6 kg
Bly (Pb)	I.R.	74 kg	4776 kg	4022 kg
Sink (Zn)	5550 kg	15683 kg	17557 kg	11381 kg

3.3 Miljøutfordringer i Oddaområdet

Odda har hatt smelteverksindustri i snart 100 år, og det har forekommet tunge utsłipp av støv, tungmetaller og organiske miljøgifter til både luft, vann og jord. Fram til ca. 1960 hadde bl.a. Odda smelteverk åpne ovner, så støvmengdene som ble slynget ut til nærområdet var enorme. Storaas og Skei (1995) gir i utgivelsen "Ei miljøhistorie frå Sørfjorden" en oversikt over den omfattende industrihistoria og miljøutfordringene i Oddaområdet rundt smelteverkene i Odda sentrum, på Eitrheimneset og Tyssedal, og det vises til denne samt informasjon fra de tre smelteverkene for en mer detaljert beskrivelse av både produksjon og miljøutfordringer.

I 1970 ble det satt ned en miljøvernkomité i Odda, som skulle se på utfordringene som industribedriftene påførte miljøet. De første jordundersøkelsene i området ble foretatt av Låg (Låg, 1974 og 1975). I 1970 var Sørfjorden en av de mest forurensede fjordene i hele verden, og daværende Helserådet frarådet folk å spise fisk og skalldyr som var fanget i fjorden. I dag, i år 2004, er livet i fjorden på veg tilbake, men det eksisterer fortsatt kostholdsråd i indre del av Sørfjorden basert på matvarenes innhold av kadmium (Cd), bly (Pb), kvikksølv (Hg) og polyklorerte bifenyler (PCB) (Mattilsynet, 2004). Den direkte tilførselen av miljøgifter fra smelteverkene har avtatt med tryggere deponering og kontroll på utsłippene.

NIVA har stått for de fleste miljøundersøkelsene rundt Odda og Sørfjorden (se oppsummering i Storaas og Skei, 1995).

4. METODEBESKRIVELSE

4.1 Prøvetaking

Fra de tettest bebygde områdene av Odda, samt innenfor de tre smelteverkene (Odda smelteverk, Boliden Odda og Tyssedal) ble det samlet inn 257 prøver av det øverste jordlaget (0-2 cm) med en enkel hagespade. Prøvene ble emballert i papirposer.

4.2 Prøvepreparering

Prøvene ble tatt med til NGUs laboratorium i Trondheim, der de ble tørket i 7 dager ved 40°C og siktet på nylonsikt 2 mm. Finfraksjonen fra siktninga ble oppløst i 7 N HNO₃ (salpetersyre), og ekstraktet ble benyttet videre til metallbestemmelse (NS-4770).

4.3 Kjemisk analyse

Arsen og kadmium ble bestemt ved atomabsorpsjonsspektrofotometri med grafitovn (GFAAS), kvikksølv ved kalddampsteknikk (CV-GFAAS) og resten av tungmetallene, bl.a. krom, kobber, nikkel, bly og sink ved ICP-AES. All prøvebehandling er gjort etter Norsk Standard, NS 4770, ved NGUs akkrediterte laboratorium.

5. RESULTATER OG KOMMENTARER

Tabell 3 viser en sammenligning av ulike områder mot hele datasettet fra Odda for de 8 viktigste metallene knyttet til mulig innvirkning på human helse. Alle data er i vedlegg 1.

Tabell 3. Oversikt over resultater fra kartlegging av overflatejord i Oddaområdet.

Hele datasettet								
257 prøver	As	Cd	Cr	Cu	Hg	Ni	Pb	Zn
	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg
Spredning	1 - 627	0,1 - 3860	0,5 - 172	1,1 - 33700	0,01 - 270	1 - 202	2,5 - 23300	18,1 - 20300
Median	5,1	1,5	16	25	0,15	16	48	430
Aritm. gj.snitt	11,3	22,7	29	199	1,67	28	224	938
Tinfos Titan & Iron								
8 prøver	As	Cd	Cr	Cu	Hg	Ni	Pb	Zn
	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg
Spredning	1 - 6,4	0,2-2,2	9,3 - 61,2	6,1 - 25,7	0,01 - 0,17	8,5 - 78,4	14,9 - 191	118 - 3400
Median	1	0,5	35	16	0,03	29	26	351
Aritm. gj.snitt	2,1	0,8	33	16	0,05	31	58	819
Oppkonsentrering*	0,2	0,3	2,1	0,6	0,2	1,8	0,5	0,8
Boliden Odda								
16 prøver	As	Cd	Cr	Cu	Hg	Ni	Pb	Zn
	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg
Spredning	1 - 627	0,6 - 3860	8,9 - 172	9,1 - 33700	0,06 - 270	7,9 - 115	8,2 - 23300	131 - 20300
Median	8	9,1	22	44	0,68	17	119	1670
Aritm. gj.snitt	81	302	34	2621	20	25	2570	3855
Oppkonsentrering*	1,6	6,1	1,3	1,8	4,5	1,0	2,5	3,9
Odda smelteverk								
20 prøver	As	Cd	Cr	Cu	Hg	Ni	Pb	Zn
	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg
Spredning	1 - 162	0,1 - 46	0,5 - 78	1,1 - 777	0,08 - 33	6,9 - 202	2,5 - 341	18,1 - 2910
Median	3,6	2,9	20	33	0,58	45	87	467
Aritm. gj.snitt	12,2	5,9	23	82	2,55	48	119	799
Oppkonsentrering*	0,7	1,9	1,2	1,3	3,9	2,8	1,8	1,1
Tokheim boligområde								
20 prøver	As	Cd	Cr	Cu	Hg	Ni	Pb	Zn
	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg
Spredning	2 - 14,1	0,2 - 109	5,7 - 152	11,5 - 55,3	0,01 - 0,98	5 - 121	2,5 - 185	51,4 - 2490
Median	5,1	3,6	15	30	0,28	13	65	884
Aritm. gj.snitt	6,4	9,8	32	31	0,35	24	73	889
Oppkonsentrering*	1,0	2,4	1,0	1,2	1,9	0,8	1,4	2,1
Tyssedal boligområde								
36 prøver	As	Cd	Cr	Cu	Hg	Ni	Pb	Zn
	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg
Spredning	1 - 17	0,2 - 2,0	2,3 - 150	2,2 - 76	0,01 - 0,38	2,4 - 144	2,5 - 296	65,4 - 3760
Median	5,3	0,8	13	19	0,06	11	34	236
Aritm. gj.snitt	6,2	0,8	30	20	0,08	26	46	381
Oppkonsentrering*	1,0	0,5	0,8	0,8	0,4	0,7	0,7	0,5
Odda med sentrum og Eidesåsen								
118 prøver	As	Cd	Cr	Cu	Hg	Ni	Pb	Zn
	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg
Spredning	1 - 27,7	0,1 - 10,2	4,8 - 157	5 - 110	0,01 - 0,78	1 - 177	2,5 - 263	30,2 - 2460
Median	4,8	1,4	15	24	0,12	15	40	343
Aritm. gj.snitt	5,7	1,8	25	27	0,17	25	54	478
Oppkonsentrering*	0,9	0,9	0,9	1,0	0,8	0,9	0,8	0,8
Eitrheim utenom Boliden								
39 prøver	As	Cd	Cr	Cu	Hg	Ni	Pb	Zn
	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg	mg/kg
Spredning	1 - 24,3	0,2 - 103	6,9 - 97,5	3,7 - 428	0,02 - 3,98	6,3 - 142	5,2 - 360	98,3 - 7620
Median	6,4	6,1	24	44	0,57	23	85	1230
Aritm. gj.snitt	8,1	12,5	34	70	0,93	29	107	1768
Oppkonsentrering*	1,3	4,1	1,5	1,8	3,8	1,4	1,8	2,9

* = Beregnet ut fra medianverdien innenfor hvert område mot medianverdien for hele datasettet

Tabell 3 angir spredningen fra laveste til høyeste konsentrasjon i datasettene, medianverdi og aritmetisk gjennomsnitt for de 8 grunnstoffene arsen (As), kadmium (Cd), krom (Cr), kobber (Cu), kvikksølv (Hg), nikkel (Ni), bly (Pb) og sink (Zn). Det er også tatt med en oppkonsentreringsverdi, der medianverdien til et metall innen et bestemt område er sammenlignet med medianverdien for hele datasettet på 257 prøver. Denne verdien viser ikke annet enn det som framgår av kartene i figurene på s. 20 - 49, men man får en tallverdi som beskriver omfanget av en eventuell oppkonsentrering i et valgt område i forhold til hele datasettet.

Industriområdene til Tinfos Titan &Iron, Boliden Odda og Odda smelteverk er undersøkt. Klart mest forurensset med metaller er Boliden Odda's industriområde, mens Tinfos er renest.

Fire boligområder er med i undersøkelsen. Det er registrert til dels meget sterkt forurensset jord i boligområdene (Tabell 4).

Tabell 4. Oversikt over maksimumskonsentrasjoner av 8 grunnstoffer i prøver av overflatejord fra boligområder

	Antall prøver	As mg/kg	Cd mg/kg	Cr mg/kg	Cu mg/kg	Hg mg/kg	Ni mg/kg	Pb mg/kg	Zn mg/kg
Tokheim boligområde	20	14,1	109	152	55,3	0,98	121	185	2490
Tyssedal boligområde	36	17	2	150	76	0,38	144	296	3760
Odda sentrum og Eidesåsen	118	27,7	10,2	157	110	0,78	177	263	2460
Eitrheim (utenom Boliden Odda)	39	24,3	103	97,5	428	3,98	142	360	7620
Anbefalte helserelaterte grenseverdier		20	10	Ingen ¹	ingen	1	135	100 - 150	Ingen

¹Gjelder 3-verdig krom

NGU har laget et geokjemisk atlas over Norge i samarbeid med Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) (Ottesen et al., 2000). Dette atlaset beskriver den kjemiske sammensetningen av flomsedimenter, dvs. løsmasser som avsettes på elvesletter når elvene går flomstore. Slike prøver vil representere geokjemien i store deler av et vassdrags nedslagsfelt, og de dypere sedimentlagene vil være fra tidligere flommer. Dype prøver av flomsedimenter vil beskrive den naturlige tilstanden. I Tabell 5 er den syreløselige konsentrasjonen av de 8 viktigste grunnstoffene, jfr. Tabell 3, angitt for 1) 4 bakgrunnsprøver fra Odda, 2) samtlige prøver som inngår i det geokjemiske atlaset for Norge og 3) flomsedimentprøver fra region 7, 8 og 9 (Vestlandet) i det samme geokjemiske atlaset.

De 4 prøvene fra Odda er jordprøver fra 35 – 70 cm. dyp samlet inn av en doktorgradsstipendiat ved Høgskolen i Østfold som tar sin oppgave i Oddaområdet.

Tabell 5. Oversikt over mediankonsentrasjoner av 8 grunnstoffer i prøver som representerer naturtilstanden

	Antall prøver	As mg/kg	Cd mg/kg	Cr mg/kg	Cu mg/kg	Hg mg/kg	Ni mg/kg	Pb mg/kg	Zn mg/kg
Bakgrunn fra Odda	4	1,6	0,5	9	3	0,01	6	14	50
Flomsedimenter Norge	690	2,5	-	27	18	-	18	16	45
Flomsedimenter Vestlandet	102	3,2	-	22	27	-	15	26	58

Tabell 6. Oversikt over konsentrasjoner av kjemiske parametre i overflatejord i 257 prøver fra Odda

Kjemisk symbol	Enhet	Stoff	Min	Max	Aritmetisk gjennomsnitt	Median
As mg/kg		Arsen	<1	627	11,3	5,1
Cd mg/kg		Kadmium	<0,1	3860	23	1,5
Cr mg/kg		Krom	0,5	172	28,5	16,2
Cu mg/kg		Kobber	1,1	33700	198,6	24,9
Hg mg/kg		Kvikksølv	0,01	270	1,67	0,15
Ni mg/kg		Nikkel	1,0	202	27,8	16,2
Pb mg/kg		Bly	2,5	23300	224,2	47,6
Sn mg/kg		Tinn	<3	220	<3	<3
Zn mg/kg		Sink	18,1	20300	937,9	430,0
Al mg/kg		Aluminium	95	26000	10970	10700
B mg/kg		Bor	<5	66	6,8	<5
Ba mg/kg		Barium	6,0	3660	112,5	82,0
Be mg/kg		Beryllium	<0,1	2,0	0,2	<0,1
Ca mg/kg		Kalsium	678	355000	32914	6530
Ce mg/kg		Cerium	5,0	335	46,1	43,0
Co mg/kg		Kobolt	0,5	81,0	7,7	6,1
Fe mg/kg		Jern	327,0	14900	20671	18200
K mg/kg		Kalium	50	13700	3530	2740
La mg/kg		Lantan	0,5	122	20,9	19,3
Li mg/kg		Litium	0,5	58,0	14,7	14,7
Mg mg/kg		Magnesium	125	60600	66590	4890
Mn mg/kg		Mangan	9,7	12700	471	345
Mo mg/kg		Molybden	<0,5	112	2,2	<0,5
Na mg/kg		Natrium	206	1270	346	326
P mg/kg		Fosfor	5,0	4650	844,6	704,0
Sc mg/kg		Scandium	0,1	5,0	2,2	2,1
Sr mg/kg		Strontium	6,0	3660	112,5	82,0
Ti mg/kg		Titan	7,3	6300	1312,9	1240
V mg/kg		Vanadium	6,8	365	30	26,3
Y mg/kg		Yttrium	0,5	52	12,4	12,3
Zr mg/kg		Zirkon	0,5	19	4,0	3,3

*Konsentrasjonen av PAH₁₆ og PCB₇ er kun bestemt i 39 prøver

Tabell 7 gir en grov oversikt over medianverdien til utvalgte metaller i norske byer. Industribyen Odda er mest forurensset.

Tabell 7. Oversikt over mediankonsentrasjoner av kjemiske parametere i overflatejord fra norske byer

Kjemisk symbol	Enhets	Stoff↓	Ant. prøver:	Harstad N = 186	Tromsø ¹ N = 302	Oslo ² N = 297	Trondheim ³ N = 314	Bergen ⁴ N = 435	Odda ⁵ N = 257
As	mg/kg	Arsen		4,1	2,1	4,5	2,8	2,8	5,1
Cd	mg/kg	Kadmium		0,16	0,13	0,34	0,16	0,20	0,50
Cr	mg/kg	Krom		30	38	29	69	18	16
Cu	mg/kg	Kobber		45	34	24	35	29	25
Hg	mg/kg	Kvikksolv		0,03	0,02	0,06	0,13	0,10	0,14
Ni	mg/kg	Nikkel		27	27	24	45	13	16
Pb	mg/kg	Bly		18	6,2	34	35	38	48
Sn	mg/kg	Tinn	< 3	< 3	-	-	-	-	< 3
Zn	mg/kg	Sink		95	60	130	98	85	430
TOC	%	Total org. karbon		1,9	1,7	-	-	-	-
PAH 16	mg/kg	Polyaromatiske hydrokarboner	(N=39)	0,12	1,0	-	0,24 (N=88)	0,85 (N=20)	-
PCB 7	µg/kg	Polyklorerte bifenyler	(N=39)	7	3	-	-	7 (N=20)	-
Ag	mg/kg	Sølv		<1	<1	<1	-	<1	<10
Al	mg/kg	Aluminium		12850	14650	17200	18600	13200	10700
B	mg/kg	Bor		2,5	3,0	7,0	5,0	2,5	5,0
Ba	mg/kg	Barium		91	44	115	72	83	82
Be	mg/kg	Beryllium		0,1	3,9	5,5	-	4,2	0,1
Ca	mg/kg	Kalsium		9300	11600	6280	5400	6500	6530
Ce	mg/kg	Cerium		39,3	27,7	65,9	-	35,8	43
Co	mg/kg	Kobolt		9,9	12,0	9,7	13,5	6,7	6,1
Fe	mg/kg	Jern		22100	19400	21100	31000	17500	18200
K	mg/kg	Kalium		3060	1310	3130	2300	1510	2740
La	mg/kg	Lantan		21,0	9,9	29,2	15,4	14,0	19,3
Li	mg/kg	Litium		15,7	8,3	17,3	17,8	6,3	14,0
Mg	mg/kg	Magnesium		10200	8870	6040	12900	5250	4890
Mn	mg/kg	Mangan		378	243	438	442	256	345
Mo	mg/kg	Molybden		1,2	1,0	1,3	-	0,5	0,5
Na	mg/kg	Natrium		509	629	306	200	397	326
P	mg/kg	Fosfor		681	579	994	794	1300	704
Sc	mg/kg	Scandium		3,4	4,0	4,4	3,3	3,1	2,1
Si	mg/kg	Silisium		133	<100	113	-	<100	129
Sr	mg/kg	Strontium		35	47	41	27	48	26
Ti	mg/kg	Titan		1105	964	777	1110	1230	1240
V	mg/kg	Vanadium		39	46	52	55	38	26
Y	mg/kg	Yttrium		8,3	5,4	11,5	8,0	8,1	12,3
Zr	mg/kg	Zirkon		2,3	3,3	8,0	-	2,2	3,3

¹Jartun m.fl., 2002

²Tijhuis, 2003

³Ottesen m.fl., 1995 + upubl. materiale (PAH) ; NB. Prøvene fra Trondheim er oppsluttet med kongevann, og ikke 7 N HNO₃ som i de andre undersøkelsene.

⁴Ottesen og Volden, 1999

⁵Foreløpig upublisert materiale (NGU)

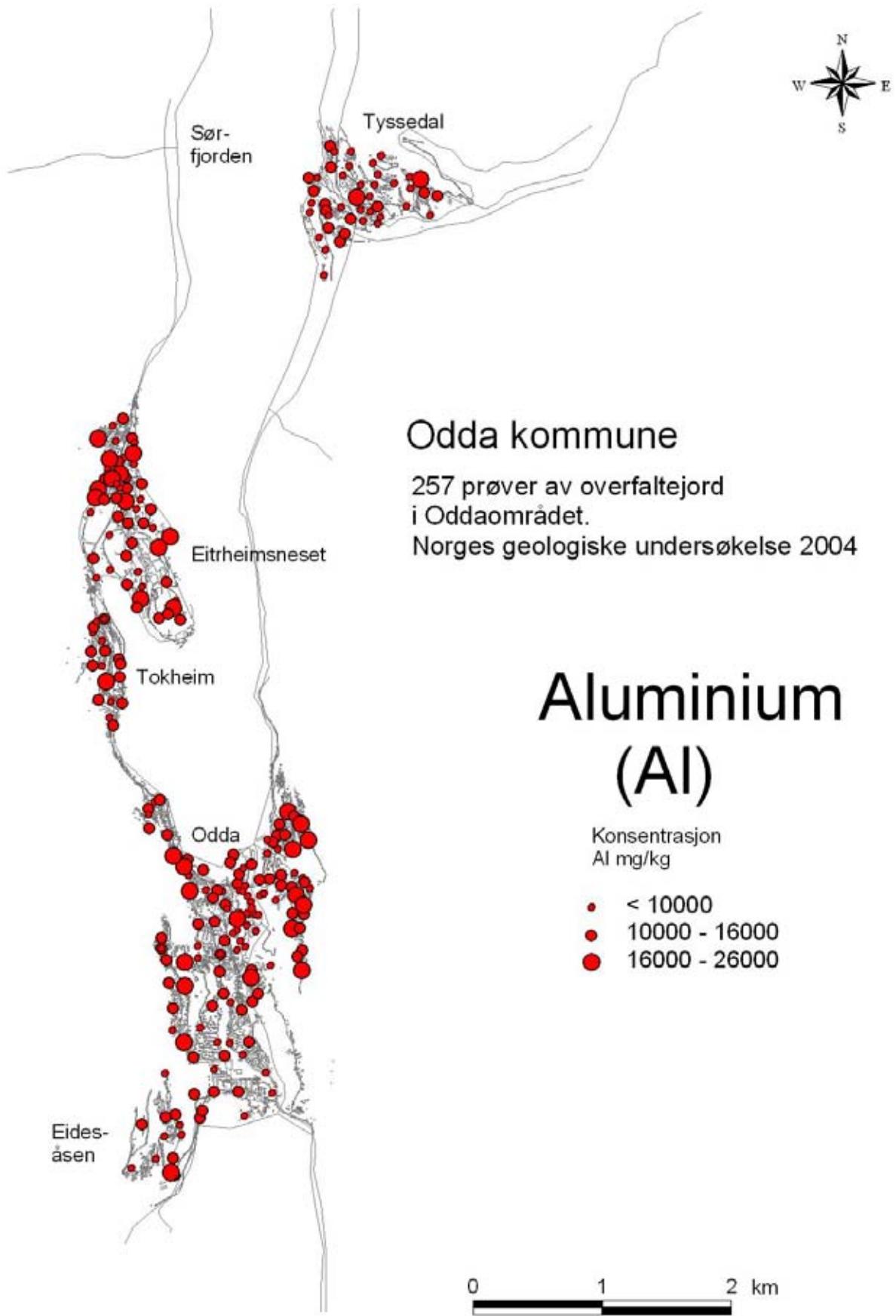
Geokjemiske kart for Oddaområdet

På de påfølgende sidene er det vist kart over fordelingen av 28 grunnstoffer i overflatejord fra Oddaområdet. Alle grunnstoffene er bestemt ved NGU-lab i Trondheim, og kartene er tegnet i ArcView 3.3. Digitaliseringen av punktene er gjort ut fra avmerking av lokalitetene på kart i felt med usikkerhet ± 5 m.

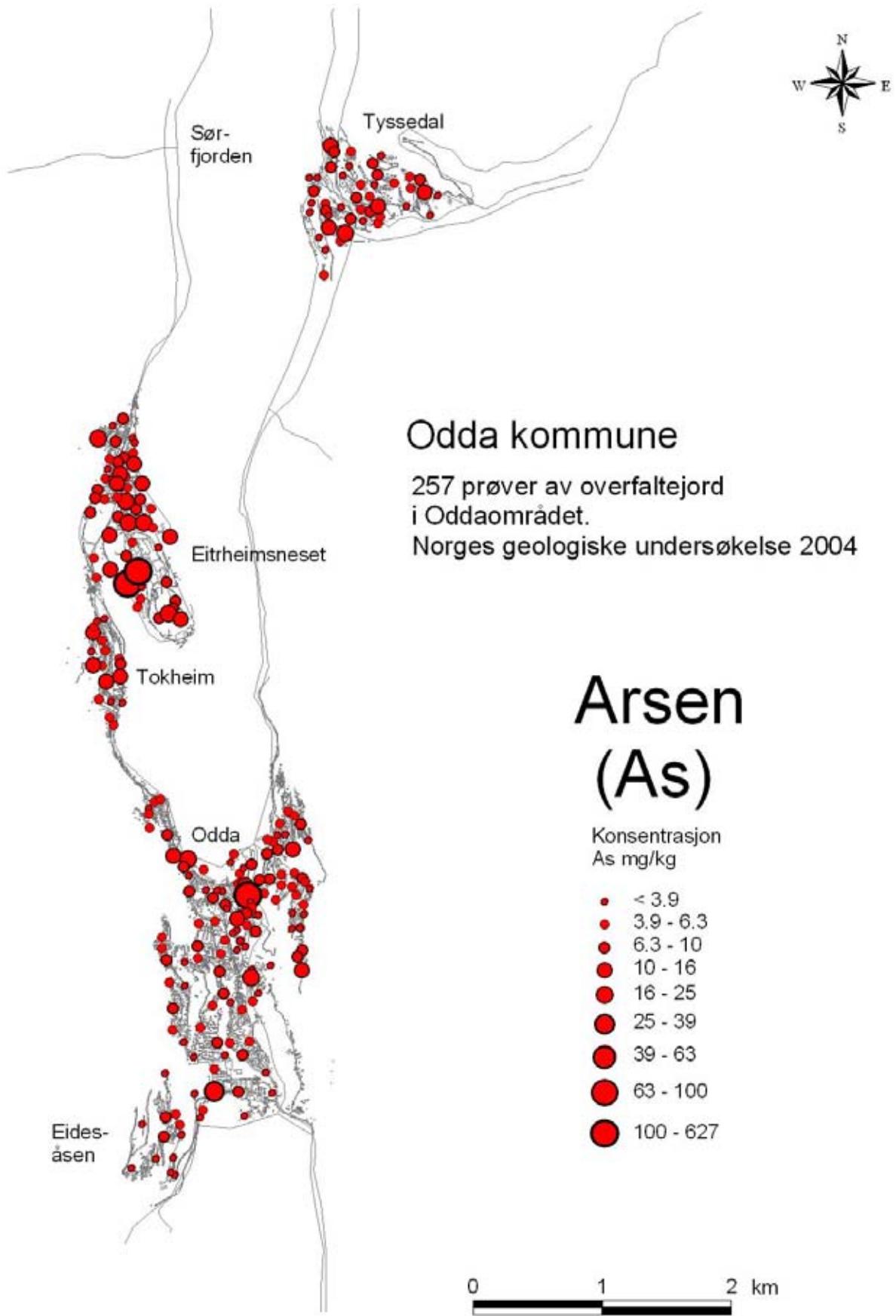
Alle kartene er tegnet ut fra samme prinsipp. Den minste konsentrasjonsklassen, med den minste sirkelen som symbol, representerer 1/3 av prøvene (33-prosentilen). Fordelingen av geokjemiske data er oftest lognormale, og når man skal dele opp i konsentrasjonsgrupper er det hensiktsmessig å dele tierpotensen i et bestemt antall like deler (Bølviken, 1973). I kartene som NGU tegner er tierpotensen delt opp i 5 like deler. Konsentrasjonsklassene deles opp etter følgende mønster: 1-1.6 , 1.6-2.5 , 2.5-3.9 , 3.9-6.3 , 6.3-10 , 10-16, osv. Se forøvrig kartenes tegnforklaring.

Det er tegnet kart for følgende 30 grunnstoffer (her sortert alfabetisk etter deres norske navn):

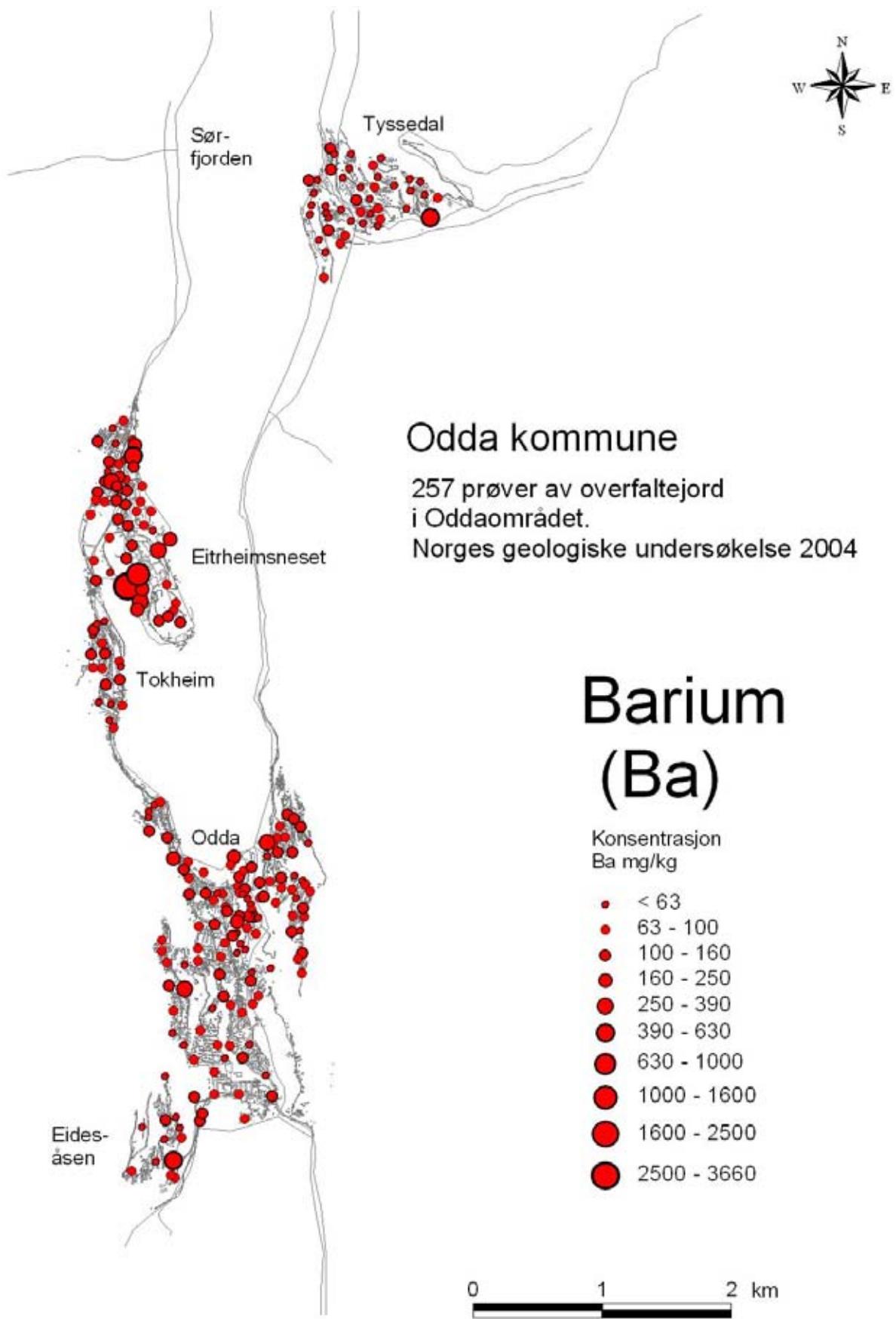
Aluminium (Al), s. 20	Lantan (La), s. 35
Arsen (As), s. 21	Litium (Li), s. 36
Barium (Ba), s. 22	Magnesium (Mg), s. 37
Beryllium (Be), s. 23	Mangan (Mn), s. 38
Bly (Pb), s. 24	Molybden (Mb), s. 39
Cerium (Ce), s. 25	Natrium (Na), s. 40
Fosfor (P), s. 26	Nikkel (Ni), s. 41
Jern (Fe), s. 27	Scandium (Sc), s. 42
Kadmium (Cd), s. 28	Sink (Zn), s. 43
Kalium (K), s. 29	Strontium (Sr), s. 44
Kalsium (Ca), s. 30	Tinn (Sn), s. 45
Kobber (Cu), s. 31	Titan (Ti), s. 46
Kobolt (Co), s. 32	Vanadium (V), s. 47
Krom (Cr), s. 33	Yttrium (Y), s. 48
Kvikksølv (Hg), s. 34	Zirkon (Zr), s. 49

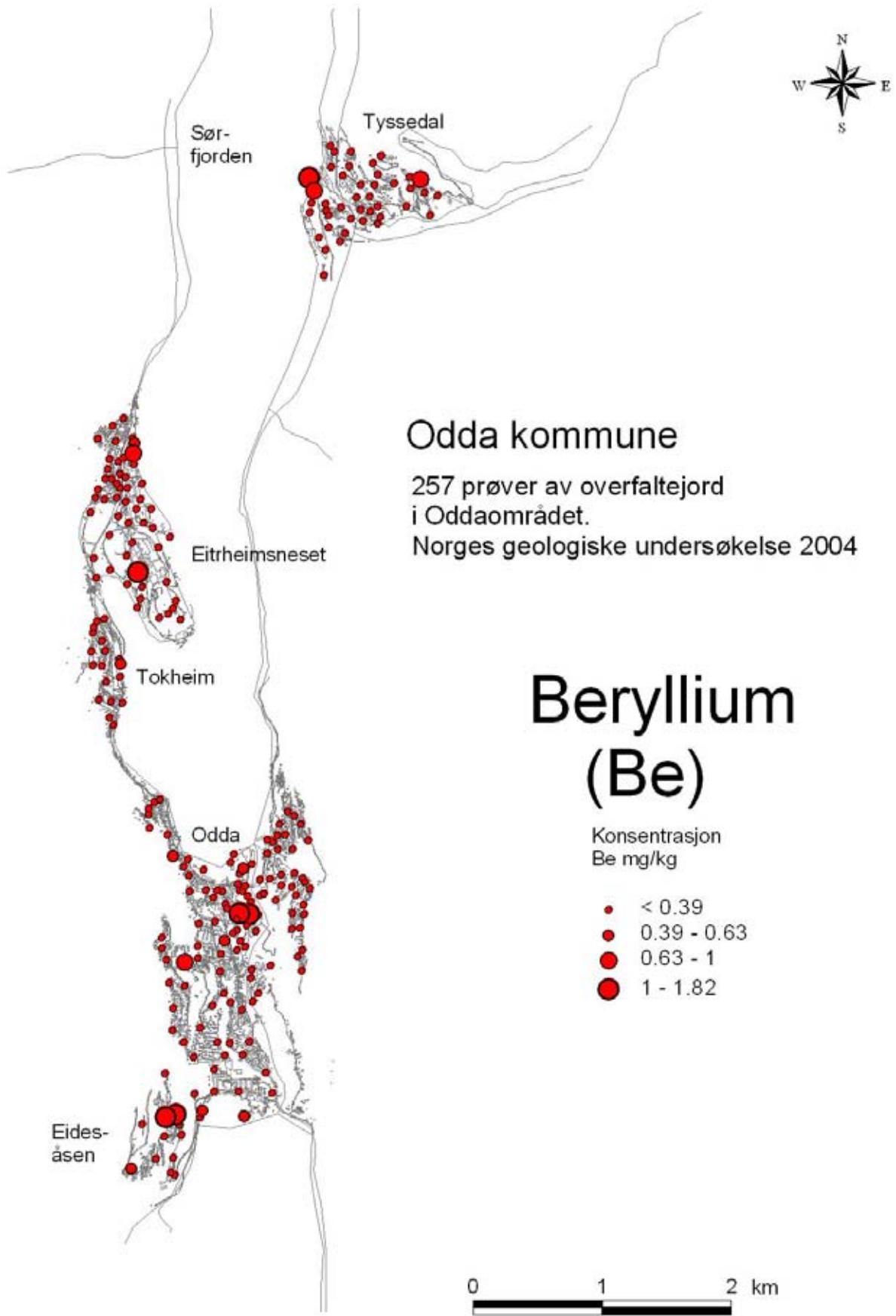
Figur 6. Aluminium (Al)

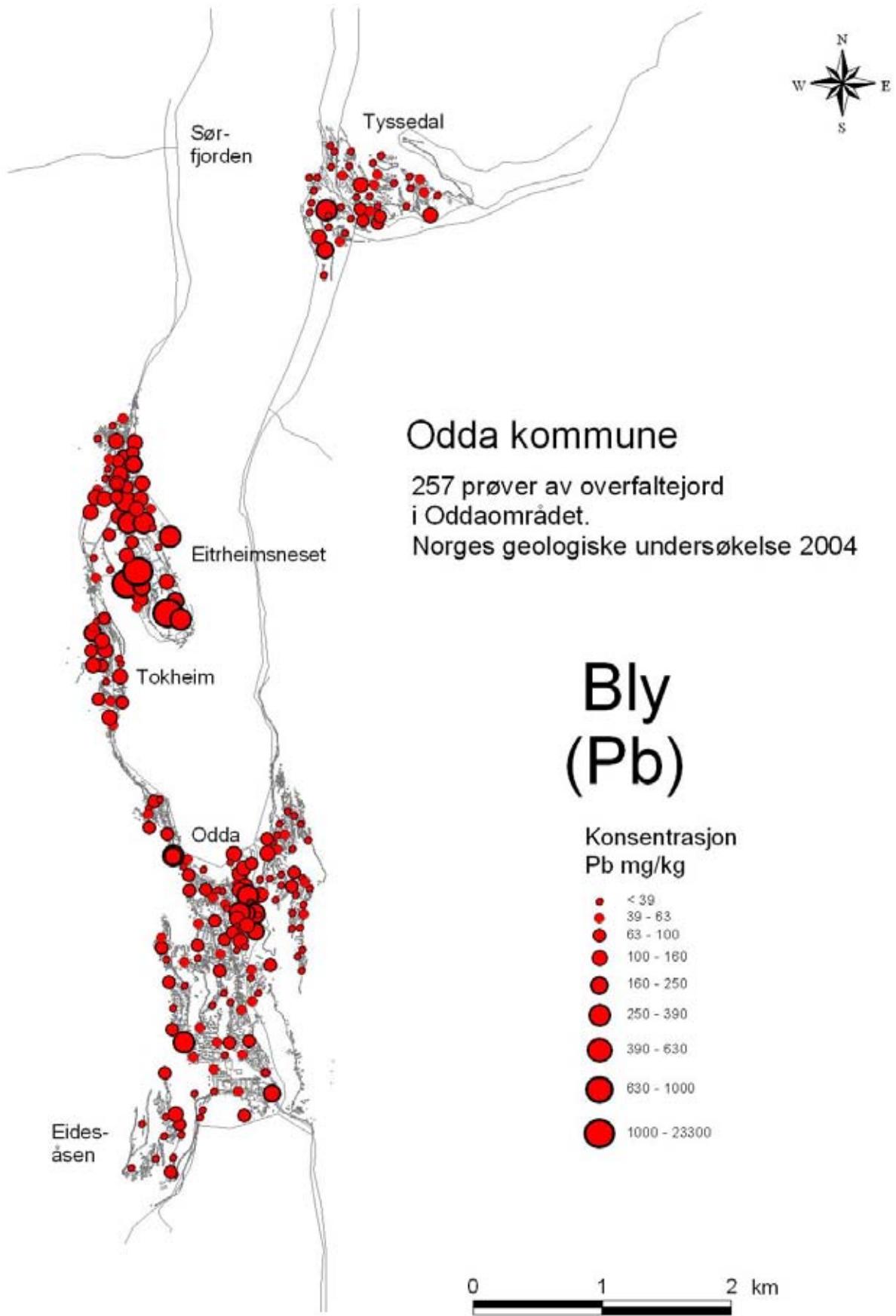
Figur 7. Arsen (As)

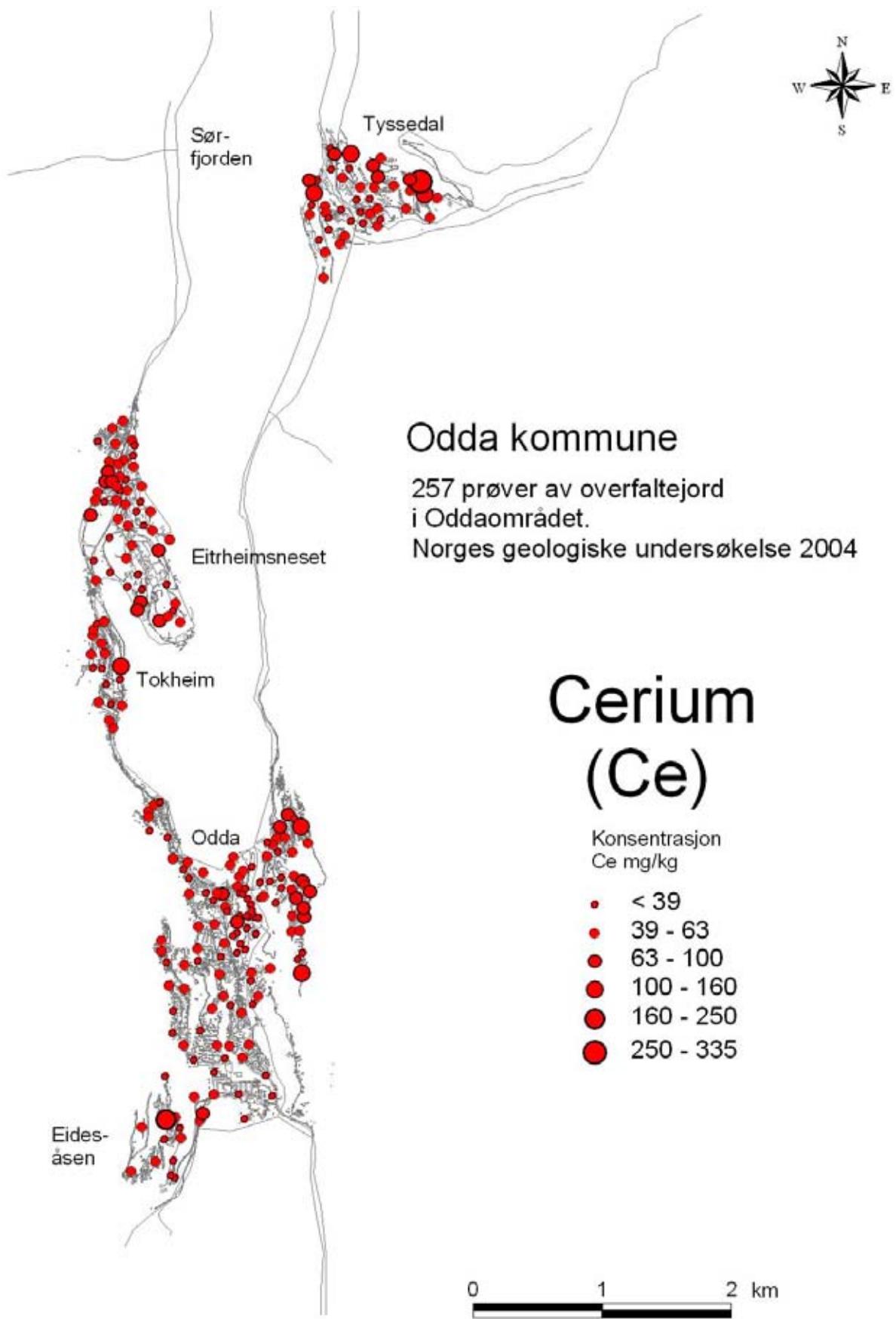
Figur 8. Barium (Ba)

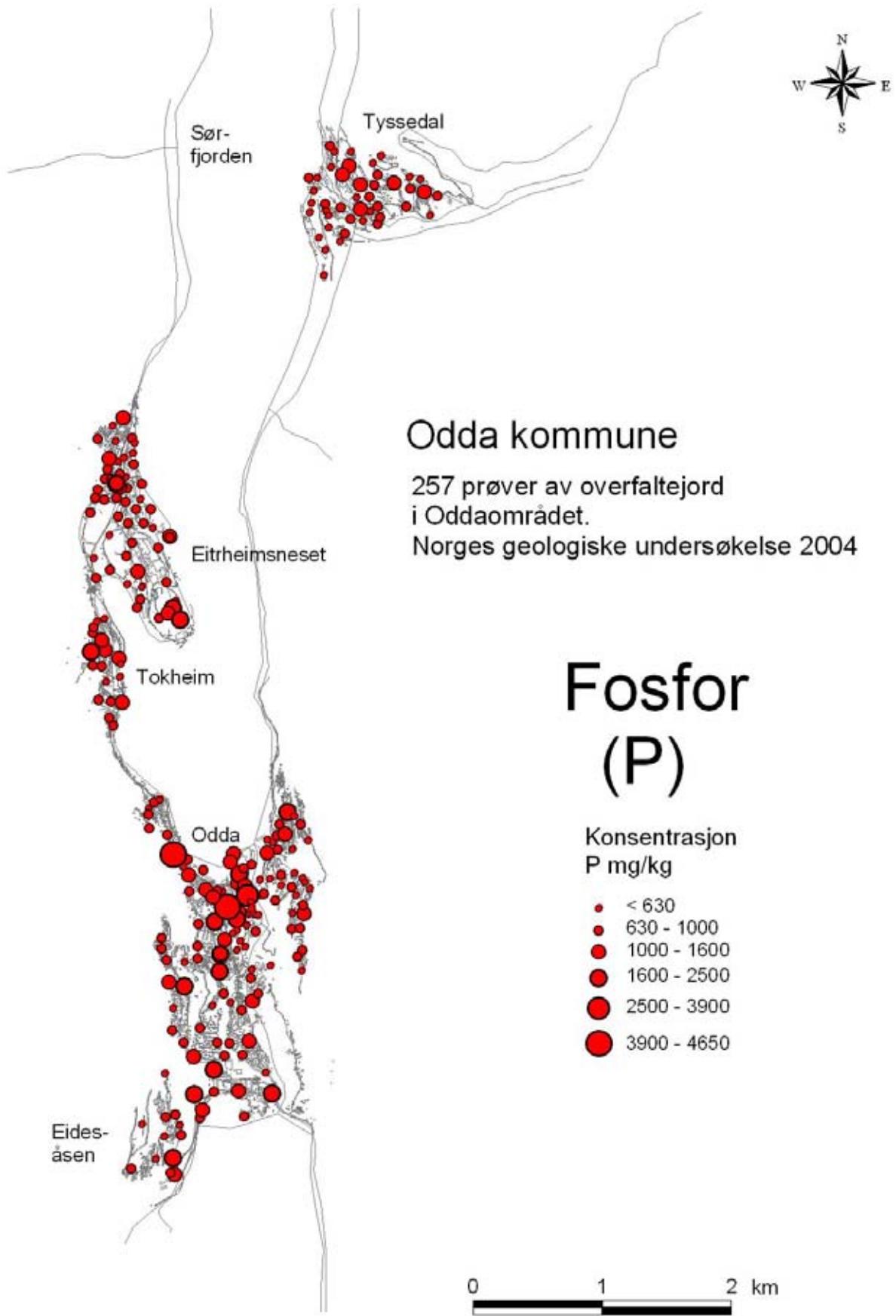
Figur 9. Beryllium (Be)

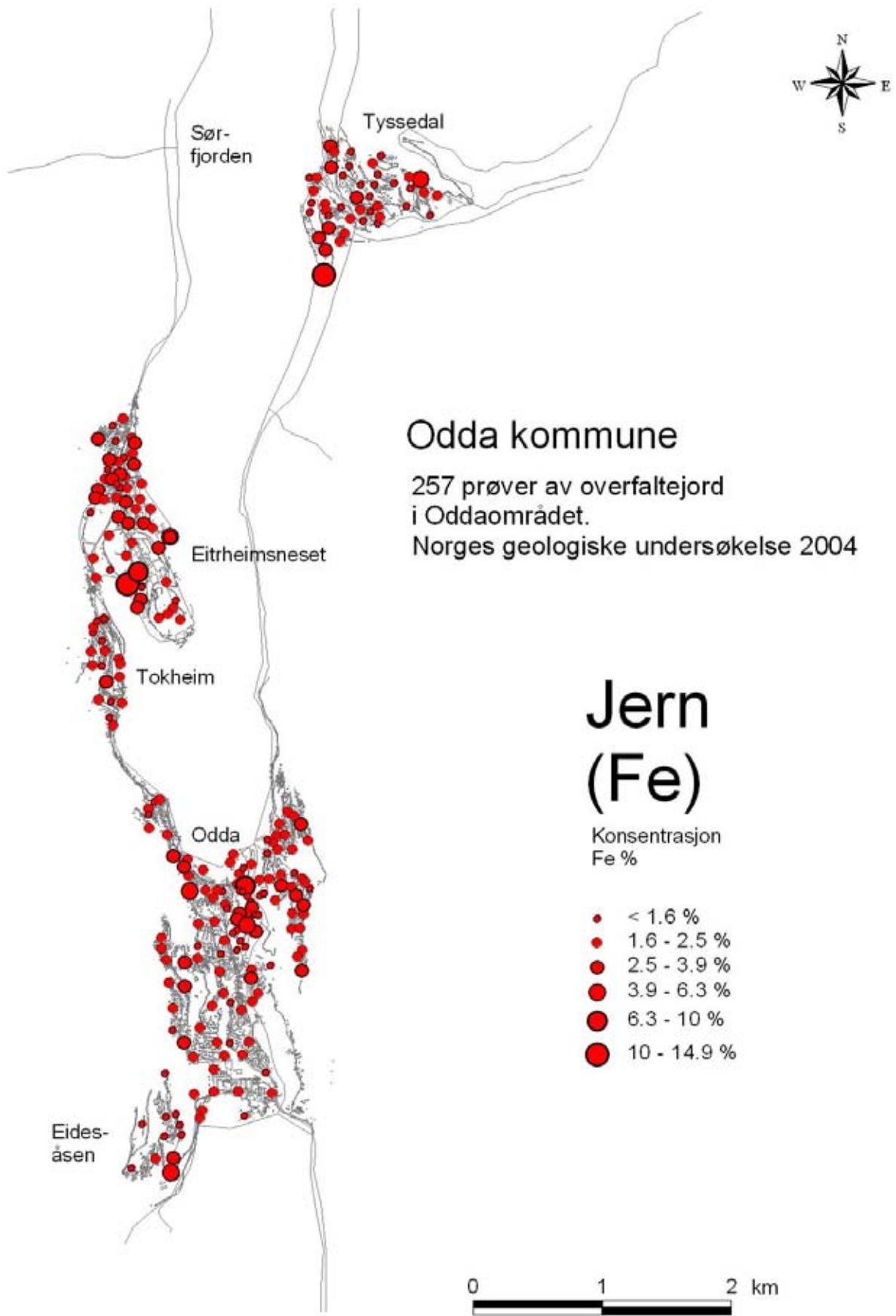
Figur 10. Bly (Pb)

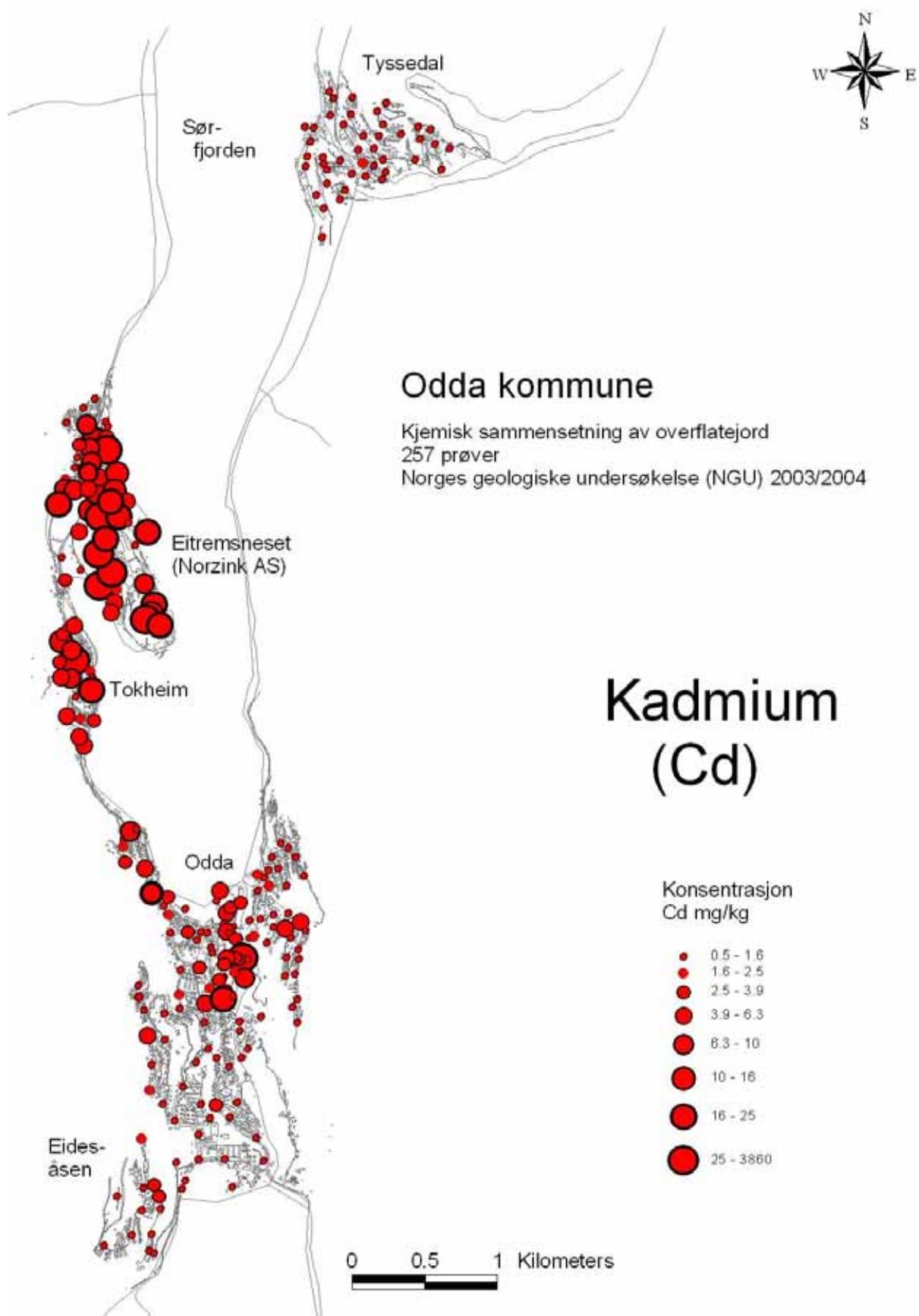
Figur 11. Cerium (Ce)

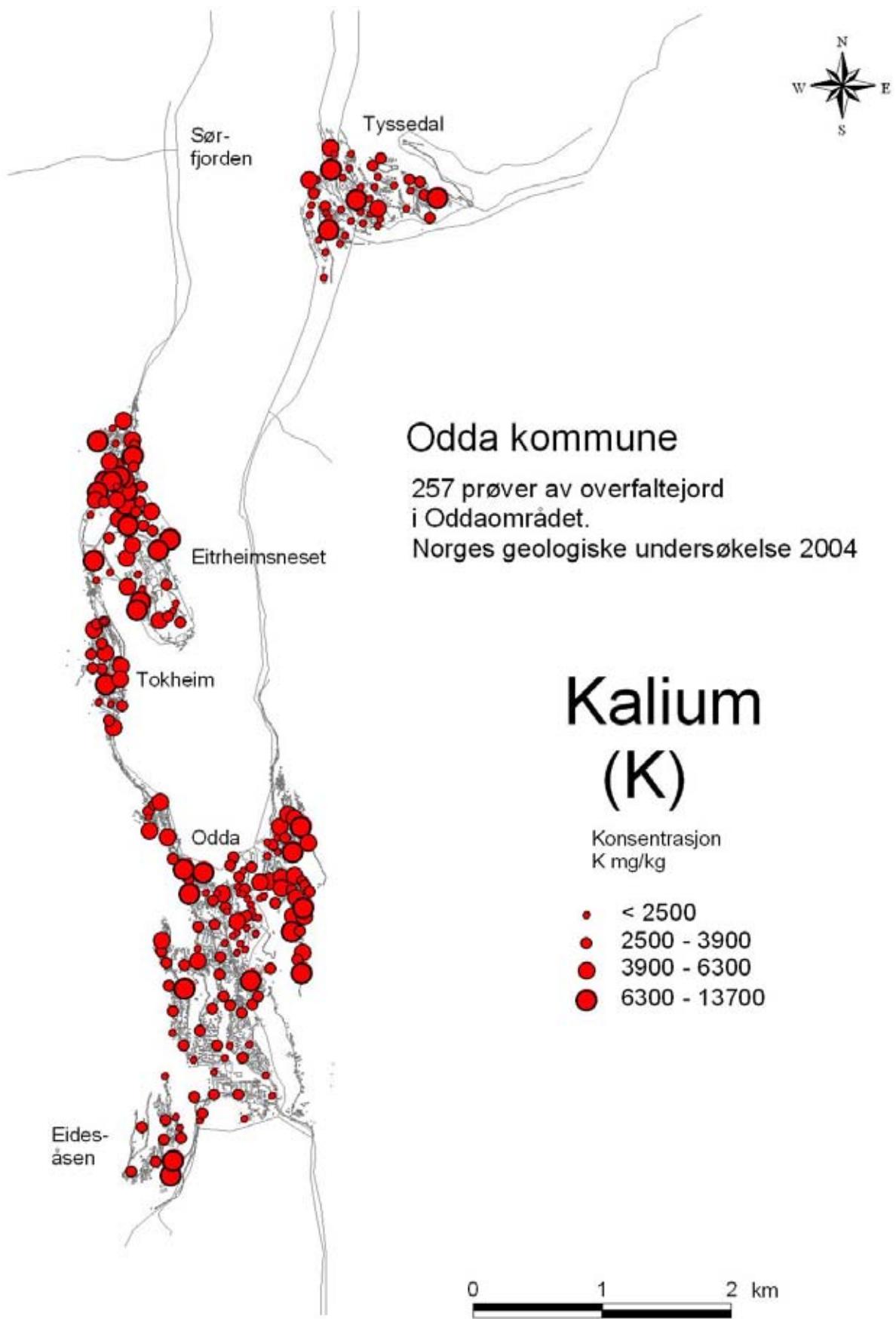
Figur 12. Fosfor (P)

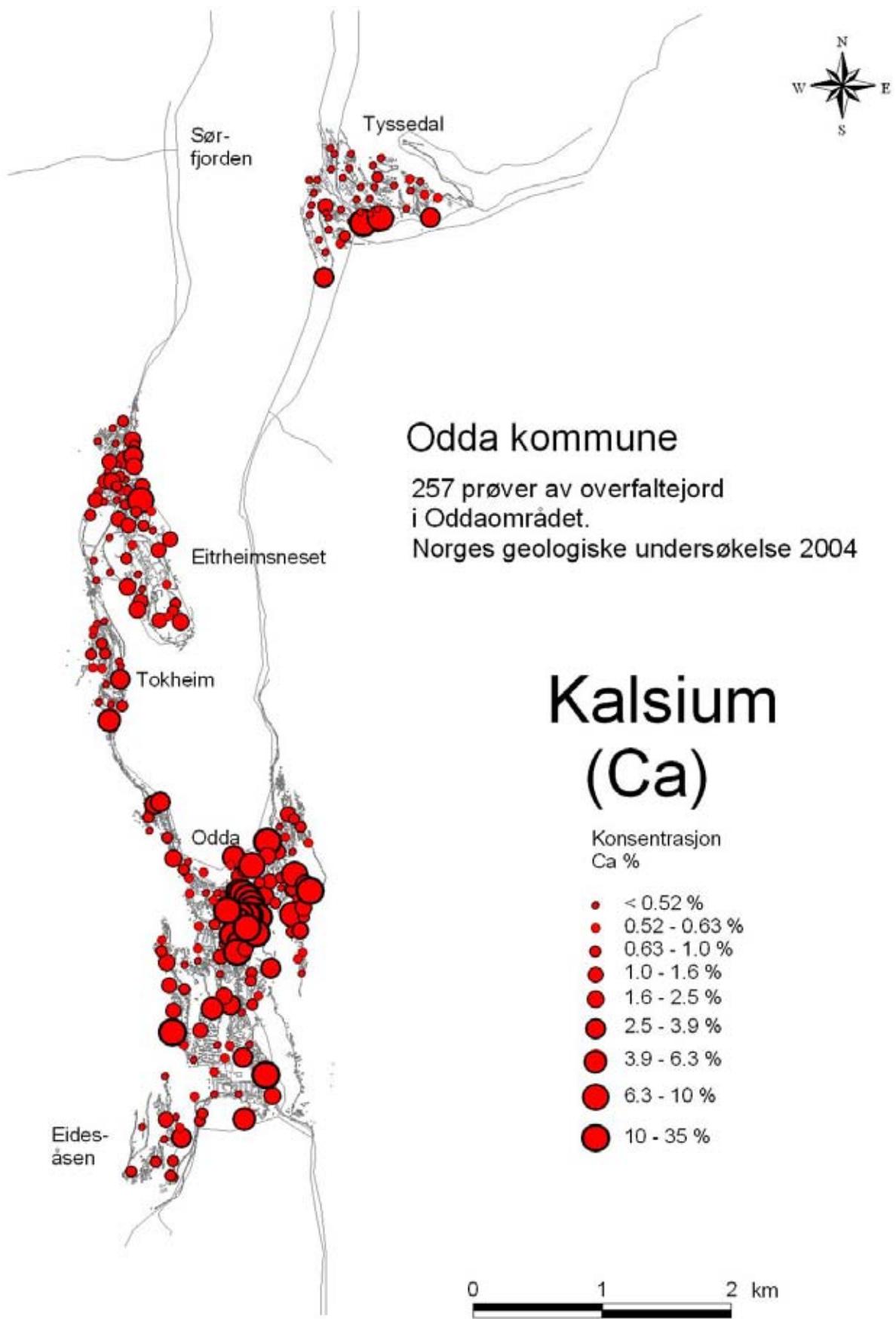
Figur 13. Jern (Fe)

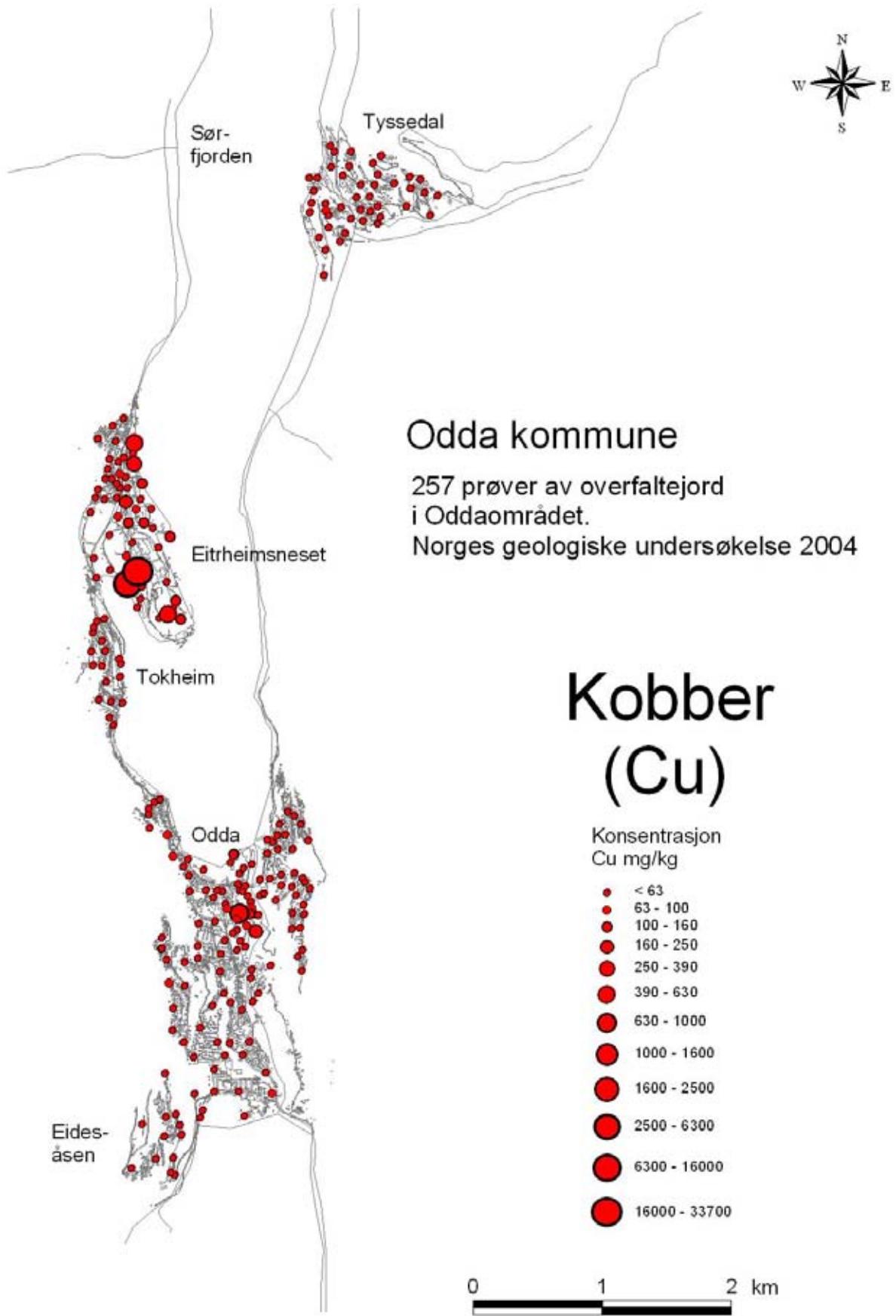
Figur 14. Kadmium (Cd)

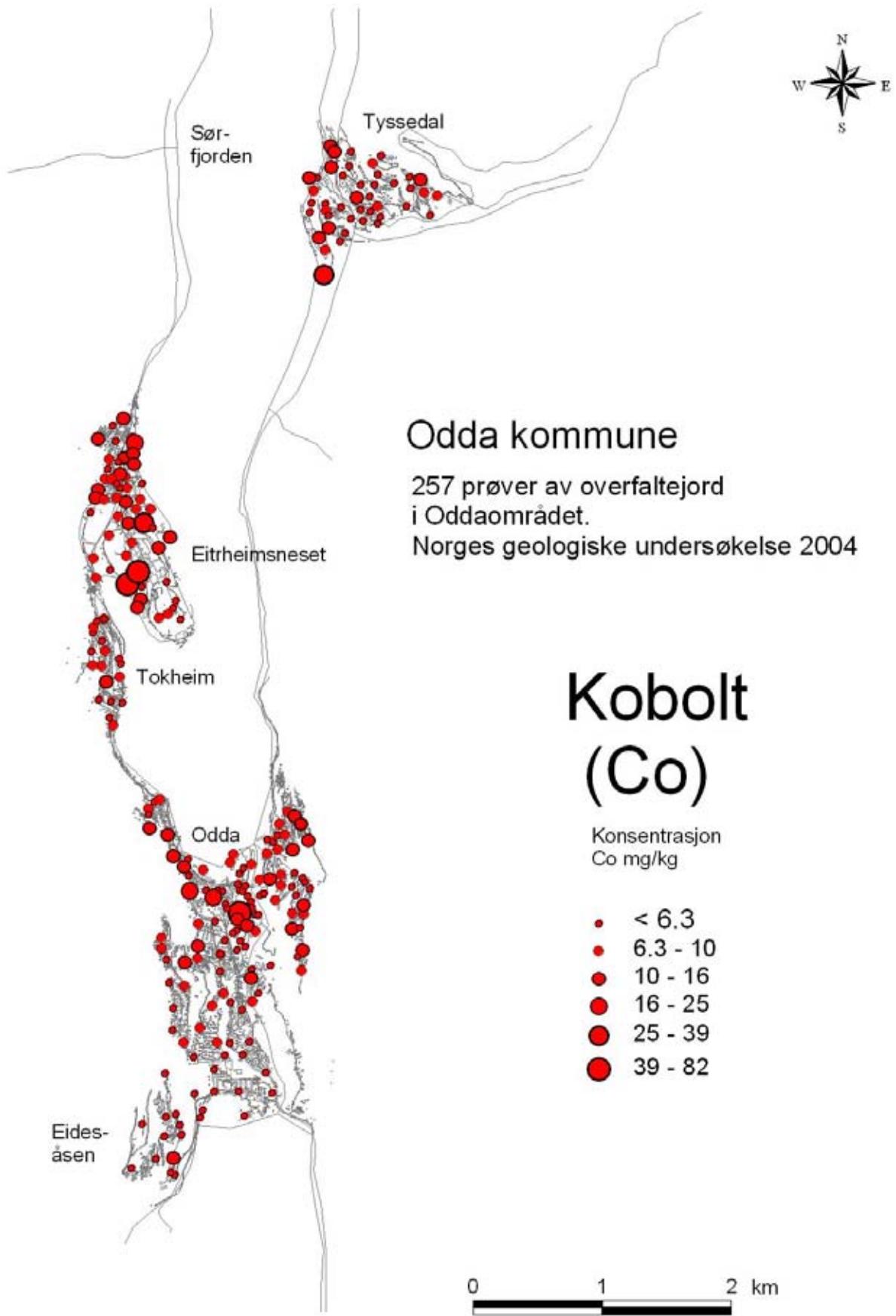
Figur 15. Kalium (K)

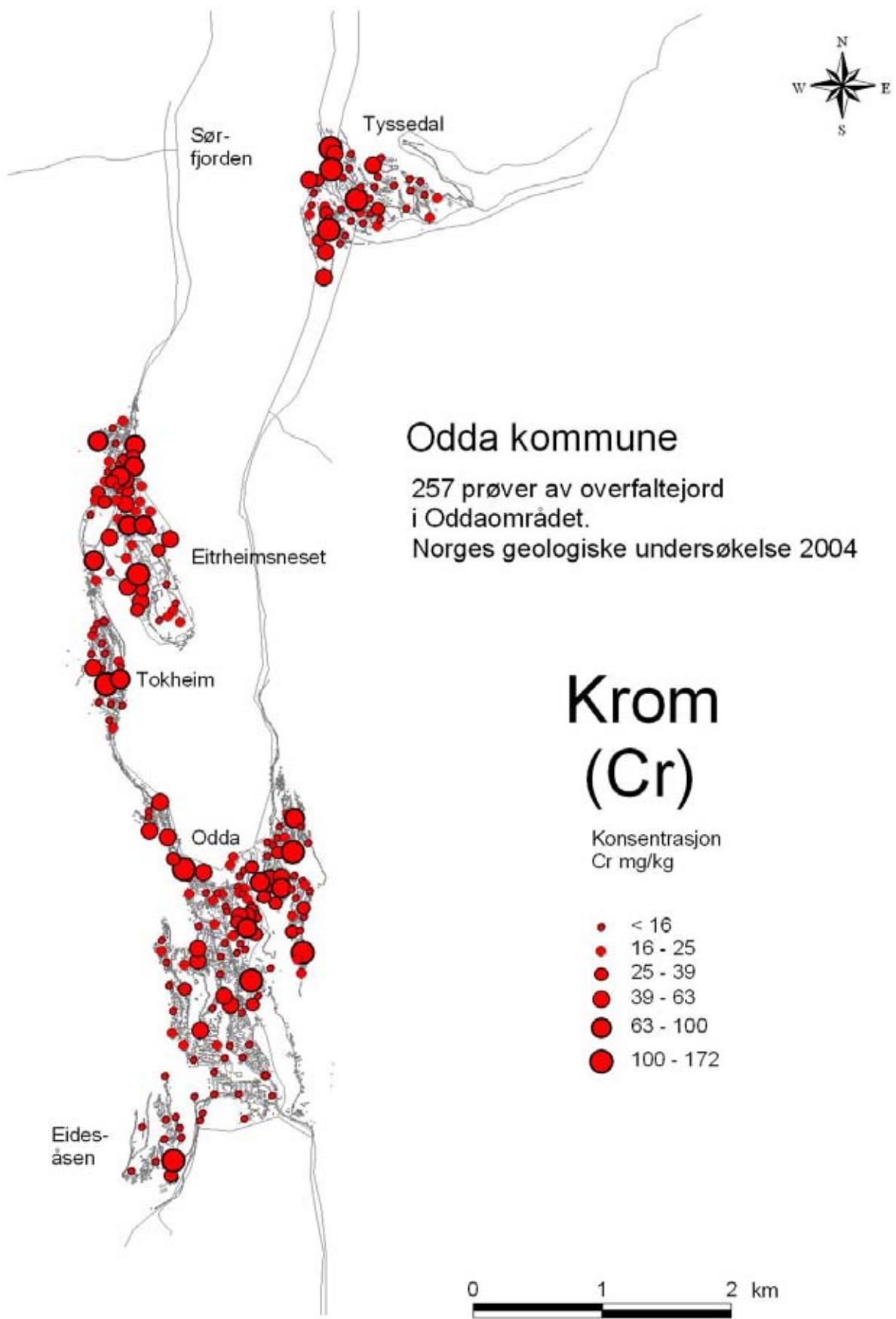
Figur 16. Kalsium (Ca)

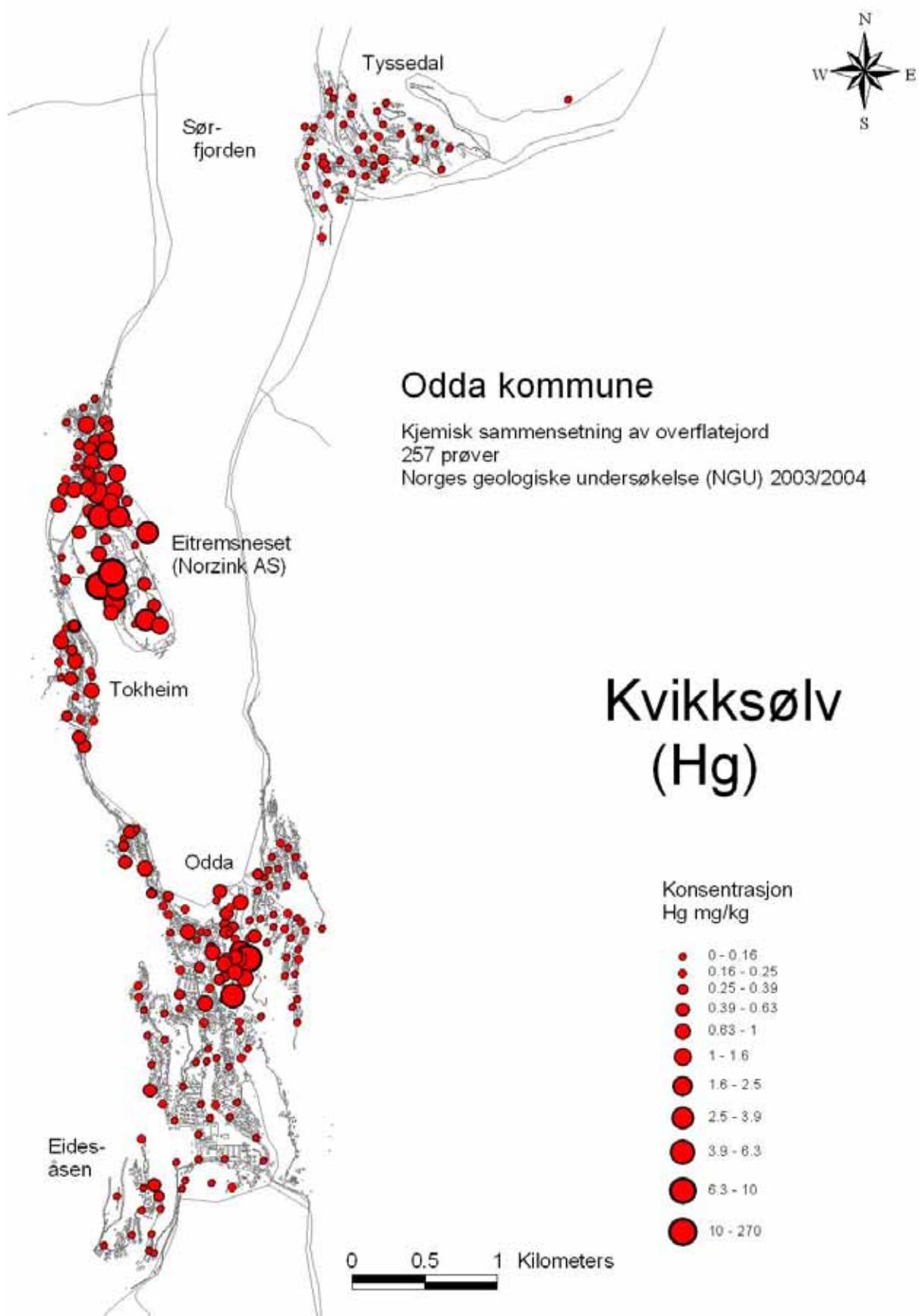
Figur 17. Kobber (Cu)

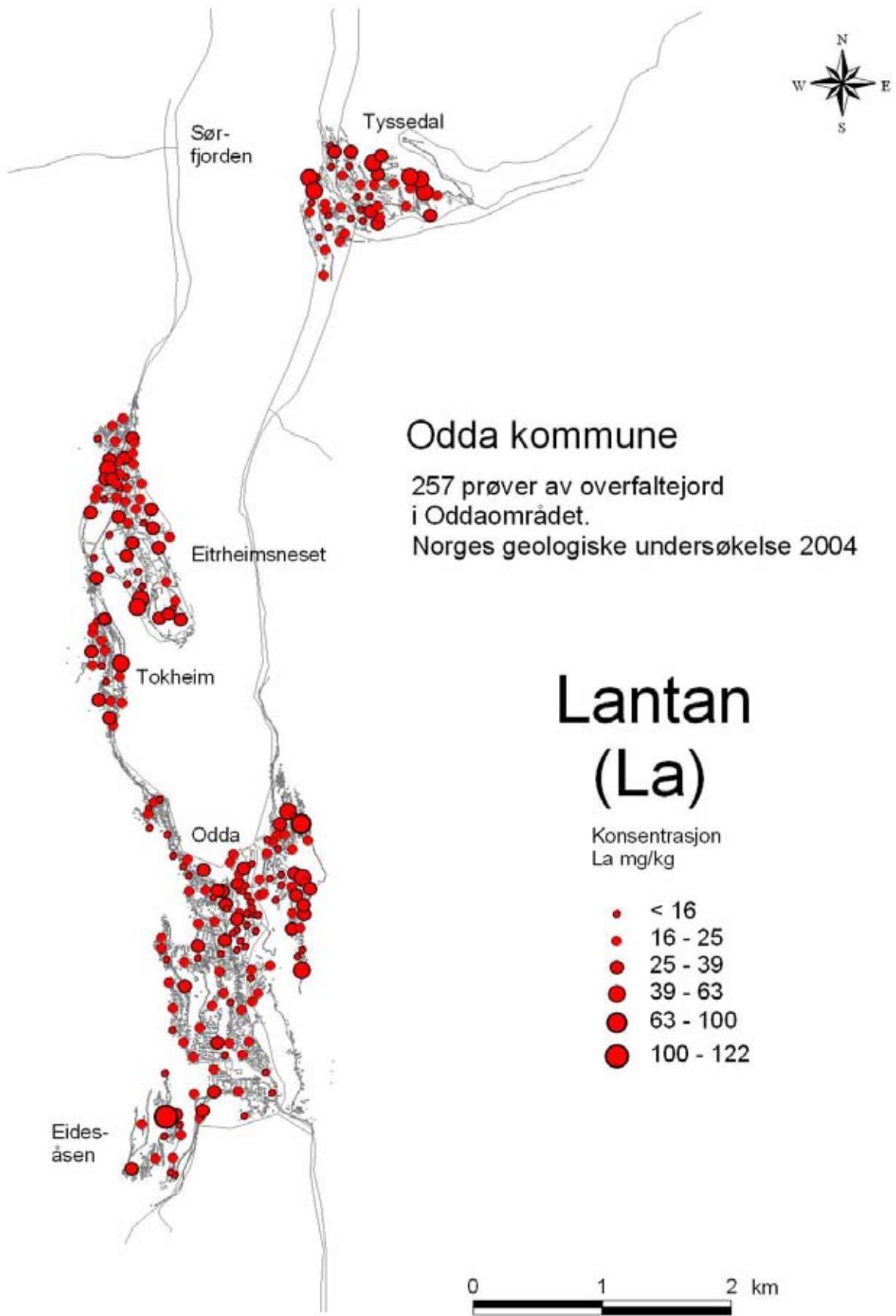
Figur 18. Kobolt (Co)

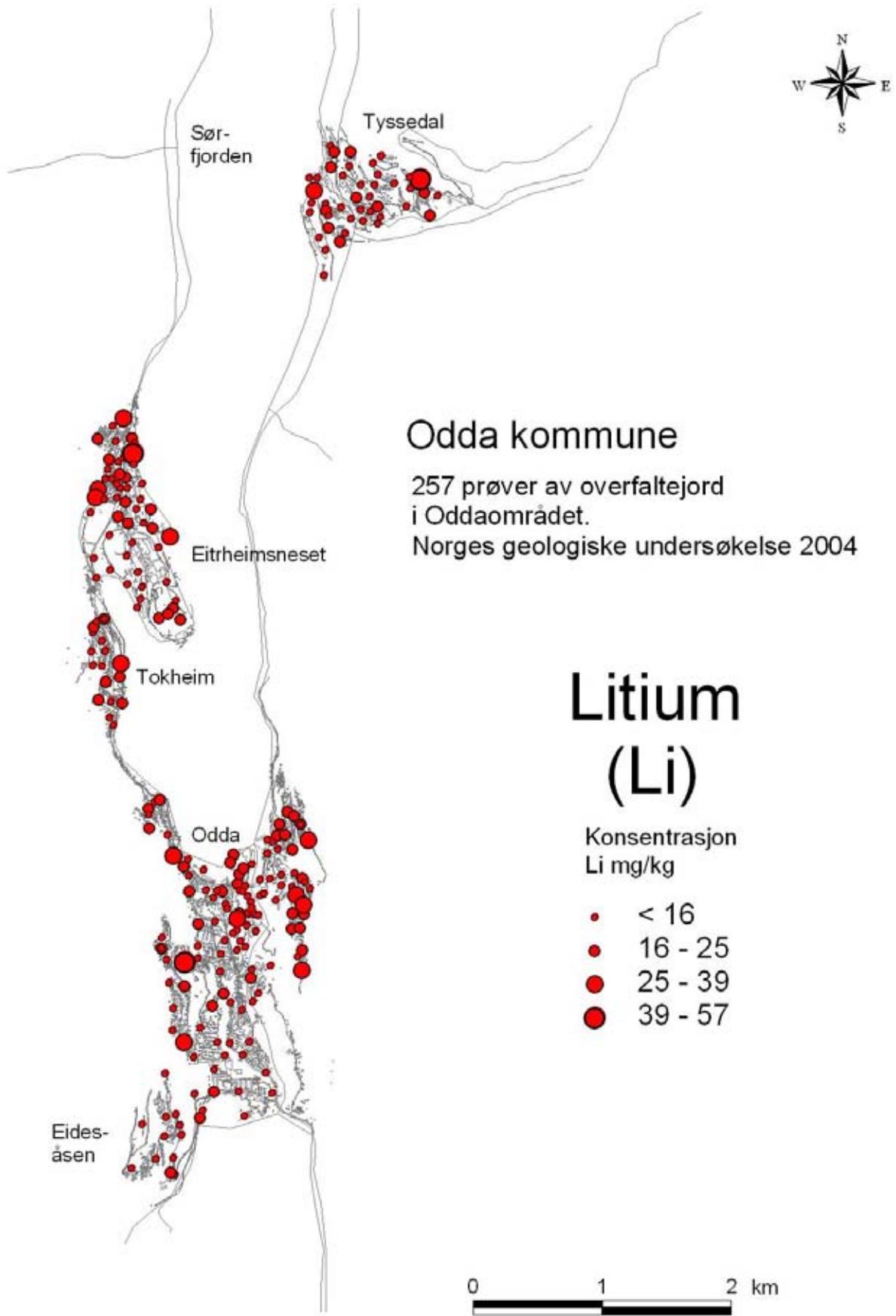
Figur 19. Krom (Cr)

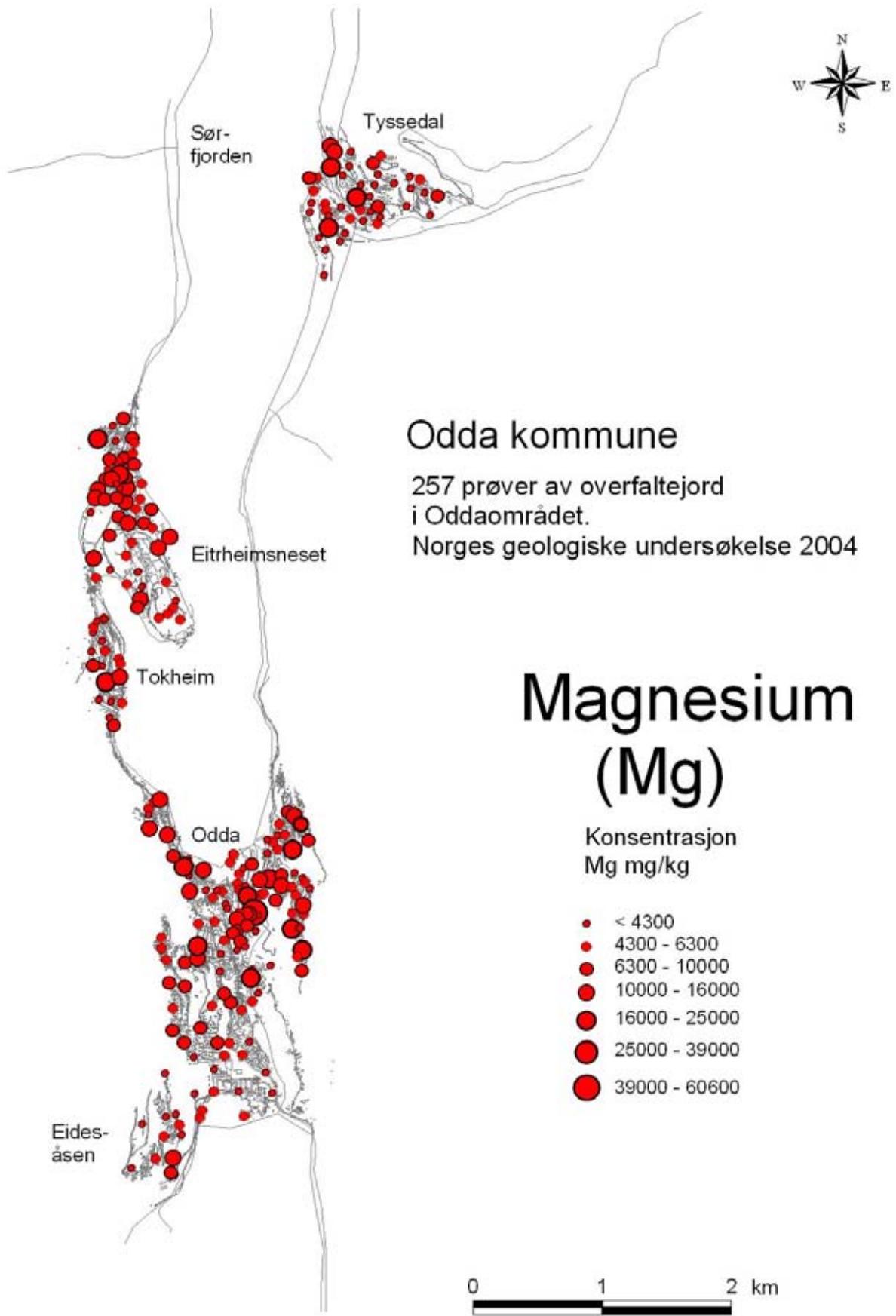
Figur 20. Kvikksølv (Hg)

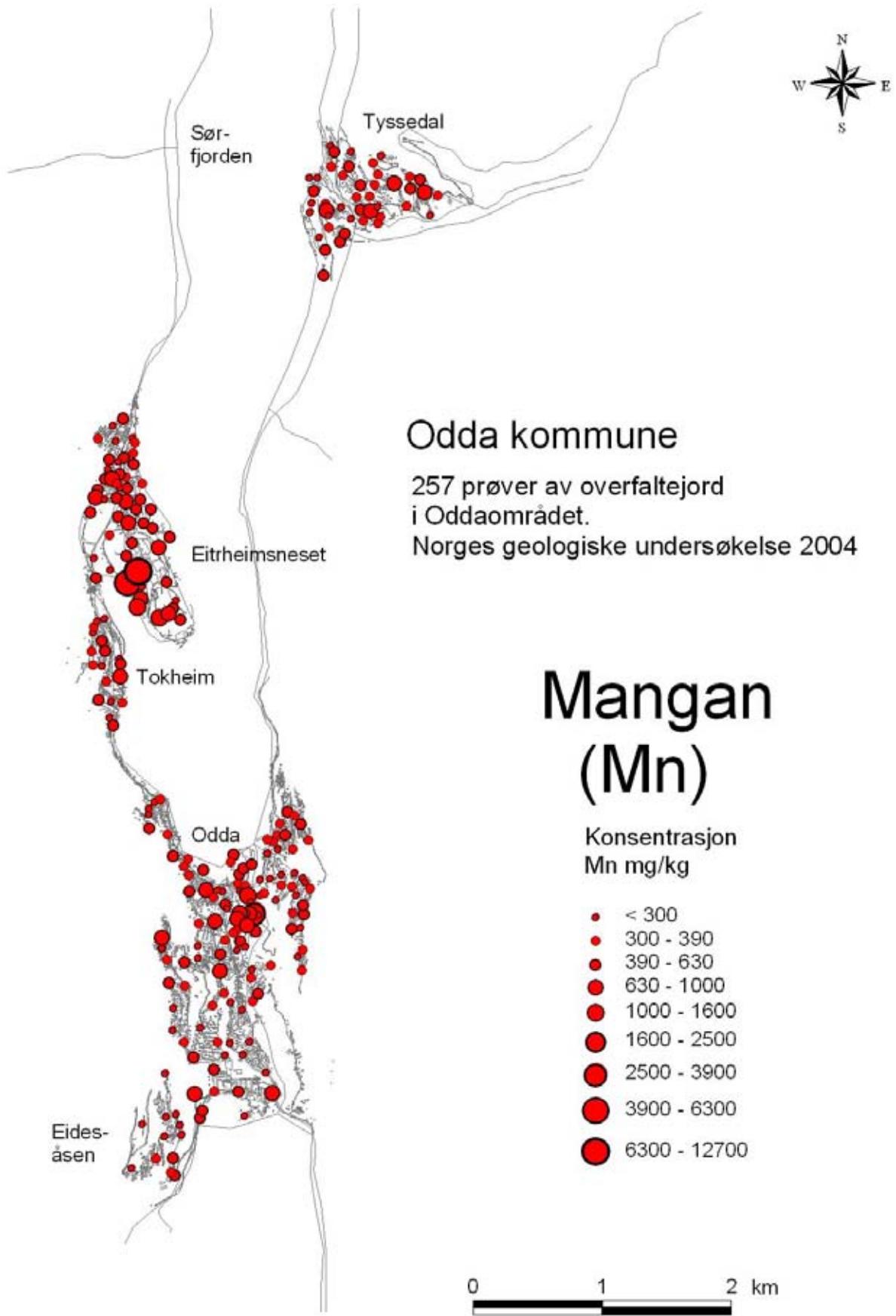
Figur 21. Lantan (La)

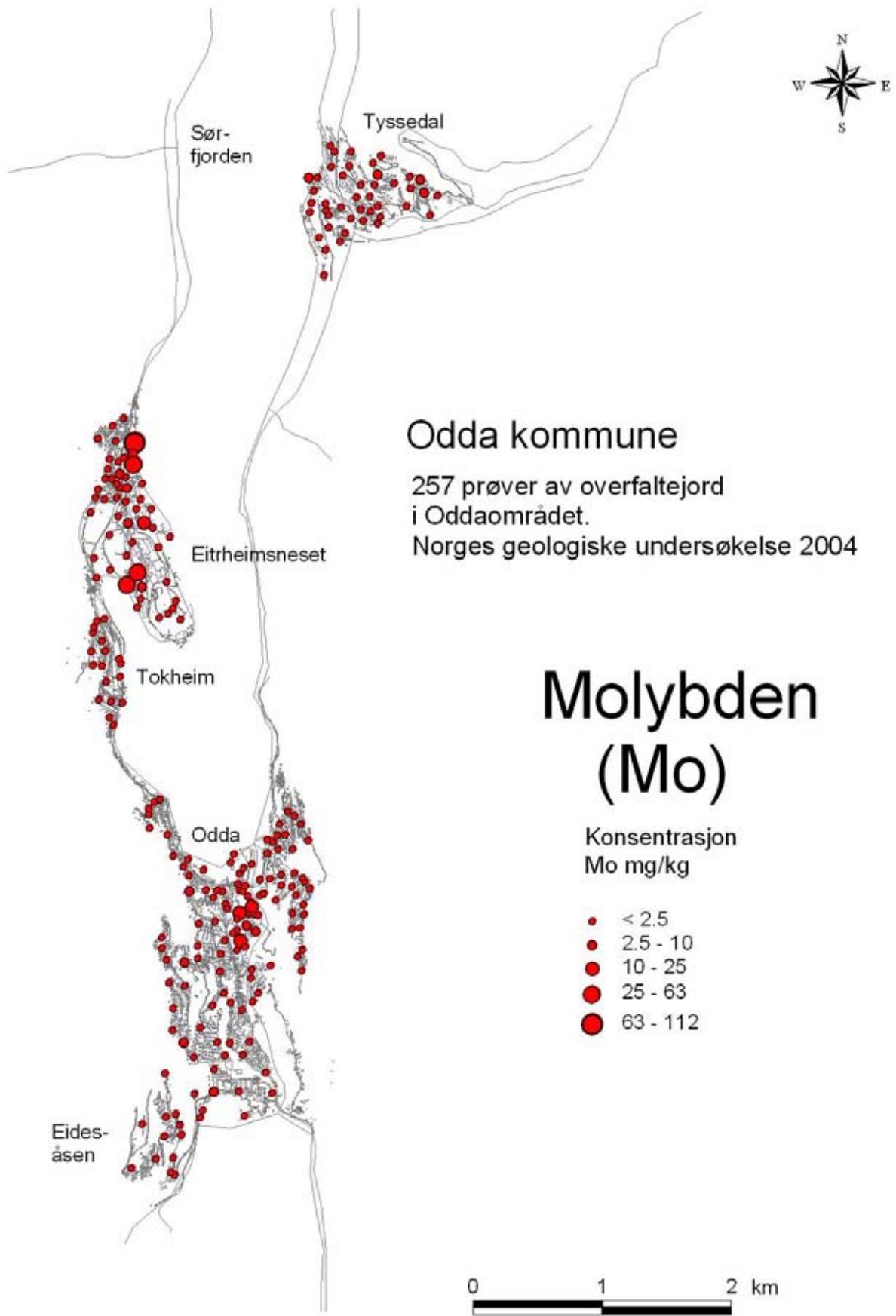
Figur 22. Lithium (Li)

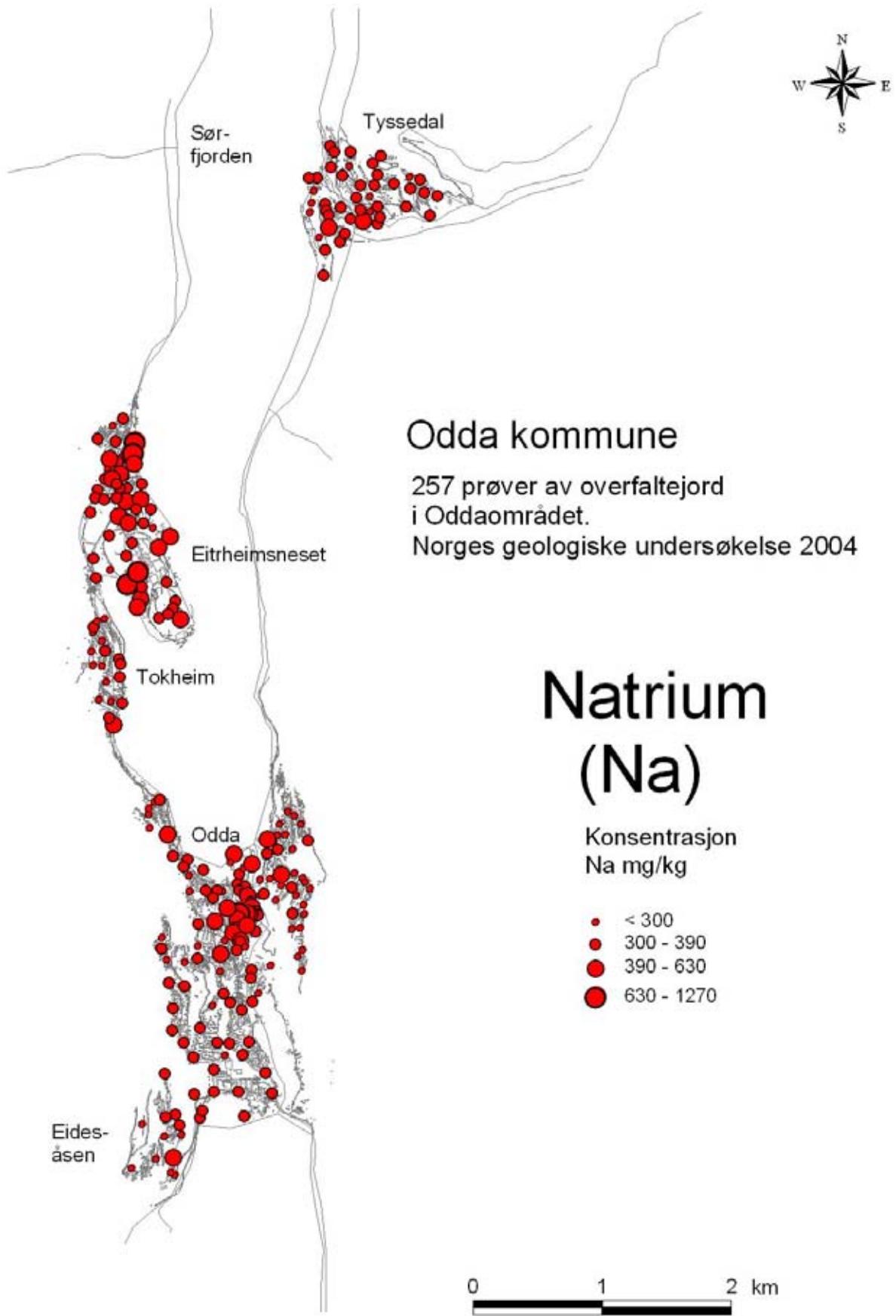
Figur 23. Magnesium (Mg)

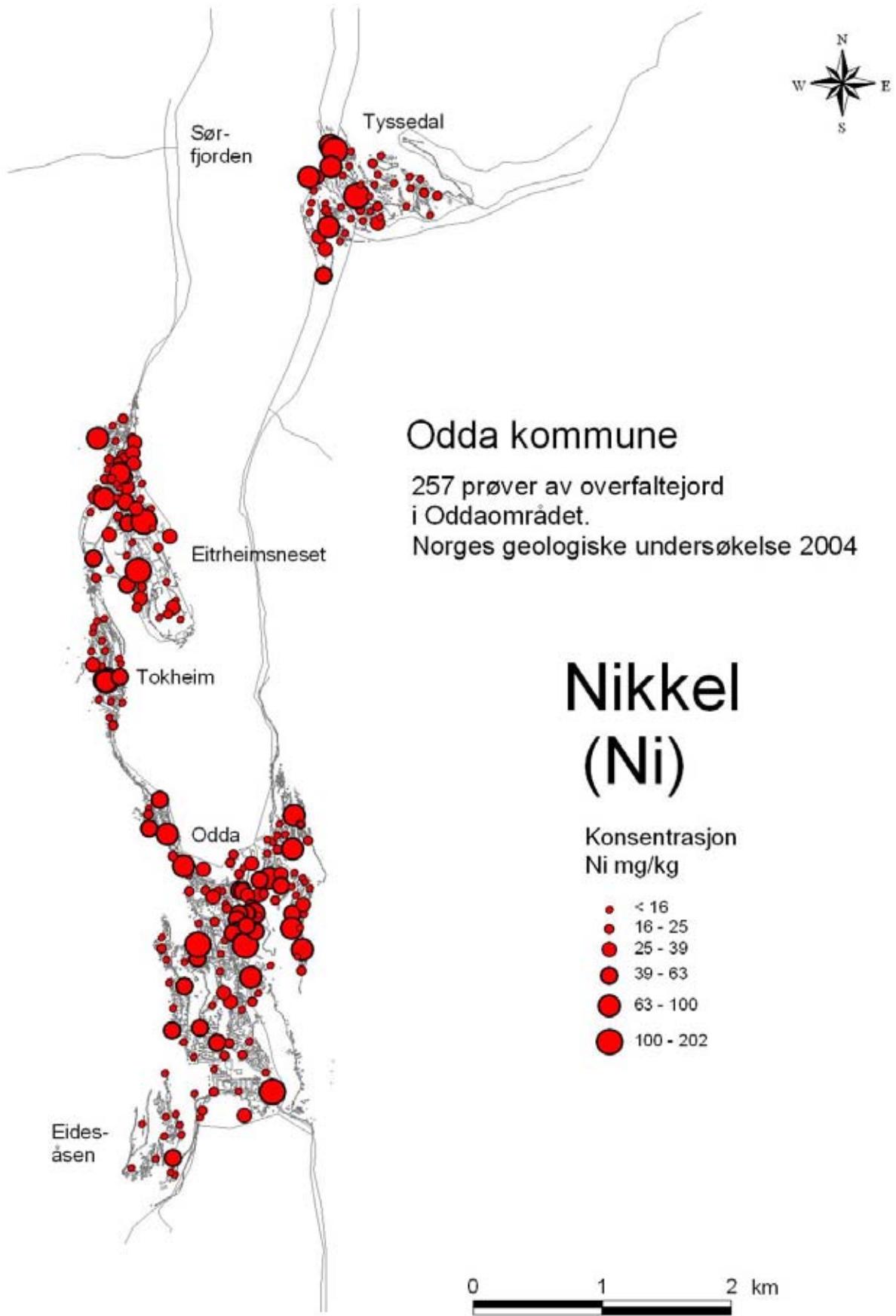
Figur 24. Mangan (Mn)

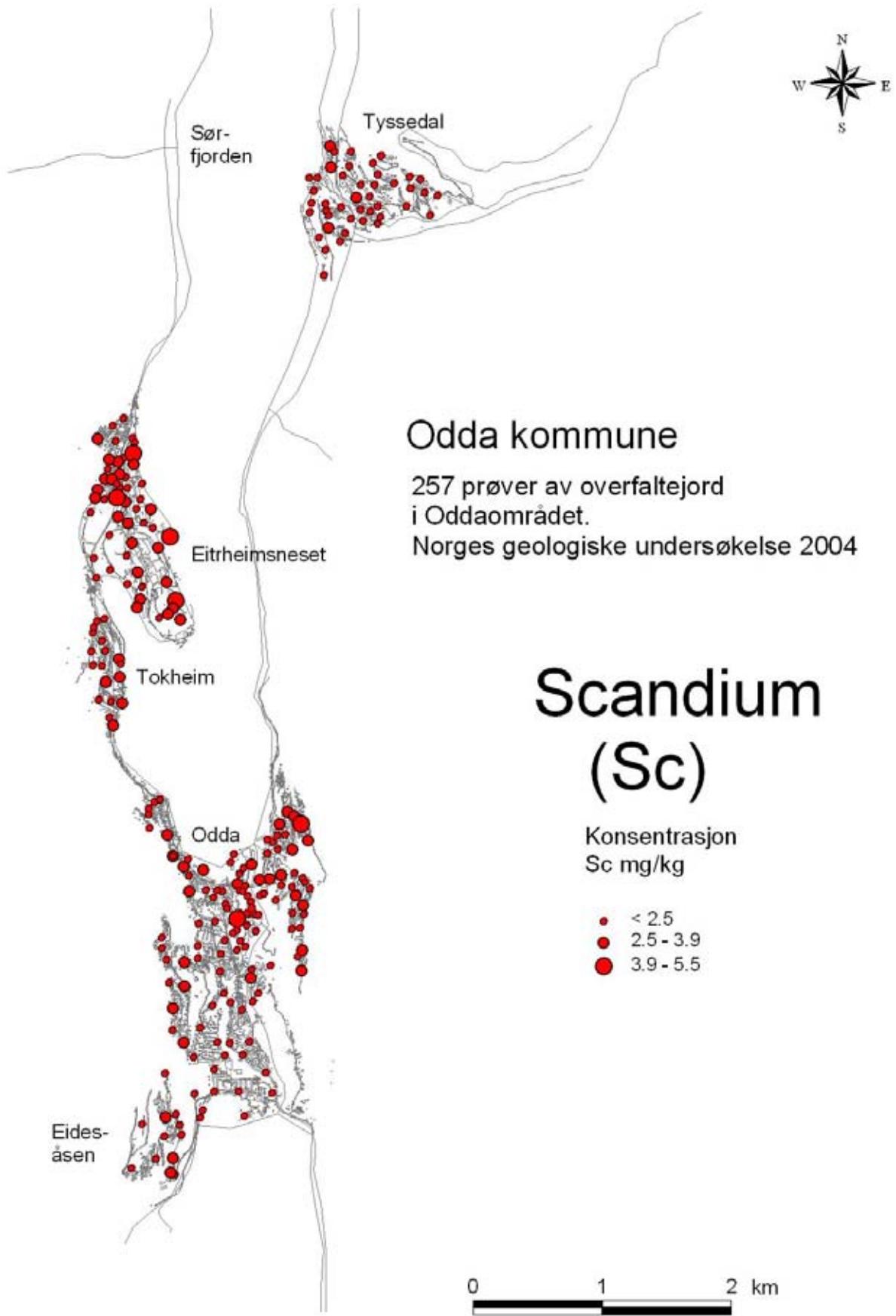
Figur 25. Molybden (Mo)

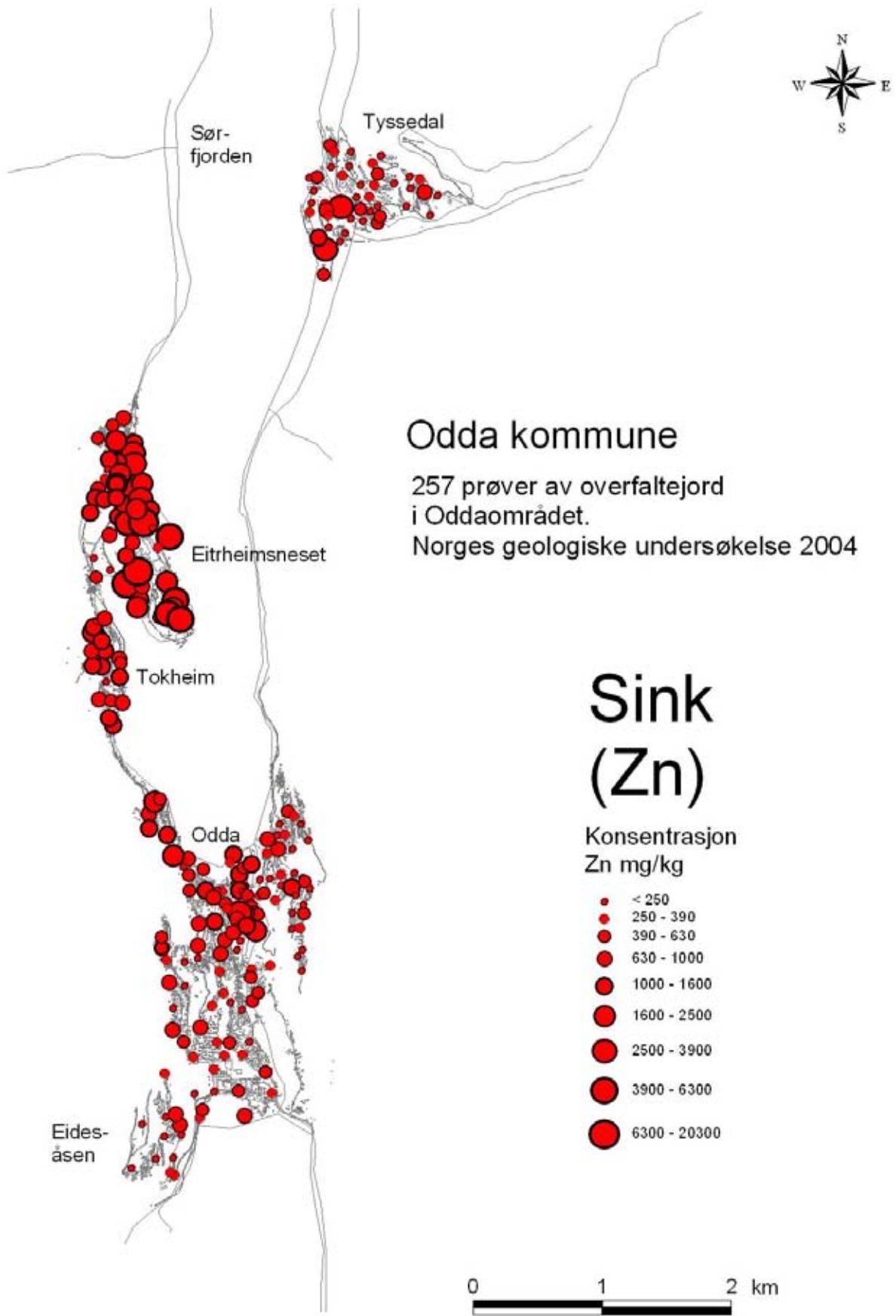
Figur 26. Natrium (Na)

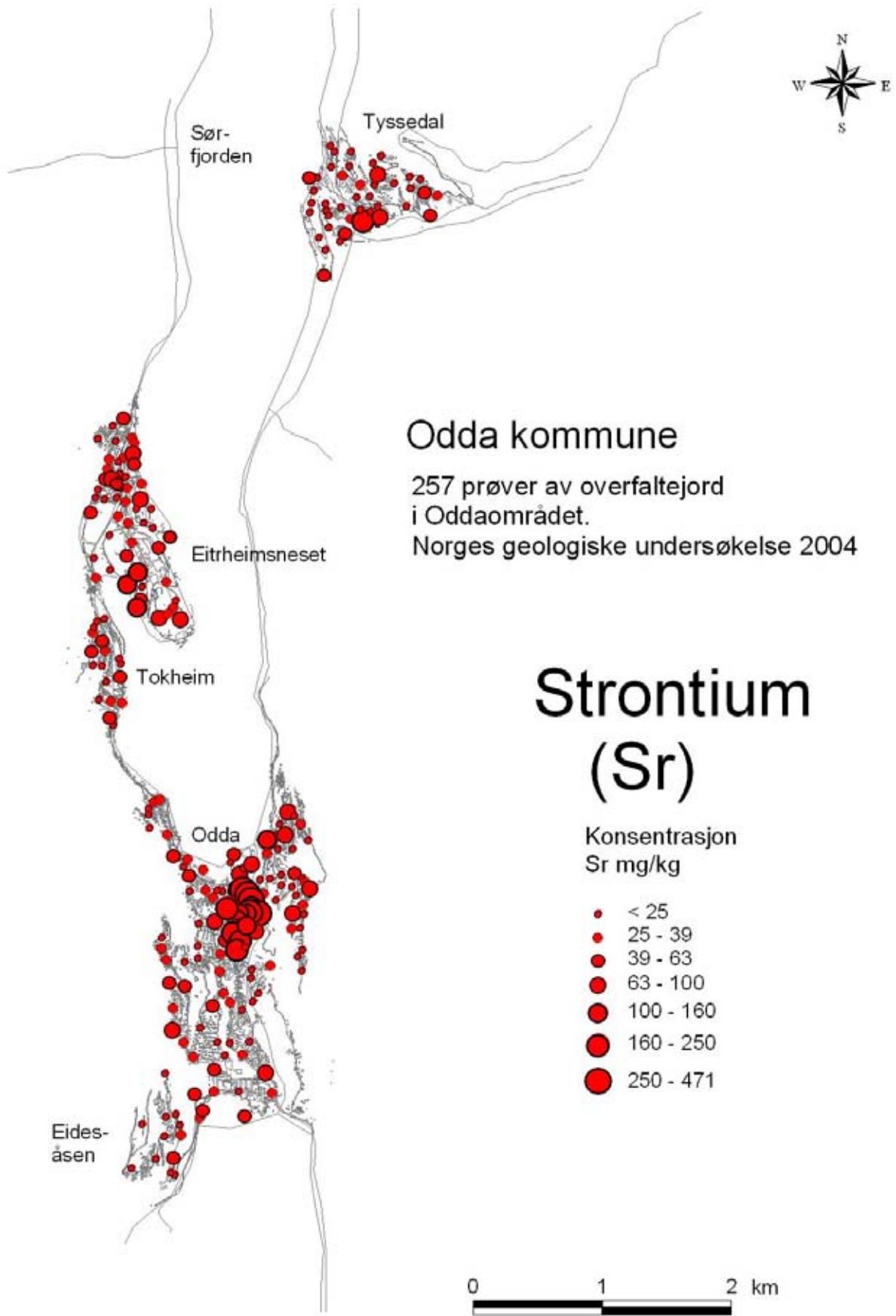
Figur 27. Nikkel (Ni)

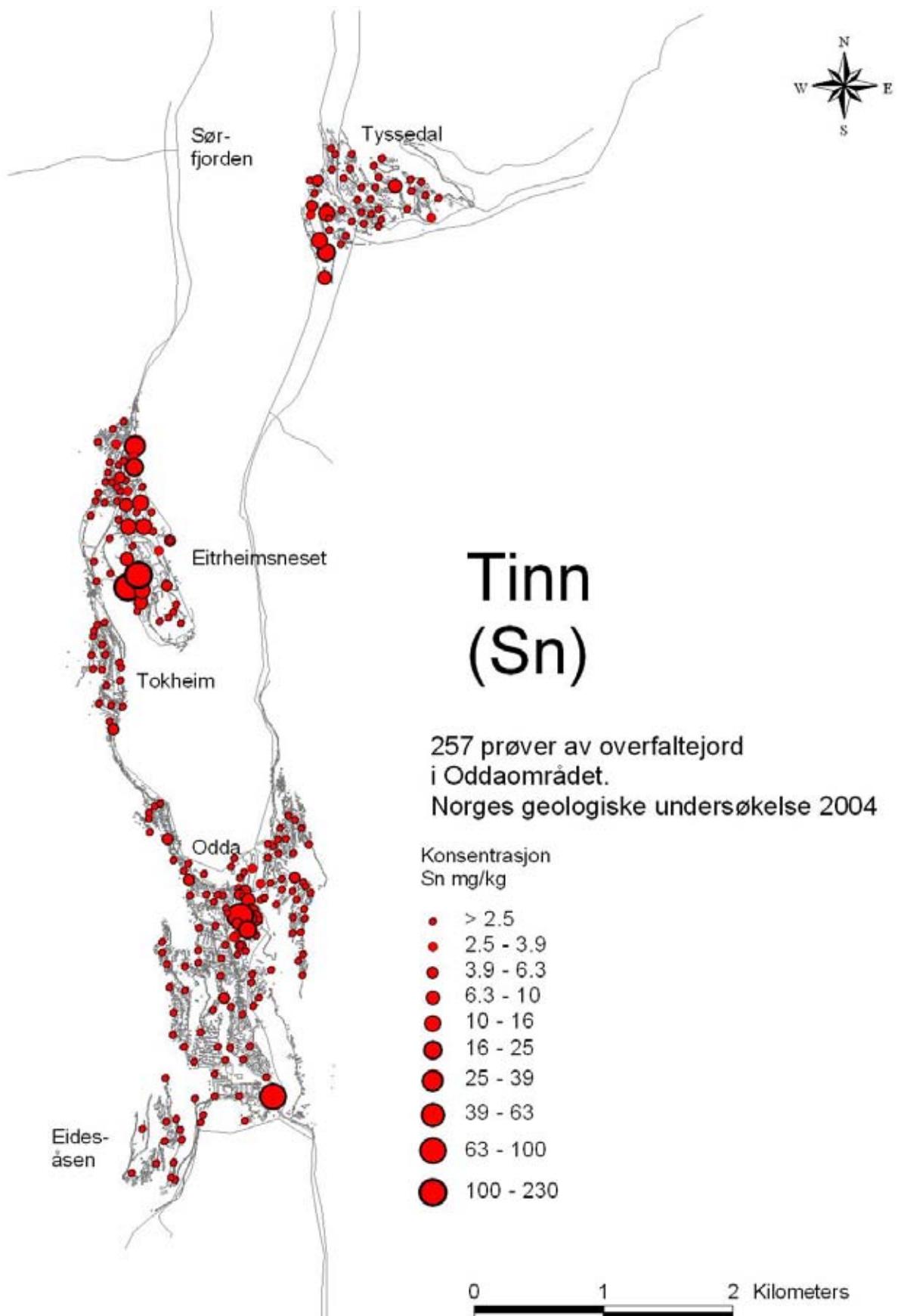
Figur 28. Scandium (Sc)

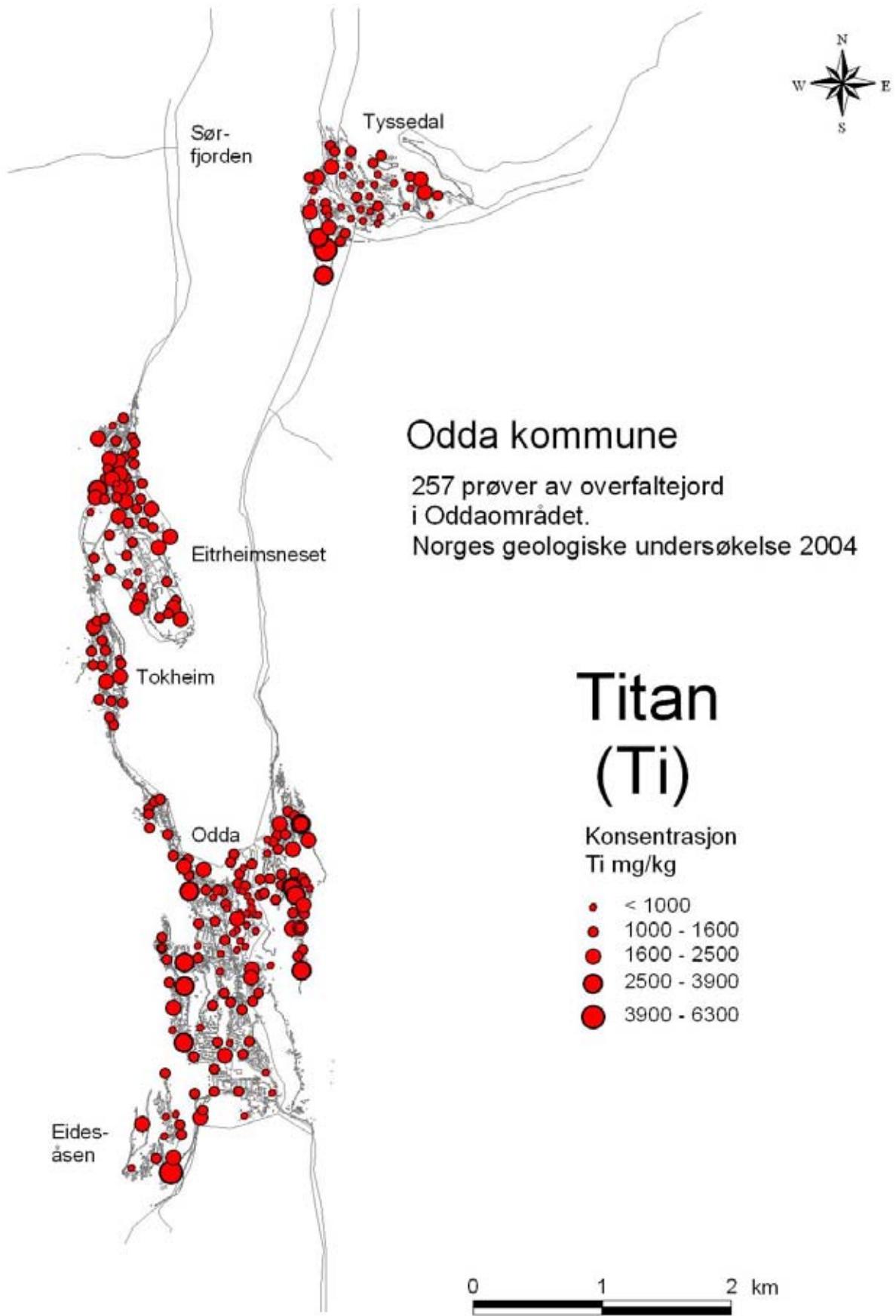
Figur 29. Sink (Zn)

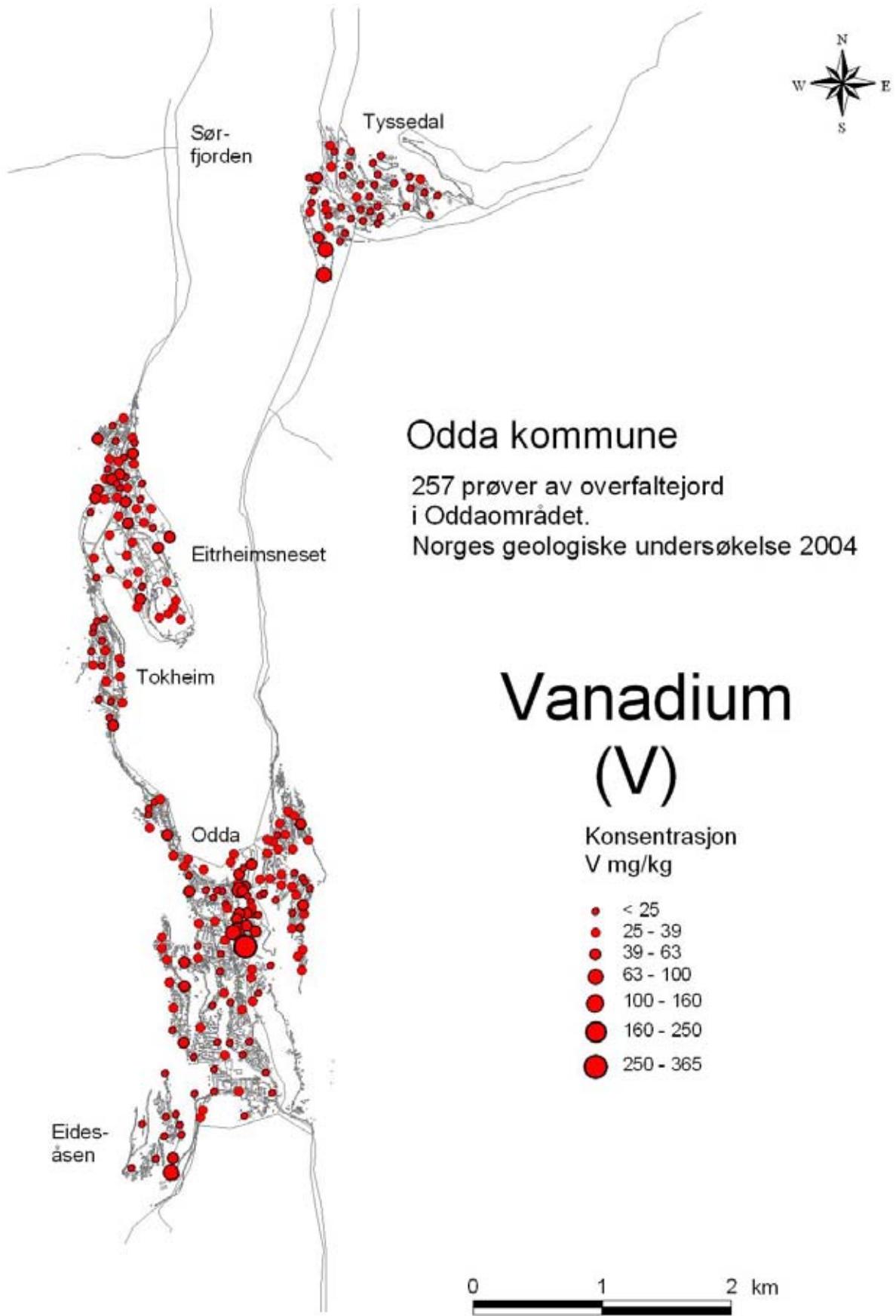
Figur 30. Strontium (Sr)

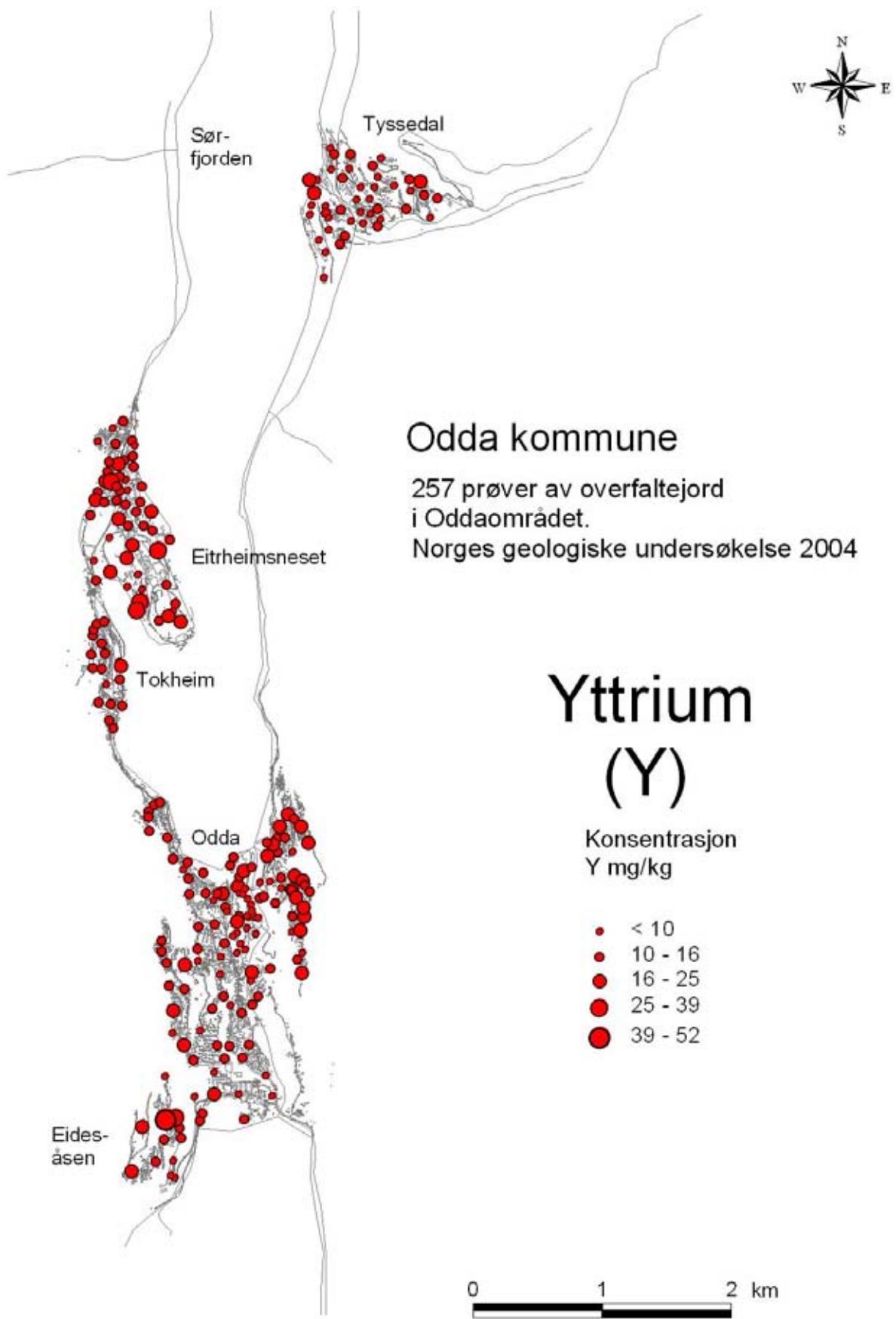
Figur 31. Tinn (Sn)

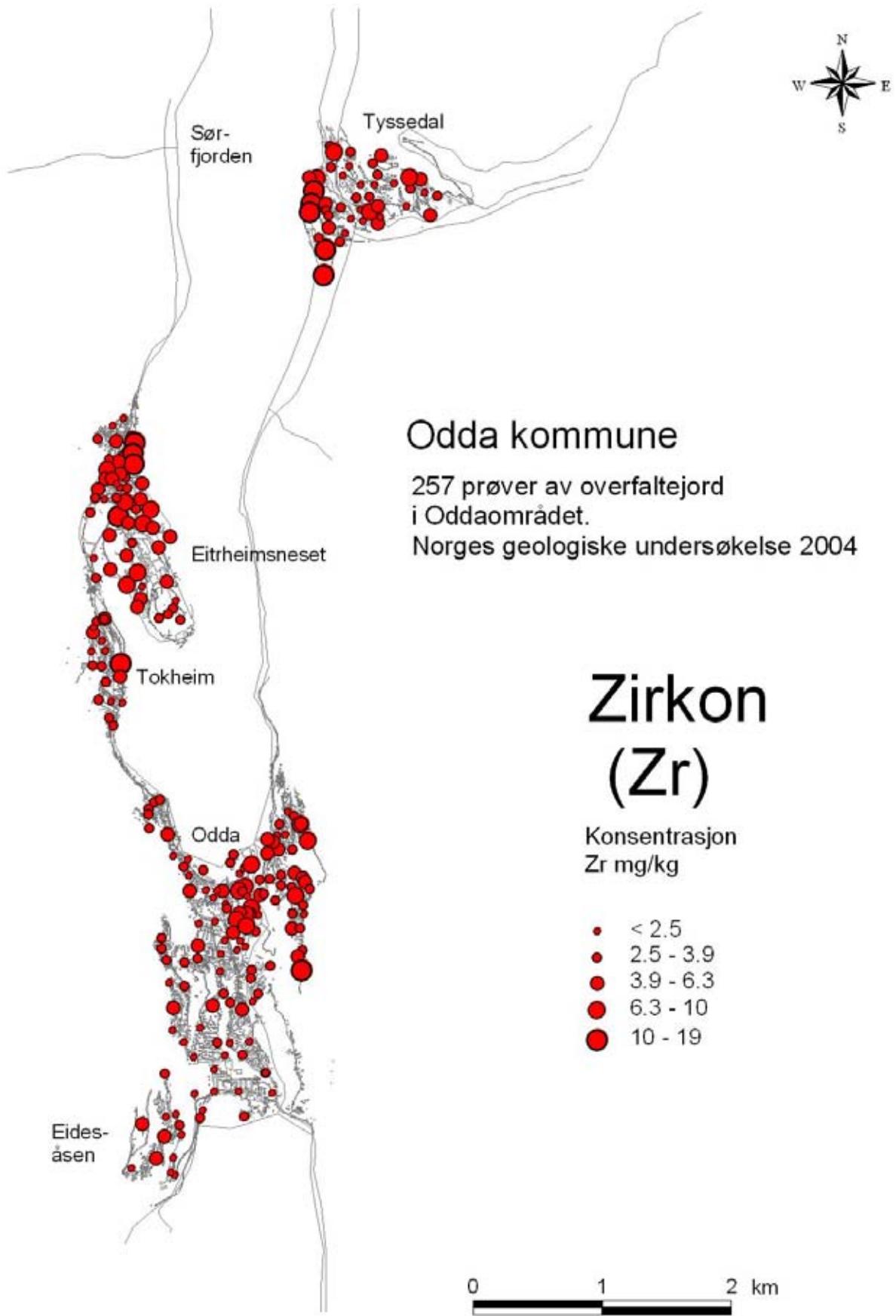
Figur 32. Titan (Ti)

Figur 33. Vanadium (V)

Figur 34. Yttrium (Y)

Figur 35. Zirkon (Zr)

5.1 Kart som viser forurensningsstatus i forhold til foreslalte grenseverdier for grave/anleggsmasser i Trondheim

Det er også tegnet kart basert på de grenseverdiene Trondheim kommune har etablert for gravemasser (ren jord, jord på lekearealer, byjord, moderat forurenset jord og sterkt forurenset jord).

Tabell 8. Trondheim kommunes forslag til grenseverdier for grave- og anleggsmasser

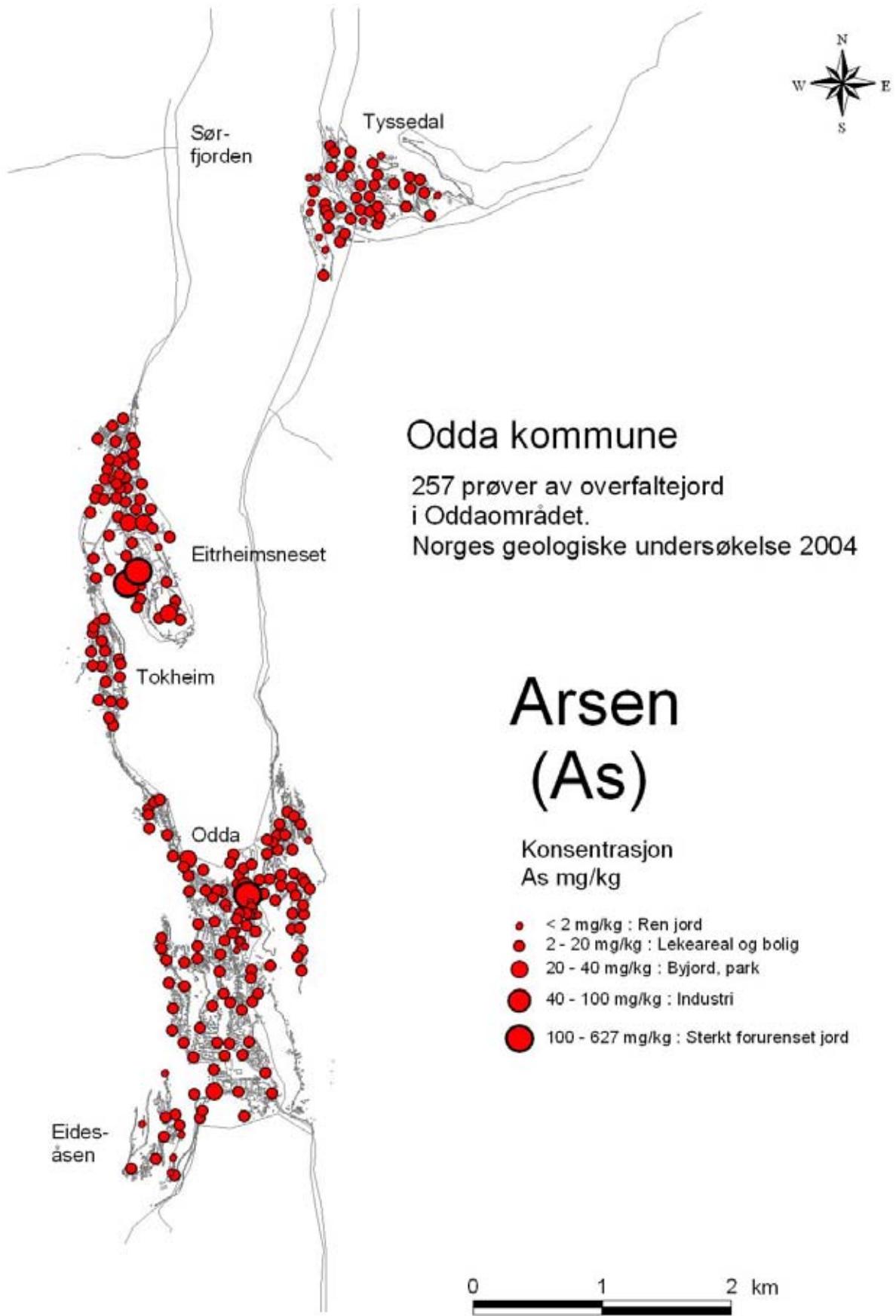
mg/kg	Ren jord	Lekeareal, boliger	Byjord (Park, kontor)	Moderat forurenset (industri, hovedvei)	Sterkt forurenset jord
Arsen (As)	7	20	40	100	> 100
Kadmium (Cd)	3	5	5	10	> 10
Krom (Cr)	100	100*	100*	200*	>200*
Kobber (Cu)	100	200	200	1000	> 1000
Kvikksølv (Hg)	1	1	2	5	> 5
Nikkel (Ni)	50	135	135	135	> 500
Bly (Pb)	60	150	200**	600	> 600
Sink (Zn)	100	500	500	1000	> 1000

* = foreligger krom som Cr (III) eller Cr (VI) ?

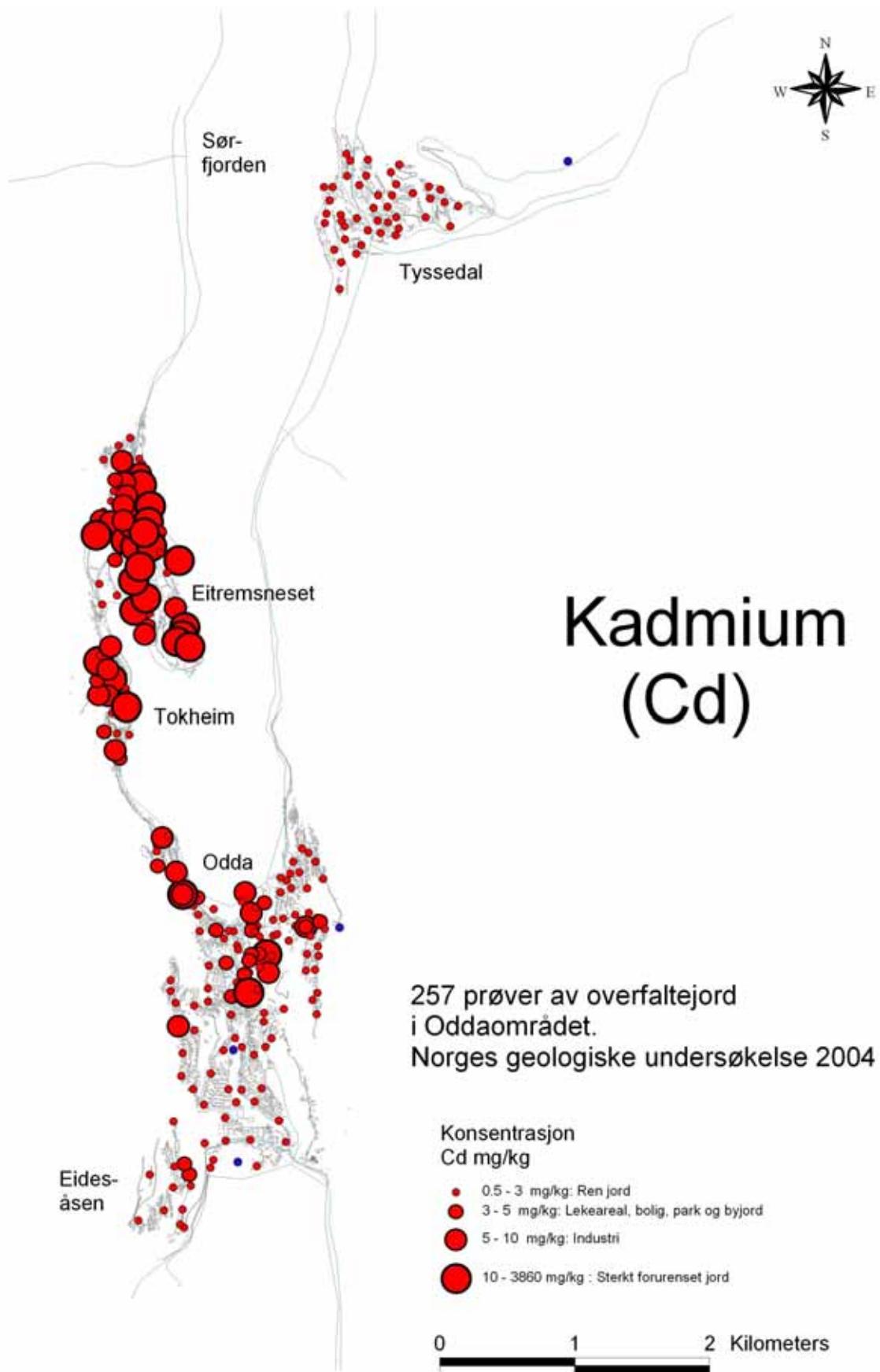
** = må godkjennes av Nasjonalt folkehelseinstitutt etter ny vurdering

Ren jord: kan brukes fritt, lekeareal, bolig: kan brukes ved nevnte arealbruk, byjord: deponi for lavforurenset masse, moderat forurenset masse: godkjent deponi for slike masser, sterkt forurenset masse: nasjonale løsninger.

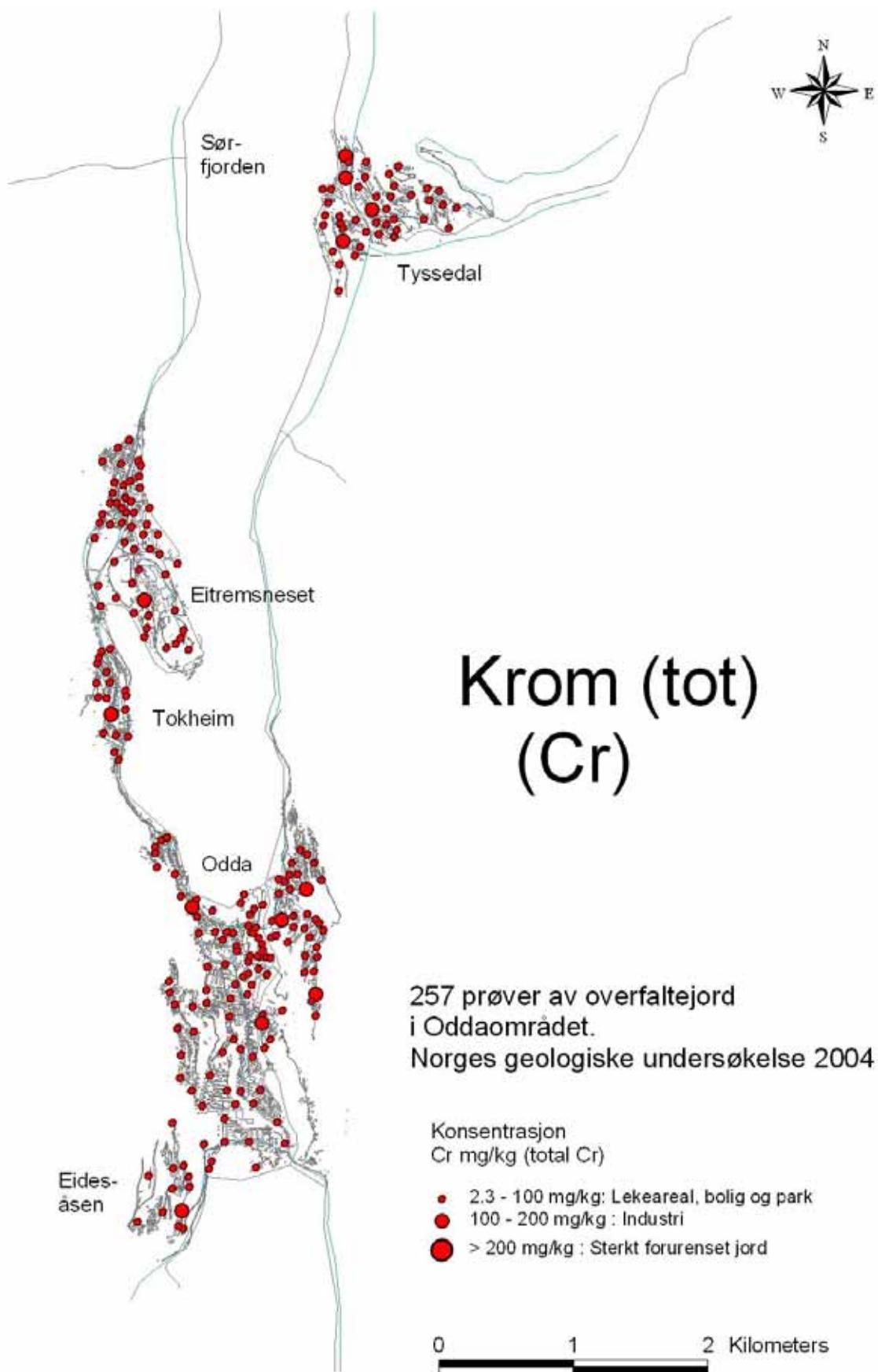
Arsen (As)	s., 51
Kadmium (Cd)	s., 52
Krom (Cr)	s., 53
Kobber (Cu)	s., 54
Kvikksølv (Hg)	s., 55
Nikkel (Ni)	s., 56
Bly (Pb)	s., 57
Sink (Zn)	s., 58

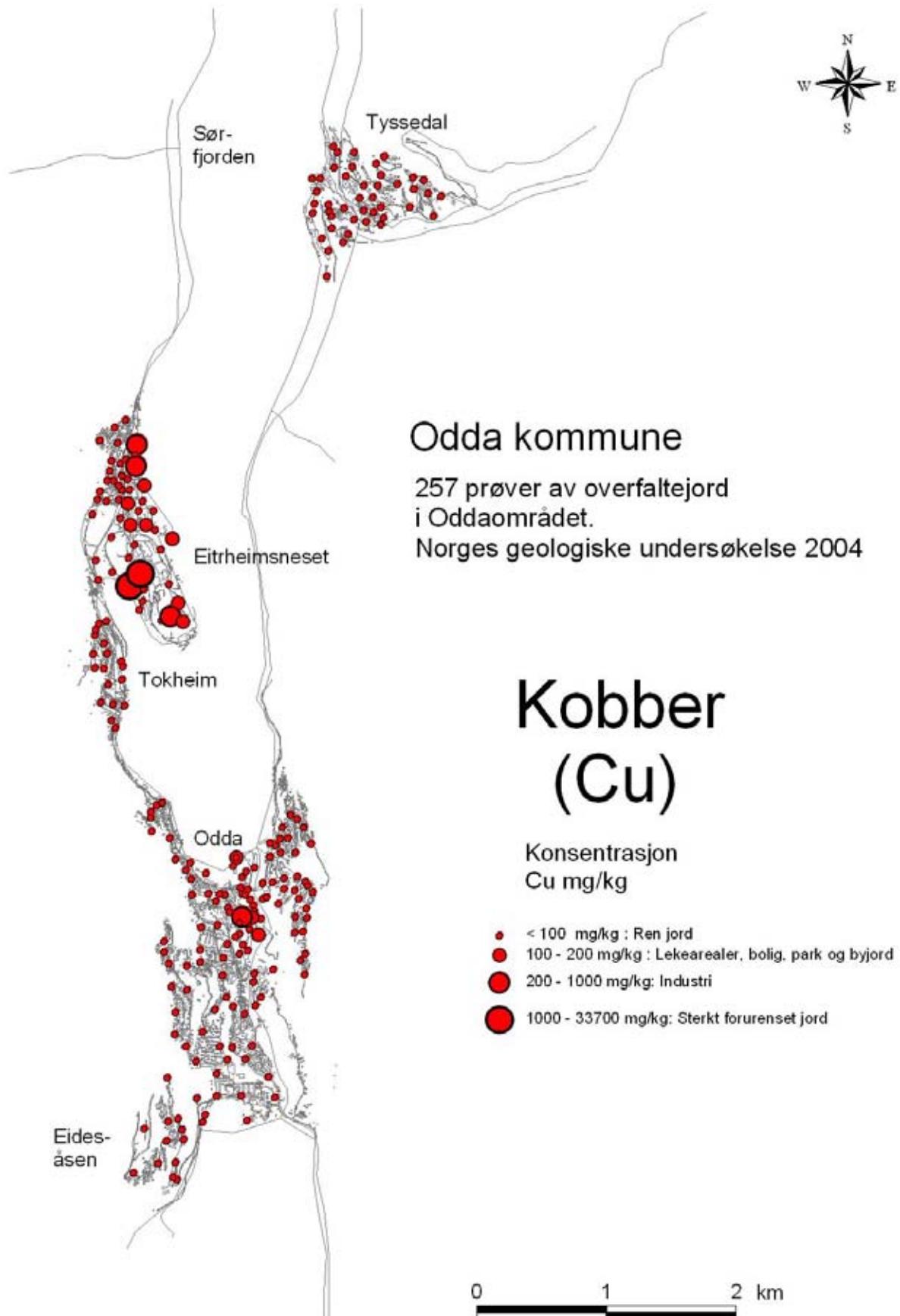
Figur 36. Arsen med grenseverdier

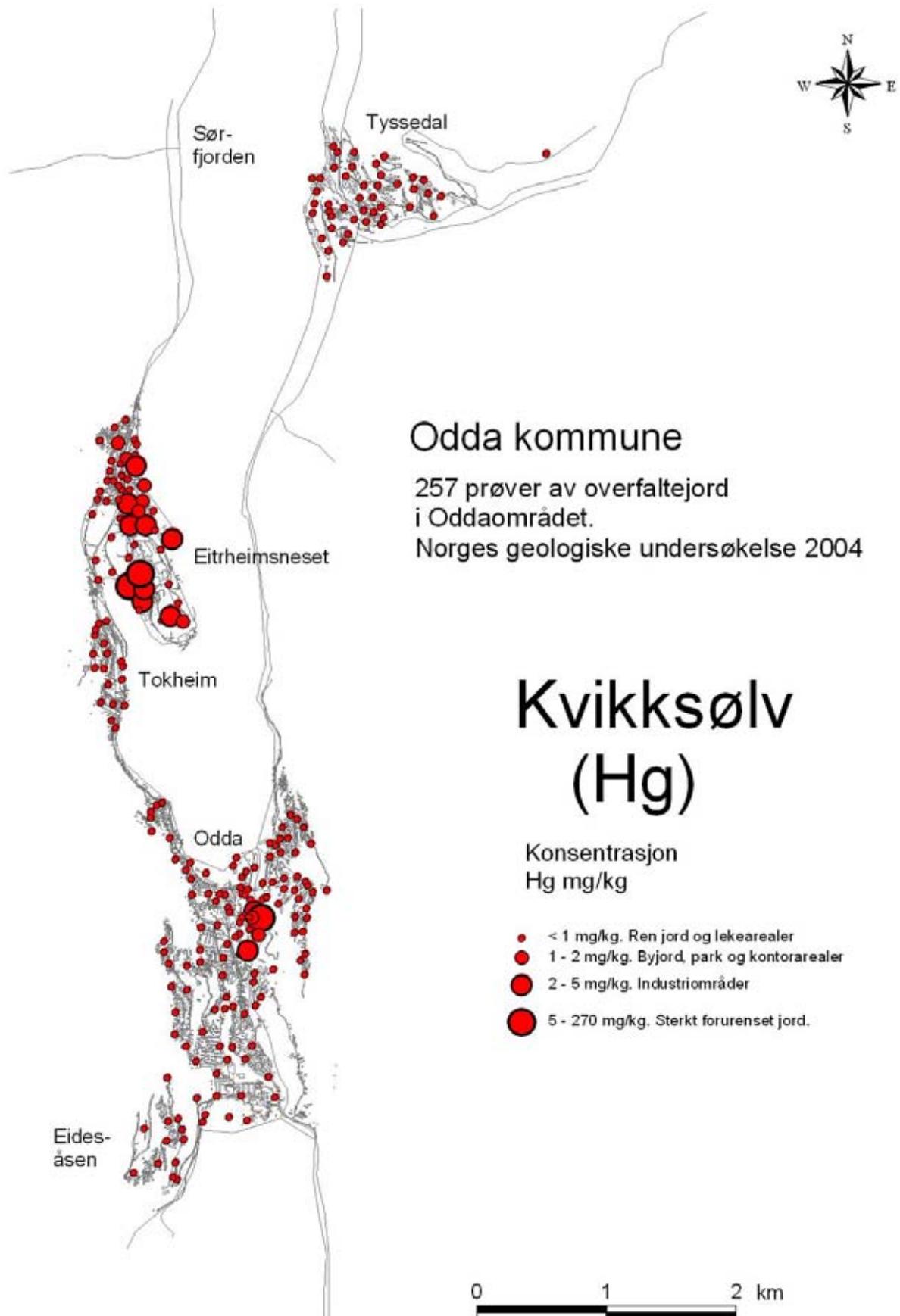
Figur 37. Kadmium med grenseverdier

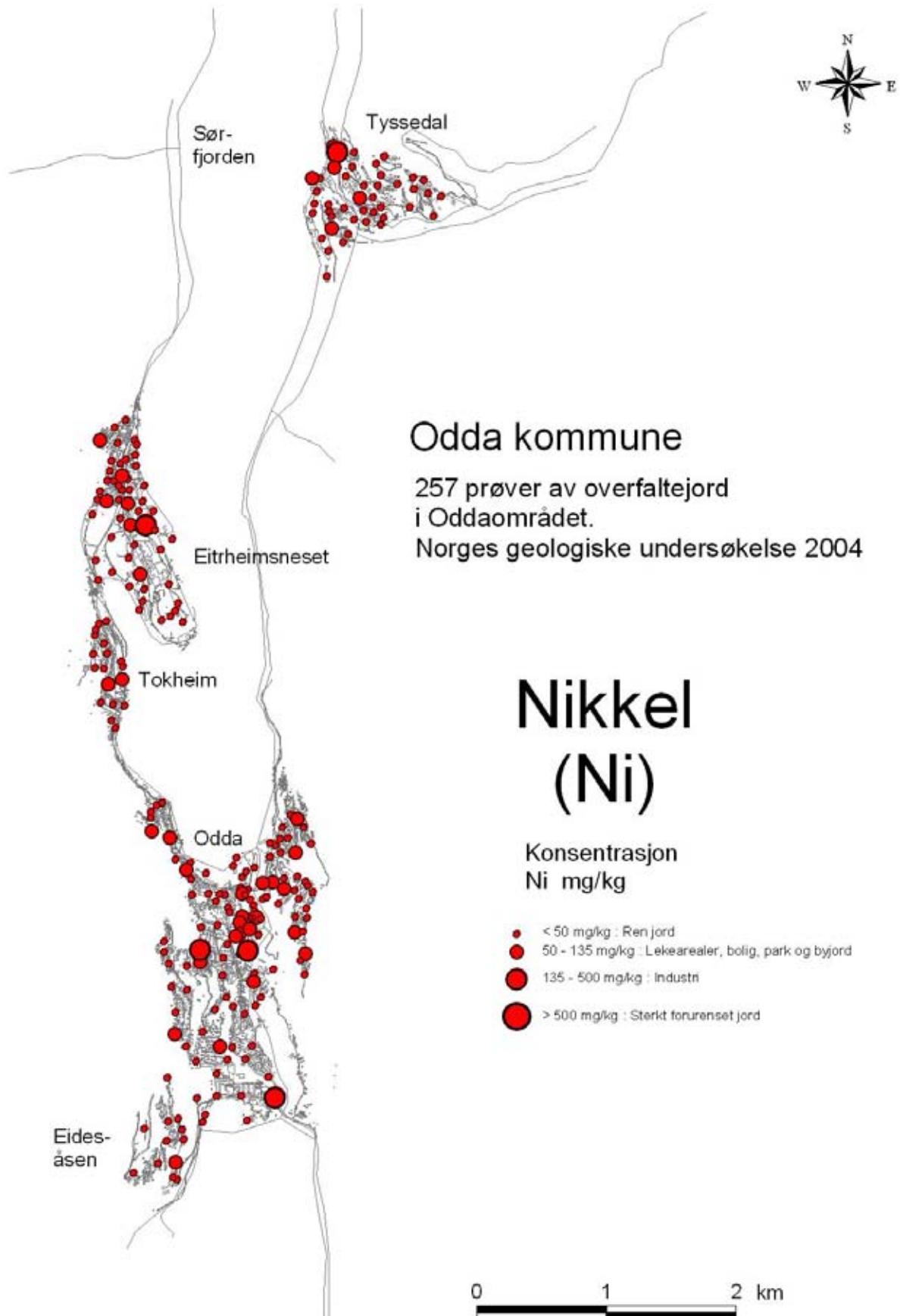
Figur 38. Krom med grenseverdier

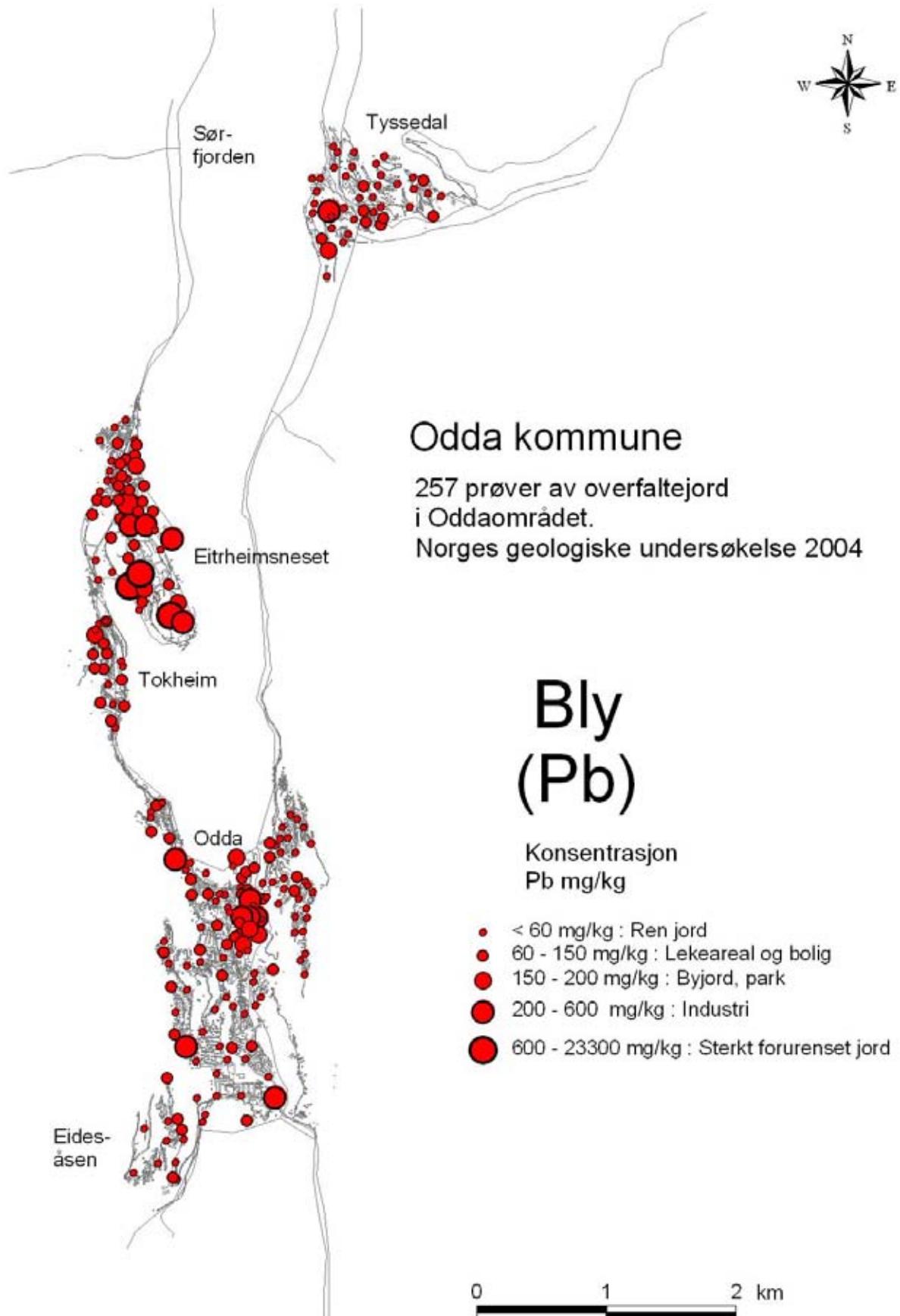
Figur 39. Kobber med grenseverdier

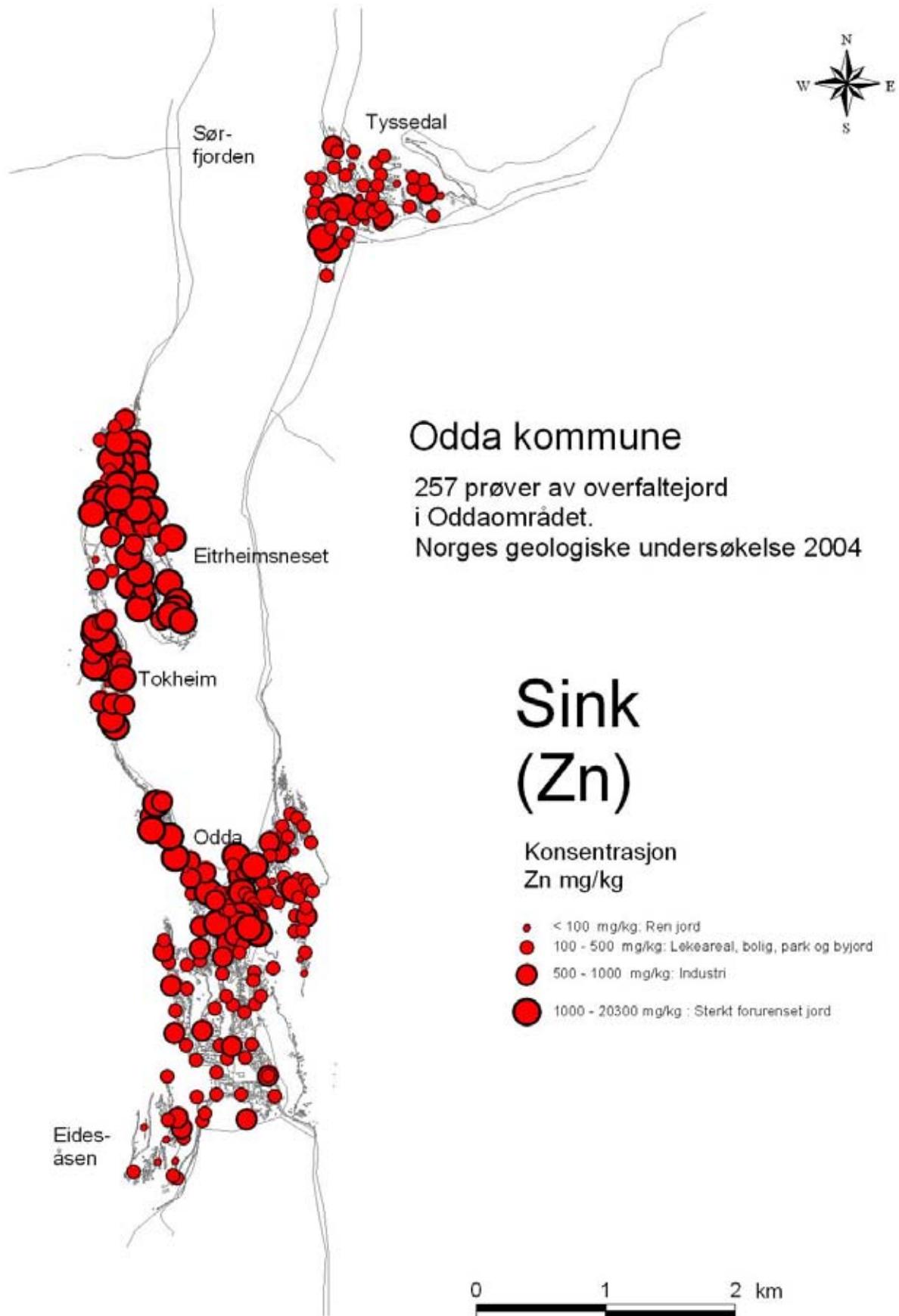
Figur 40. Kvikksølv med grenseverdier

Figur 41. Nikkel med grenseverdier

Figur 42. Bly med grenseverdier

Figur 43. Sink med grenseverdier

6. KOMMENTARER TIL RESULTATENE AV KARTLEGGINGEN

6.1 Forurensningsnivået i overflatejord i Oddaområdet

Det går fram av resultatene i Tabell 3 og Tabell 5 at det generelle forurensningsnivået av tungmetaller i overflatejorda i hele Oddaområdet er svært høyt. Mediankonsentrasjonen for sink (Zn) i overflatejorda i hele Oddaområdet (430 mg/kg) ligger 8-10 ganger over den naturlige bakgrunnsverdien for området (ca. 50 mg/kg). I de geokjemiske kartene på side 20 - 49 kan det virke som området Tyssedal har lave konsentrasjoner av sink (Zn), men ser man nærmere på tallene, så er konsentrasjonene også i dette området svært høyt i forhold til bakgrunnen.

De andre grunnstoffene som er interessante i forhold til miljøforurensning, som for eksempel kadmium (Cd), bly (Pb) og kvikksølv (Hg) er også noe oppkonsentrert i hele datasettet fra Odda i forhold til det som representerer naturlig bakgrunn, men ikke i samme grad som sink (Zn).

Generelt er konsentrasjonene i overflatejord ikke høye med tanke på konsentrasjonsnivåer som er påvist i bl.a. sedimenter og vann tidligere (NIVA-rapporter). Men dette er masser som folk i Odda er eksponert for hele tiden. Disse massene vil lett spres med vind som støv, ved regnskyll, snørydding og ras. Massene er lett tilgjengelige og vil bidra til videre forurensning av sedimentene i Sørfjorden som en diffus kilde. Vindretningen i Sørfjorden er stort sett konsentrert i nord-sør-retning på grunn av de bratte fjellsidene ned mot fjorden. Dette vil si at mye av utslipp til luft, og dermed også spredning med støv fra oppvirvlet overflatejord, vil kunne spres fra området til smelteverket på Eitrheimsneset og mot Odda sentrum.

6.2 Fordelingsmønstre for grunnstoffer i overflatejord fra Oddaområdet

Sink (Zn) er det grunnstoffet som viser forurensningssituasjonen i Oddaområdet best. Ut fra kartene og Tabell 3 s. 15, går det fram at området Eitrheim med smelteverksområdet har de høyeste konsentrasjonene i overflatejorda, men at forurensningen også er spredt til andre områder. Siden kadmium (Cd) har mange av de samme kjemiske egenskapene som sink (Zn), vil fordelingsmønsterene til disse to grunnstoffene ofte følge hverandre. Dette er også tilfelle i Oddaområdet. Overflateprøver fra Eitrheim og Tokheim ser ut til å ha de høyeste konsentrasjonene av kadmium (Cd). Det er også påvist høye konsentrasjoner av kadmium (Cd) inne på Odda smelteverk og i noen prøver i boligområdene fra Odda sentrum langs veien mot Eitrheim. Ellers forekommer kadmium (Cd) stort sett i lave konsentrasjoner.

Det er spesielt to prøver som skiller seg ut. De er tatt inne på området til Boliden Odda, og viser ekstremt høye konsentrasjoner av flere av de miljøfarlige grunnstoffene, som for eksempel kadmium (795 og 3860 mg/kg), sink (15000 og 20300 mg/kg), bly (15400 og 23300 mg/kg) og kvikksølv (29 og 270 mg/kg). De kommer klart fram på kartene for disse grunnstoffene. Det var graveaktivitet i dette området ved prøvetakingstidspunktet, noe som kan ha gitt oppvirving av dypere og mer forurensede masser til overflaten. Det er imidlertid liten tvil om at de løse massene på overflaten lett kan spres til andre områder.

Det går også fram av kartene for kadmium (Cd) og sink (Zn) på sidene 28 og 43 at selve industritomtene, for eksempel Boliden Odda og industrifeltet som ligger på sjøsiden av Rv. 550 forbi Eitrheim, har høyere konsentrasjoner enn boligområdene som ligger like ved. En mulig forklaring på dette ligger i prøvetakingsmetoden. Siden det kun er samlet overflatejord

fra 0 – 2 cm, vil det i boligområder ofte omfatte hagejord, strøsand og tilkjørte masser, og ikke representere den "gamle" jorda som vi finner på overflaten inne på industriområdene. På denne måten har boligområdene allerede gjennomført et tiltak for å begrense eksponeringen.

Det er ikke tatt prøver ved ulike dyp for å sjekke forurensningsgraden under massene på overflaten. Det er imidlertid sannsynlig at dypere lag i boligområdene Tokheim og Eitrheim kan ha høyere konsentrasjoner av grunnstoffene kadmium (Cd), sink (Zn), bly (Pb) og kvikksølv (Hg) enn overflatejorda. Ved graving og flytting av masser vil den dypere forurensningen lett kunne spres. Disse massene vil kunne disponeres fritt og brukes som rene masser, noe som er svært ueitelig.

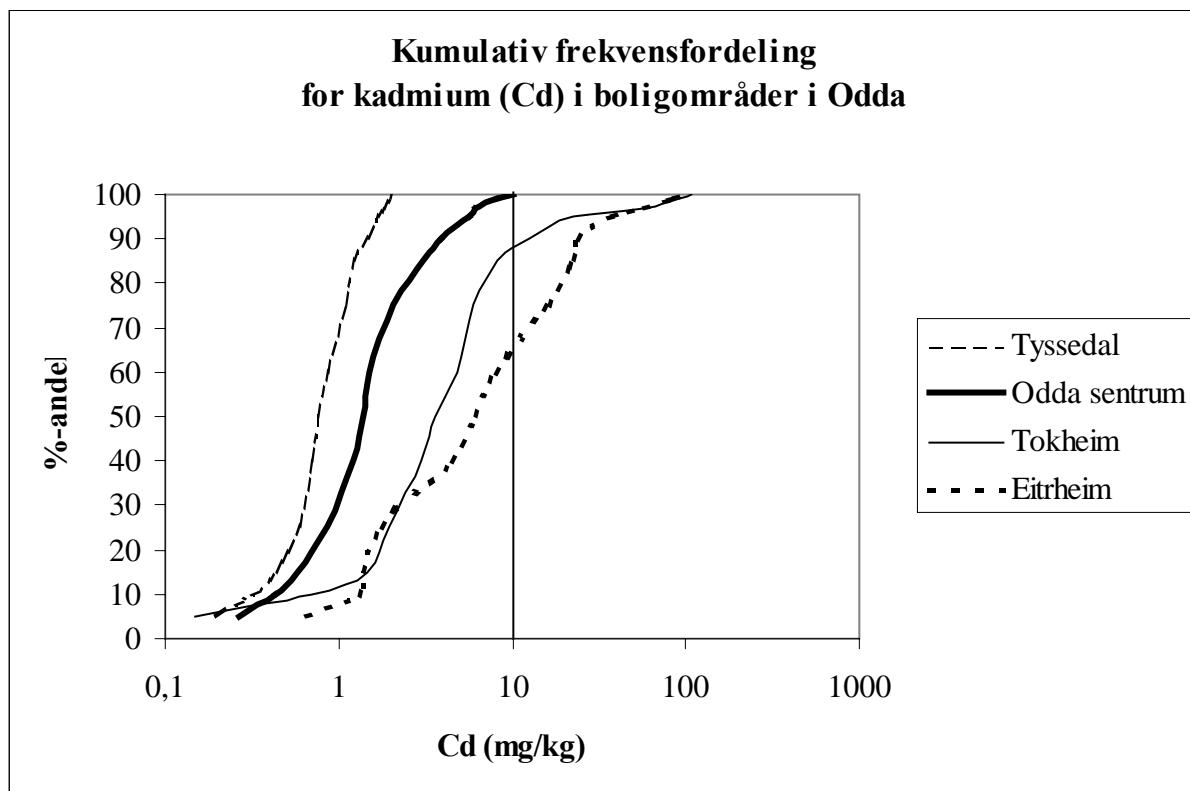
Det samme gjelder for Odda sentrum. Enkelte prøver av overflatejord inne fra Odda smelteverk viser til dels meget høye konsentrasjoner av grunnstoffer som arsen, bly og kvikksølv, mens flere av prøvene i området fra sentrum og boligområdene like ved har et lavt innhold. Med tanke på de støvmengdene som er spredt ut fra Odda smelteverk gjennom nesten 100 år med tung smelteverksindustri, er det lite trolig at forurensningen fra denne aktiviteten kun er merkbar innenfor tomtgrensene. De lave nivåene i området rundt smelteverket skyldes antakelig at ny, renere jord er påført som hage- og parkjord. På den måten unngår man altså den direkte eksponeringen for forurensede masser inntil eventuell graving og flytting av massene oppstår.

6.3 Forurensningsnivået i boligområdene: Tokheim, Tyssedal, Odda sentrum inkludert Eidesåsen og Eitrheim utenfor Boliden Odda

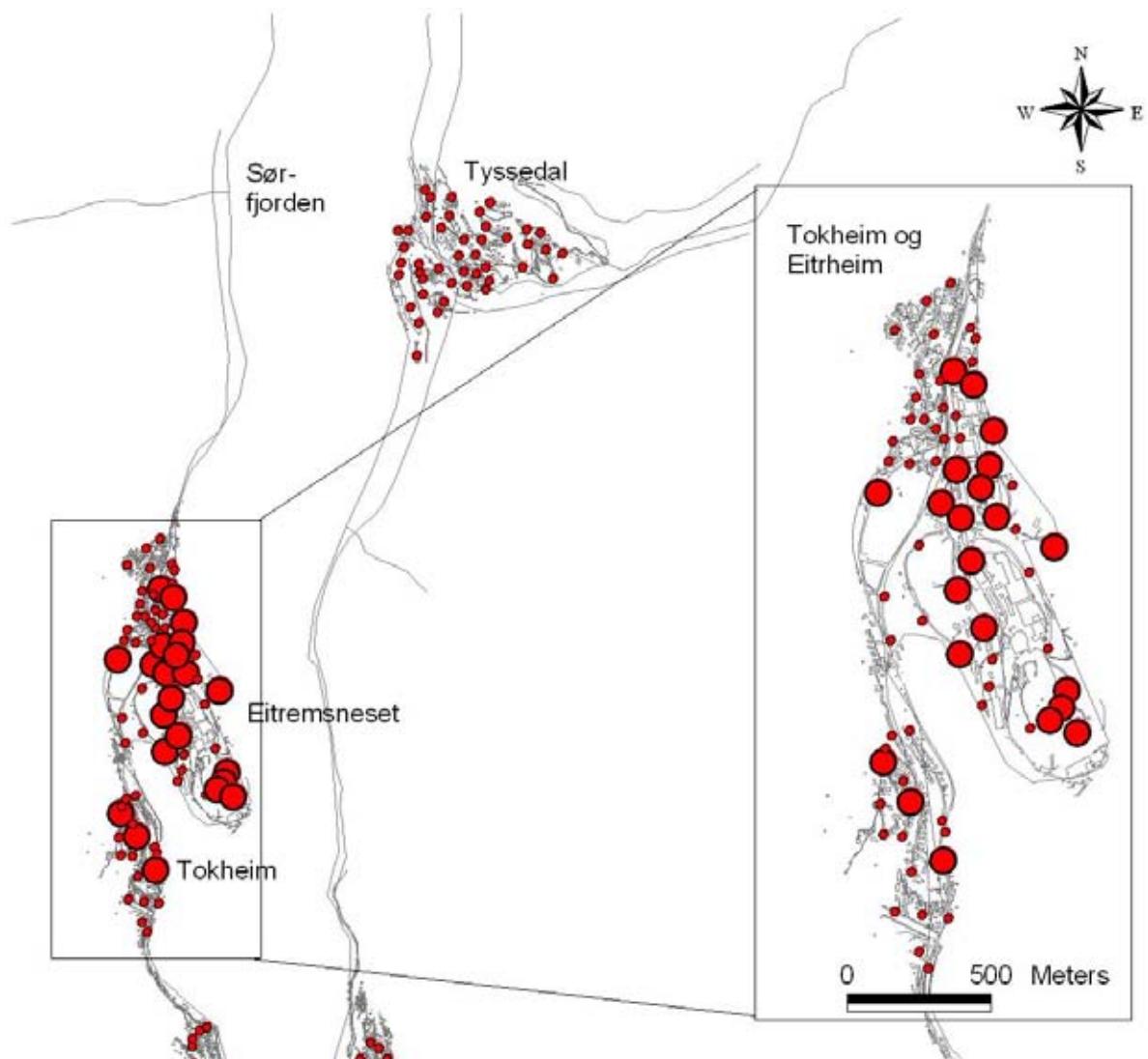
Det er registrert meget sterkt forurensning av kadmium i overflatejorden i de undersøkte boligområdene. Det er påvist moderat forurensning med bly, nikkel, kvikksølv og arsen.

Helsebaserte grenseverdiene er foreslått Nasjonalt folkehelseinstitutt på basis av forurensningssituasjonen i Trondheim (Tabell 8), og kan i utgangspunktet ikke uten videre overføres til andre steder. Det gir likevel en indikasjon på hvilke nivåer som kan skape problemer for eksempel i forbindelse med endret arealbruk. Data fra Oddaområdet er blitt kommentert av Jan Alexander ved Nasjonalt folkehelseinstitutt, og han antyder at det er kadmium (Cd) som er den viktigste miljøgiften man må ta hensyn til i Odda. Det anbefales at det i områder med jord som har en konsentrasjon over 10 mg Cd/kg jord bør gjøres tiltak. Dette kan for eksempel være å erstatte eksisterende overflatejord med ren jord. Det er først og fremst i boligområdene rundt Tokheim og Eitrheim dette vil være aktuelt.

40 % av prøvene fra Eitrheim har ett innhold av kadmium over 10 mg/kg. Tilsvarende tall for Tokheim er 15 %.

Figur 44. Kumulativ frekvensfordeling for kadmium (Cd) i boligområder i Odda.

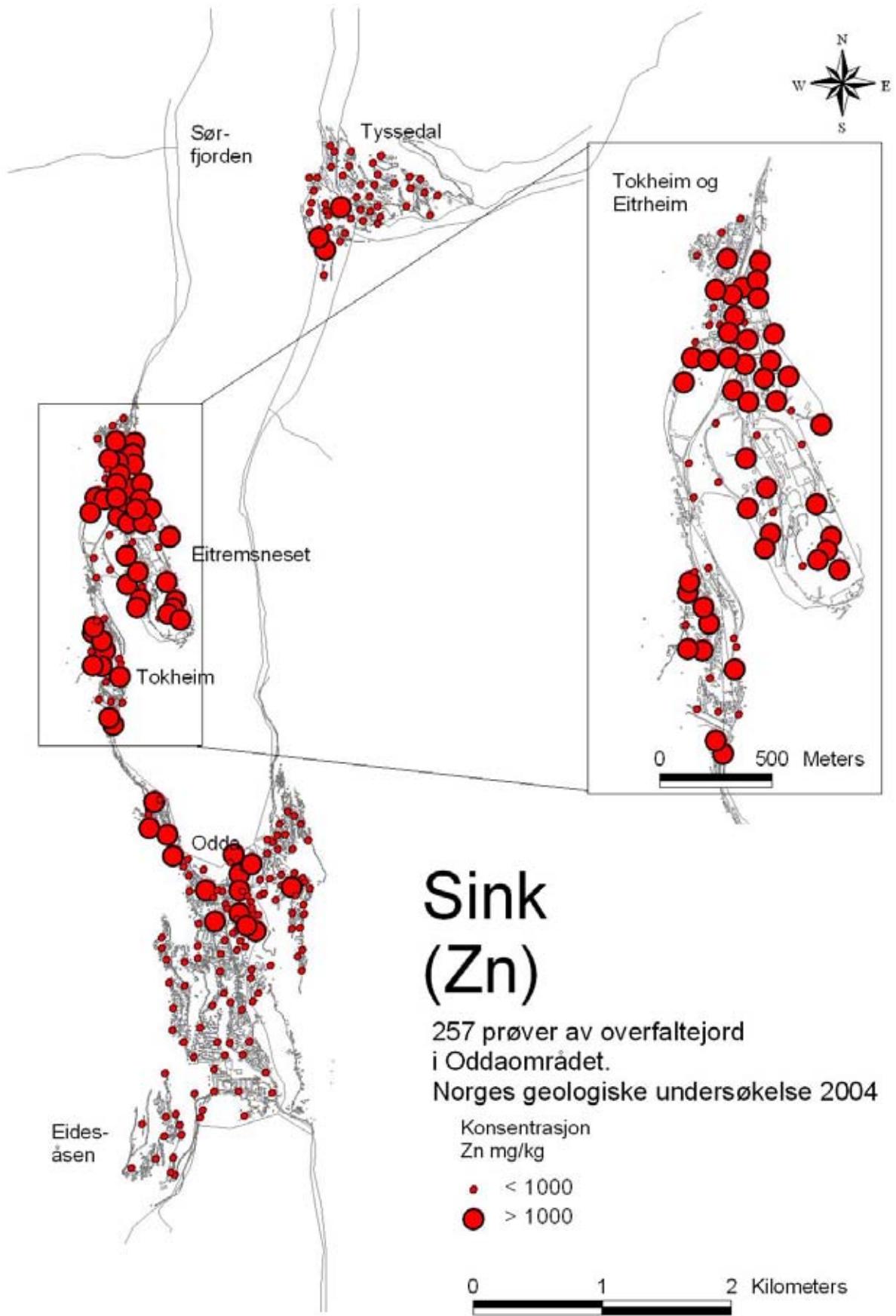
Kadmium (Cd)

257 prøver av overfaltejord
i Oddaområdet.
Norges geologiske undersøkelse 2004

Konsentrasjon
Cd mg/kg

• ≤ 18
● > 18

0 1 2 Kilometers

7. FORSLAG TIL AKSEPTKRITERIER FOR FORURENSET GRUNN BASERT PÅ HELSEVURDERINGER

7.1 Akseptkriterier for ulik arealbruk

SFT har utviklet et system for hvordan risiko skal vurderes ved grunnforurensning i forhold til konflikter med areal- og resipientbruk.. Det er utarbeidet generelle normverdier for mest følsom arealbruk og dokumentasjon for hvordan disse er fremkommet. I alle de tilfeller hvor forurensingsnivået i grunnen overskridt SFT normverdier må det foretas risikovurderinger hvor akseptkriterier utvikles med hensyn til aktuell og planlagt bruk. I stedet for å foreta risikovurderinger i hvert enkelt tilfelle ønsker Trondheim kommune et system der en utvikler generelle akseptkriterier for ulike typer arealbruk slik at det blir unødvendig med stedsspesifikke risikoanalyse for hver eneste tomt.

Nasjonalt folkehelseinstitutt (Folkehelseinstituttet) (tidligere Folkehelsa) har tidligere bistått i utviklingen av SFTs normverdier med hensyn til helse (Weideborg et al 1998a,b) og med helsemessige vurderinger av forurenset grunn i konkrete tilfeller med tanke på tiltaksgrenser i tilfeller der en har påvist forurensninger i grunnen i forbindelse med barneparker og skoler (Ottesen et al, 1999a,b,c,d)

Folkehelseinstituttet har på oppdrag fra Trondheim kommune utarbeidet et forslag til helsebaserte akseptkriterier for forurenset grunn ved tre ulike typer arealbruk (mest følsom, følsom og ikke følsom)

1. *Mest følsom*
Boliger inklusive fellesarealer, barneinstitusjoner, lekeplasser
2. *Følsom*
Rekreasjonsområder, byområder (gater, torg), boliggater
3. *Ikke følsom*
Industri, hovedvei

7.2 Grunnlaget for SFTs helsebaserte verdier for forurenset grunn

SFTs helsebaserte verdier for forurenset grunn er utviklet ved at en tar hensyn til en rekke eksponeringsveier: inntak gjennom munnen av jord, inhalasjon av gass eller støv, opptak gjennom hudkontakt med jord (SFT1999). I tillegg kommer indirekte eksponering ved forurensninger i grunnen kan nå drikkevannskilde, forurense vann slik at matfisk forurenses eller at grønnsaker som dyrkes i jorda forurenses og siden spises. Eksponering fra alle disse kilder skal ikke overskride et tolererbart totalinntak av forurensingen. Det tolererbare inntaket for ulike helseskadelige stoffer utvikles ofte internasjonalt i regi av WHO, EU eller i de enkelte land.

I de helsebaserte normene til SFT ligger det store sikkerhetsmarginer slik at overskridelse ikke nødvendigvis fører til risiko for uønskede helseeffekter. Dette skyldes at det ligger sikkerhetsmarginer i det tolererbare inntaket. Dessuten er det brukt store sikkerhetsmarginer ved estimering av inntaket. Det gjelder både tidsperioden og mengden. For eksempel er det

brukt et inntak av jord for barn på 150 mg / dag, hvilket er en mengde som ligger over det barn vanligvis får i seg.

7.3 Utvikling av helsebaserte akseptkriterier for ulik arealbruk

Ved utvikling av de helsebaserte akseptkriteriene er det tatt hensyn til eksponeringsveier, tid for eksponering og hvilke personer som er eksponert, for eksempel barn og voksne eller bare voksne. Nyere toksikologiske vurderinger er trukket inn der dette er relevant. Dessuten er det tatt hensyn til forurensningsnivået i overflatejord fra Trondheim. Akseptkriteriene kan derfor ikke uten videre overføres til andre steder der nivåene og situasjonen kan være en annen.

Vanligvis vil eksponering via munnen være den viktigste og mest bestemmende for hvor lavt det helsebaserte akseptkriterium skal være. Da det er offentlig drikkevannsforsyning i Trondheim er det ikke tatt hensyn til indirekte eksponering via drikkevann. Indirekte eksponering via fisk og skalldyr er heller ikke aktuelt i og med at det aller meste som konsumeres fanges andre steder. Et unntak er dem som fisker innerst i fjorden ved havnen, der det er forurensede sedimenter, men dette er ikke relevant i denne sammenheng.

Den helsebaserte normen er sammensatt slik for mest følsomt arealbruk der en ikke har tatt hensyn til inntak fra drikkevann og forurensede marine organismer (SFT, 1999):

$$C_{\text{totalinntak}} = \frac{1}{1/C_{\text{innat munnen}} + 1/C_{\text{hudkontakt}} + 1/C_{\text{innånding støv}} + 1/C_{\text{innånding gass}} + 1/C_{\text{innatgrønnsaker}}}$$

Der C er akseptabel jordkonsentrasjon i mg/kg for de ulike eksponeringsveier.

Denne formelen er brukt som et utgangspunkt ved forslag til akseptkriterier. Det er tatt hensyn til aktuell eksponeringsvei og oppholdstid. Det er også tatt hensyn til de funn som er gjort i Trondheim i det akseptkriteriene ikke trenger å være høyere enn strengt tatt nødvendig.

Tabell 9. Eksponerte, eksponeringstid og eksponeringsveier ved ulike bruk

Kategori	Bruk	Eksponerte	Eksponeringstid	Eksponeringsveier
Mest følsom	Bolig, barneparker/ barnehager, lekeplasser inklusive lekearealer ved barneskoler	Beboere: voksne og barn	Stor del av døgnet	Inhalasjon, hudkontakt, inntak via munnen, Gjelder boligområder: inntak via grønnsaker
Følsom	Rekreasjonsområder, gater og torg: opphold og transport	Voksne og barn	Mindre del av døgnet	Inhalasjon Barn: inntak via munnen, hudkontakt
Ikke følsom	Industri, hovedvei	Voksne og barn	Hovedvei: mindre tid av døgnet Industri: Arbeidstakere større del av døgnet	Inhalasjon

7.4 Generelle kommentarer til inndelingen av bruk. og eksponering

Den mest følsomme arealbruken er boligområder med friområder, lekeområder og hager hvor det kan foregå dyrking av grønnsaker. I tillegg kommer barnehager, barneparker og lekeområder ved barneskoler. Den mest utsatte gruppen for denne arealbruken er små barn som kan ha et stort inntak av jord i munnen. En stor del av tiden tilbringes på slike arealer. Grunnforensning på lekeområder ved barneskoler der det fortrinnsvis leker større barn medfører mindre risiko da større barn inntar betydelig mindre mengder jord.

Følsom arealbruk omfatter både rekreasjonsområder og boliggater og torg. Selv om barn ferdes på disse områdene, er det mindre aktuelt med høyt inntak via munnen. Dessuten er oppholdstiden langt mindre.

Fra ikke følsom arealbruk er det først og fremst inhalasjon som er aktuelt, også for barn. Bare arbeidstakere som arbeider i industri vil ha lang oppholdstid.

Tabell 10. Forslag til akseptkriterier basert på helsevurderinger

Komponent	Arealbruk 1 Mest følsom	Arealbruk 2 Følsom	Arealbruk 3 Ikke følsom	SFT 1 ^A	SFT 2 ^B
Metaller (mg/kg jord tørrstoff)					
Arsen	20	40	60-100	2	1,7
Bly	100 -150	150	Ikke begrensning	60	96
Kadmium	10	10	10	3	11,7
Kvikksølv	1	2	5	1	0,9
Kopper	Ikke begrensning	Ikke begrensning	Ikke begrensning	100	$3,34 \cdot 10^4$
Sink	Ikke begrensning	Ikke begrensning	Ikke begrensning	100	$5,24 \cdot 10^4$
Krom	Ikke begrensning	Ikke begrensning	Ikke begrensning	25	$9,2 \cdot 10^4$
Nikel	135	135	135	50	135

^A SFTs gjeldende normverdier for mest følsomt arealbruk

^B SFTs akseptable mengde basert på helse, alle eksponeringsveier eksklusive drikkevann

7.4.1 Kommentarer til de enkelte komponentene

Arsen

Arsen er et grunnstoff som ikke er nødvendig for mennesker. Arsen finnes som uorganiske salter i naturen og forekommer som forurensing fra ulik industriell virksomhet og metallsmelteverk, for eksempel koppersmelteverk. Det naturlige arseninnholdet i jordsmonnet varierer meget opp til 9 mg/kg jord i Norge (SFT, 1999). Arsenforbindelser er brukt ved trykkimpregnering av trevirke. Arsenet i trykkimpregnerte materialer kan vaskes ut av regn og forurense jordsmonnet omkring materialene. Dette har vært en aktuell problemstilling ved bruk av trykkimpregnerte materialer til lekeapparater i barnehager og barneparker. Uorganiske arsenforbindelser er helseskadelige og kan fremkalte hudkreft ved inntak gjennom munnen eller lungekreft ved innånding. Marine organismer som fisk og særlig skalldyr kan inneholde store mengder organisk bundet arsen. Organisk arsen fra marine organismer regnes

ikke som helseskadelige. Den viktigste kilden for uorganiske arsenforbindelser er gjennom maten. I noen deler av verden finnes det naturlig mye arsen i grunnvann som er i bruk som drikkevann. Norsk drikkevann inneholder meget lite arsen.

Verdens helseorganisasjon har fastsatt et tolerabelt ukentlig inntak av arsen på 15 µg/kg kroppsvekt, dvs. ca. 2 µg /kg kroppsvekt/dag. Gitt at uorganisk arsen utgjør ca 25 % av arsenet i maten er det daglige inntaket av uorganisk arsen via mat estimert til omkring 0,3 – 4 µg hos barn og 4,2 – 32 µg hos voksne (WHO, 1998). Bakgrunnsinntaket fra lufta er antas å være helt minimalt, under 0.005 µg /dag, men kan være høyere i nærheten av for eksempel koppersmelteverk.

Folkehelsa har tidligere foreslått en praktisk tiltaksgrense på 20 mg arsen/ kg jord for barneparker, dvs. mest følsomt arealbruk (Ottesen et al. 1999b). Dette forslaget var basert på et resonnement om et inntak av 4 µg arsen /dag fra 200 mg jord. Dette svarer til for et 10 kg stort barn til 0,4 µg/ kg kroppsvekt hvilket utgjør en mindre del av det tolererbare inntaket på 2 µg/ kg kroppsvekt. For følsomt areal foreslås et akseptkriterium på 40 ut fra det resonnement at inntaket av jord fra dette arealet er mindre og kortvarig. For ikke-følsomt areal har en kun tatt hensyn til inhalasjonseksposering. Her gir beregninger ut fra SFTs anbefalinger en verdi på 61 µg/kg jord. Oppholdstiden er imidlertid kortere enn hele døgnet som denne verdien baseres på.

Bly

Bly er et metall som ikke er nødvendig for mennesker. Det har vært i utstrakt bruk og forurensningsstammer fra metallindustri, skrapmetall, blymønje, bensin etc. Nivåene i luft har gått ned som følge av at det brukes lite bly i bensin. Inntaket av bly fra luften er liten i Norge. Det meste av blyet vi får i oss kommer fra maten. Opptaket fra tarmen er lite hos voksne, < 10%, men kan være opp til 40% hos de minste barna. Bly er helseskadelig og selv mindre mengder har vist seg skadelig. Bly skader utvikling av nervesystemet hos barn, men særlig følsomt er foster i mors liv. Bly lagres i beinvev og tenner. WHO har fastsatt et tolerabelt inntak på 35-70 µg pr dag for barn som veier 10- 20 kg, dvs. 3,5 mg/ kg kroppsvekt/dag.

Folkehelsa har tidligere foreslått en praktisk aksjonsgrense på 150 mg bly/ kg jord for barneparker, dvs. mest følsomt arealbruk (Ottesen et al. 1999d). Dette forslaget var basert på et resonnement om et inntak av bly fra jord som inneholder 150 mg bly/kg jord vil dette føre til et inntak av bly på opp til 30 µg ved et inntak av jord på 200 mg pr dag.

Kadmium

Kadmium er et helseskadelig metall som samles opp i kroppen og særlig nyrene. Kadmium skiller nesten ikke ut og vil derfor oppkonsentreres gjennom hele livet. Nyrene skades når kadmium i nyrene overskridet en viss mengde. Det er vist i studier fra Belgia, som har hatt kadmiumforurensende industri, at hyppigheten av lette nyreskader hos eldre er økt i områder med sterkt kadmiumforurensning. Kadmium forekommer i små mengder i maten. Røykere får i seg større mengder fra tobakk.

Kvikksølv

Kvikksølv er et helseskadelig metall som hovedsakelig skader nervesystemet. Kvikksølv foreligger som metallisk kvikksølv som kan dampes av, som kvikksølvsalter og som organisk bundet metylkvikksølv. Metylkvikksølv dannes fra kvikksølv av bakterier, særlig i sedimenter og kan tas opp av fisk. Det er ikke angitt i hvilken form kvikksølv forekommer i grunnen. De fleste prøvene ligger under SFTs normverdi for mest følsom arealbruk. Den lave verdien for den helsebaserte akseptverdien som fremkommer ved bruk av SFTs beregningsmåte skyldes

avdamping av kvikksølv damp fra grunnen. Dersom en ser bort fra dette som en faktor vil en kunne akseptere lang høyere verdier. Det er vanskelig å vurdere i hvilken grad kvikksølv foreligger som metallisk kvikksølv i grunnen og i hvilken grad avdamping er en aktuell problemstilling. Det foreslås noe høyere akseptkriterier for følsom og lite følsom arealbruk som følge av kortere eksponeringstid.

Kobber

Kobber er et essensielt metall for kroppen hvor vi får hovedmengden gjennom maten. Inntaket hos små barn er ca 0,5 mg pr. dag mens det hos voksne variere mellom 1 til 3 mg pr. dag. Først meget store konsentrasjoner i jord vil ha betydning.

Sink

Sink er et essensielt metall for kroppen hvor vi får hovedmengden fra mat. Inntaket av sink ligger på 5-22 mg pr. dag. Anbefalt inntak for små barn i USA er ca 10 mg pr. dag. Bare meget høye konsentrasjoner i jord vil ha betydning.

Krom

Krom foreligger i to hovedformer, som Cr(III) og som Cr(VI). Cr(III) er mindre løselig, tas i mindre grad opp i kroppen og er lite toksisk. Cr(VI) foreligger som ulike salter, er mer løselig tas lett opp i kroppen og er helseskadelig. Cr(VI) skader arvestoffet og er kreftfremkallende. I jordprøvene er totalmengde krom bestemt, og det er ikke gjort speciering. Imidlertid vil Cr(III) dominere i jorda da Cr(VI) lett reduseres av organiske stoffer. Kun ved meget sterk forurensning vil det foreligge Cr(VI) i konsentrasjoner av betydning.

Nikkel

Nikkel er et ikke-essensielt metall som finnes i naturen og som forekommer som forurensning i forbindelse med nikkelproduksjon, fra stålproduksjon, galvanisering, sveising, nikkel-kadmiumbatterier etc. Inntaket av nikkel fra byluft varierer fra 0,2-1 µg /dag. Nikkelinnholdet i norsk drikkevann er lavt. Inntaket fra mat kommer ofte fra nikkel i kokekar. Enkelte planter, for eksempel kakaoplanten, kan ta opp nikkel fra jorda. Inntaket fra mat varierer fra 150 og opp til 400 µg pr. dag. Nikkel er kreftfremkallende ved inhalasjon, men regnes ikke for å være kreftfremkallende ved inntak gjennom munnen. Høye inntak kan øke allergiproblemer hos personer som er allergiske for nikkel.

8. LITTERATUR

AGA, en del av Linde konsernet. Om produksjon av acetylengass. <http://www.agacom> . Informasjon på nettet hentet feb.2004.

Alexander, J., 2002: Forslag til akseptkriterier av forurensset grunn basert på helseurderinger. Notat av Jan Alexander, avdelingsdirektør, Avdeling for næringsmiddeltoksikologi, Divisjon for miljømedisin, Nasjonalt folkehelseinstitutt. 10 s.

Bølviken, Bjørn, 1973: Statistisk beskrivelse av geokjemiske data. NGU. Universitetsforlaget, 10 s.

Haugsbakk, I., 2004: Måling av meteorologi og luftkvalitet omkring Outokumpu Norzink AS og Tinfos Titan & Iron KS i Odda – februar – mai 2003. Norsk Institutt for Luftforskning, NILU: OR 83/2003, 158 s.

Jartun, M., Ottesen, R.T. og Volden, T., 2002: Jordforurensning i Tromsø. NGU-rapport 2002.041, 44 s.

Langedal M og Ottesen RT (2001).Plan for forurensset grunn og sedimenter i Trondheim: Status- og erfaringsrapport. Trondheim kommune, Miljøavdelingen Rapport nr. 03/01.

Låg, J. 1974. Jordforurensing fra industri i Odda. - Jordundersøkelsens særtrykk nr. 205, Ny Jord, nr. 61, 3.hefte, 93 - 107

Låg, J., 1975: Innhold av tungmetaller og enkelt andre stoffer i noen prøver av kulturjord og matvekster fra Odda-området. Ny jord, 62, s. 47-59.

Mattilsynet, 2004. Oppdatert informasjon om kostholdsråd i norske fjorder (2003). <http://www.mattilsynet.no>. Info ved toksikolog Are Sletta.

Moy, F., 1996: Undersøkelser av cyanid, PAH og tungmetaller i Odda havnebasseng – 1995. NIVA-rapport nr. 3407, 21 s.

Norzink AS, <http://www.norzink.no> . Informasjon på nettet hentet feb. 2004.

Odda kommune, <http://www.oddakommune.no> og <http://www.tyssedal.no> . Informasjon på nettet hentet feb.2004.

Ottesen, R.T., Almklov, P.G. og Tijhuis, L., 1995. Innhold av tungmetaller og organiske miljøgifter i overflatejord fra Trondheim. Datarapport. Rapport nr. TM 95/06, Trondheim kommune, Miljøavdelingen, 132 s.

Ottesen, R.T. og Volden, T., 1999. Jordforurensning i Bergen. NGU-rapport 99.022., 27 s.

Ottesen RT, Volden T, Finne TE, Alexander J., 1999a. Undersøkelse av polyklorerte bifenylér (PCB) i jorden i skolegården ved Skjold skole. NGU Rapport 99.049, Trondheim, 18 sider.

Ottesen RT, Volden T, Finne TE, Alexander J., 1999b. Undersøkelse av arseninnhold i jord i skolegården i Stormyra barnehage. NGU Rapport 99.058, Trondheim, 13 sider

Ottesen RT, Volden T, Finne TE, Alexander J., 1999c. Undersøkelse av polyklorerte bifenylér (PCB) i jorden i skolegården ved Hellen skole. NGU Rapport 99.062, Trondheim, 18 sider.

Ottesen RT, Volden T, Finne TE, Alexander J., 1999d. Jordforurensing i Bergen – Undersøkelse av barnehager, barneparker og lekeplasser på Nordnes, Jekteviken og Dokken. Helserisikovurdering. NGU Rapport 99.077, Trondheim, 57 sider.

Ottesen, R.T, Langedal, M., Cramer, J., Elvebakk, H., Finne, T.E., Haugland, T., Jæger, Ø., Longva, O., Storstad, T.M. og Volden, T., 2000. Forurenset grunn og sedimenter i Trondheim kommune: Datarapport. NGU-rapport nr. 2000.115, 119 s.

Ottesen, R.T., Bogen, J., Bølviken, B., Volden, T. og Haugland, T., 2000: Geokjemisk atlas for Norge – del 1. Norges geologiske undersøkelse (NGU) og Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE), 140 s.

Outokumpu Norzink AS, 2002: Årsrapport 2002 Helse, Miljø & Sikkerhet.

Skei, J., 1987: Kontrollundersøkelser vedrørende bygging av spuntvegg i Eitrheimsvågen. Fase 1: Anleggsperioden. NIVA (1987), 51 s.

Skei, J., Pedersen, A., Berge, J.A., Bakke, T. og Næs, K., 1987: Indre Sørfjord : sedimentenes betydning for metallforurensning i miljøet : muligheter og behov for tiltak. Fase 2 : Kvantifisering av tungmetaller fra forurensede sedimenter. NIVA-rapport 1/87, 101 s.

Skei, J., 1990: Utslipp av avløpsvann fra Odda Smelteverk A/S til Sørfjorden : evaluering av eksisterende resipientdata. NIVA-rapport 2444, 54 s.

Skei, J. og Sundfjord, A., 2000: Feltmålinger og utredninger knyttet til oppfølging av konsekvensanalyse ved utvidet sinkproduksjon ved Norzink i Odda. NIVA-rapport 4196-00, 35 s.

Statens forurensningstilsyn. Bedriftsspesifikk miljøinformasjon: <http://www.sft.no/bmi> . Informasjon i SFTs databaser hentet feb.2004.

Statens forurensningstilsyn, 1999: Risikovurdering av forurenset grunn. SFT-rapport 99:01, TA-1629/99, 103 s.

Statens institutt for folkehelse (1998). Miljø og helse – en forskningsbasert kunnskapsbase. Rapport, http://www.fhi.no/publ/rapporter/1999_3_miljooghelse.html#TopOfPage

Statens kartverk, 1988. Norge 1:50 000. Kartblad 1315 III Odda.

Storaas, R. og Skei, J., 1996: Ei miljøhistorie frå Sørfjorden. Vestnorsk Industriadmuseum, 56 s.

The Tinfos Group, <http://www.tinfos.no> . Informasjon på nettet hentet feb. 2004.

Tijhuis, L., 2003: The geochemistry of the Topsoil and Bedrock in Oslo, Norway. Dr.Ing. Thesis 2003:33. Department of Geology and Mineral Resources Engineering, NTNU. 228 s.

Weideborg M, Alexander J, Norseth T, Vik EA. (1998a). Human toksikologi. Delrapport 1 i SFT/GRUFs Miljøprosjekt. Aquateam-rapport nr. 97-107.

Weideborg M, Alexander J, Vik EA, Norseth T, Bjørnstad B, Kaland T, Breedveld G (1998b). Normverdier for mest følsomt arealbruk. Delrapport 6 i SFT/GRUFs miljørisikoprosjekt. Aquateam-rapport nr. 98-064.

9. VEDLEGG: ANALYSERESULTATER

ANALYSERESULTATER

